

A blue-tinted background image of a handball match. In the foreground, a player in a light blue jersey (number 22) is jumping to catch the ball, while a player in a white and red striped jersey (number 14) is blocking him. In the background, another player in a light blue jersey (number 13) is visible. The text is overlaid on this scene.

33 GODINE
RUKOMETNE

PRIČE 1992. – 2025.

**Od RK Karlovačka pivovara
do HRK Karlovac**

Marijan Bakić

Marijan Bakić

33 GODINE
RUKOMETNE PRIČE 1992. – 2025.
Od RK Karlovačka pivovara do HRK Karlovac

**33 GODINE
RUKOMETNE PRIČE 1992. - 2025.
Od RK Karlovačka pivovara do HRK Karlovac**

Nakladnik
Vlastita naklada

Autor
Marijan Bakić

Recenzenti i suradnici
**Nikola Gerovac, Ferdinand Kovačić, Miloš Đanković,
Martin Galović, Zdravko Štedul, Ivan Pavlaković i
Milan Ratković**

Lektor
Anamarija Radočaj

Tisak
Tiskara Pečarić-Radočaj, Karlovac

Naklada
300 primjeraka

Karlovac, 2026.

ISBN 978-953-95673-4-5

CIP zapis je dostupan u nacionalnom skupnom
katalogu knjižničnog sustava Bukinet pod brojem
991005934918409366.

Marijan Bakić

**33 GODINE
RUKOMETNE PRIČE 1992. – 2025.
Od RK Karlovačka pivovara do HRK Karlovac**

Karlovac, 2026.

Ova knjiga daleko je više od puke povijesti karlovačkog rukometa. Ovo je putovanje kroz sjećanja generacija koje su živjele i disale za ovaj sport, priča o strasti koja se prenosi s koljena na koljeno. Ona je svjedočanstvo o neraskidivoj vezi između grada i njegovih rukometnih heroja.

Kroz osobna svjedočanstva ekskluzivnosti, rijetke arhivske fotografije i nezaboravne priče s terena i izvan njega, pred vama se otkriva bogata baština koja je oblikovala sportski identitet Karlovca.

Predgovor

Dragi čitatelji,

pred vama se nalazi knjiga koja nije nastala kao suhoparni povijesni zapis. Ovo je putovanje u samo srce Karlovca, u dvorane i na igrališta gdje se stvarala sportska povijest, ispričana kroz sjećanja, emocije i osobna svjedočanstva.

Karlovački rukomet uvijek je bio više od igre. Bio je odraz duha našeg grada – mješavina strasti, upornosti i nepokolebljive vjere u pobjedu. Kroz ove stranice, imamo priliku ponovno proživjeti zlatna vremena, kada su tribine bile pune, a naši igrači s ponosom nosili dresove karlovačkih klubova – od Jugoturbine i Dubovca, do Karlovačke pivovare i Karlovačke banke.

U izradi ovog djela težio sam ispunjenju obećanja: da ova knjiga bude daleko više od puke sportske povijesti. Stoga je rukopis oblikovan kao pažljivo složena kronika i emotivni portret kluba koji vas vodi od samih korijena i početaka malog rukometa, preko kontroverznog i slavnog razdoblja RK Karlovačke pivovare, pa sve do današnjeg HRK Karlovca.

Snaga ove priče je u ljudskom faktoru. Kroz iscrpne razgovore s legendama kluba i igračima, kao i kroz detaljnu analizu arhivske građe, sačuvali smo dragocjeni dio rukometne povijesti od zaborava. Posebna pažnja posvećena je ključnim, nezaboravnim događajima poput drame finala Kupa ili europskog spektakla u kojem je glavna zvijezda bio Jackson

Richardson, tada najbolji rukometaš na svijetu. Pritom se nisam bojao obraditi ni teške teme - od ratnih okolnosti, do sportskih kontroverzi i finansijskih izazova - što priču čini realnom i uvjerljivom.

Vjerujem da je ovime stvoren temeljit rukopis, trajni povijesni dokument i emotivno štivo.

Neka vam čitanje bude podsjetnik na snagu i ljepotu sporta, na heroje s kojima ste dijelili pobjede i poraze te na vječnu vezu Karlovca i rukometa. Neka ovo bude poziv da se pridružite putovanju kroz povijest koja i danas živi.

Uvodna riječ predsjednika kluba

Poštovani poklonici rukometa,

s velikim ponosom i zahvalnošću pozdravljam objavu ove knjige koja predstavlja trajni podsjetnik na bogatu povijest našega kluba – Hrvatskog rukometnog kluba Karlovac.

Svaka stranica posvećena je nebrojenim satima truda, odricanja i, prije svega, ljubavi prema rukometu koju su pokazale generacije prije nas.

Ova knjiga slavi sve one koji su gradili našu priču – legende na terenu, trenere i sportske dužnosnike koji su im čuvali leđa, kao i neizostavnu podršku s tribina.

Njihovo nasljeđe obvezuje nas da radimo još jače, s istom strašću, kako bismo osigurali svjetlu budućnost kluba.

Neka vam ove priče budu inspiracija i dokaz da snaga našeg kluba uvijek leži u ljudima.

S poštovanjem,

Stipe Smojver

Predsjednik

Hrvatskog rukometnog kluba Karlovac

Riječ predsjednika Hrvatskog rukometnog saveza

Poštovani prijatelji rukometa,

s velikim zadovoljstvom primam vijest o objavljivanju ove vrijedne knjige o rukometnoj povijesti HRK Karlovca. Snaga hrvatskog rukometa oduvijek je ležala u jakim lokalnim sredinama i klubovima koji su, generacijama, predano radili i razvijali talente. Upravo je Karlovac jedan od tih nepresušnih izvora.

Kroz bogatu povijest, brojni igrači, treneri i dužnosnici iz Karlovca ugradili su dio sebe u uspjehe hrvatske rukometne reprezentacije. Njihov doprinos, strast i predanost zaslužni su za mnoge medalje koje s ponosom slavimo.

Ova knjiga trajan je dokument koji čuva njihovo nasljeđe od zaborava i služi kao podsjetnik na to koliko je važno njegovati lokalni sportski duh.

Čestitam svima koji su sudjelovali u stvaranju ove knjige, kao i svima koji su gradili i koji nastavljaju graditi svijetlu budućnost karlovačkog i hrvatskog rukometa.

S poštovanjem,

Tomislav Grahovac
Predsjednik
Hrvatskog rukometnog saveza

Riječ gradonačelnika grada Karlovca

Poštovani ljubitelji sporta i sugrađani,

čestitam autoru i svim suradnicima na ovom iznimno važnom projektu, knjizi koja na jedinstven način bilježi bogatu sportsku povijest našeg grada. Rukomet u Karlovcu nikada nije bio samo igra; on je duboko utkan u identitet naše zajednice, simbolizirajući snagu, zajedništvo i nepopustljivi duh.

Kroz generacije, naši su rukometaši pronosili ime Karlovca diljem domovine i svijeta, a ova je knjiga trajno svjedočanstvo njihovih napora, pobjeda i strasti. Ona nas podsjeća na legendarna vremena, ali i inspirira nove generacije da slijede put svojih sportskih idola.

Grad Karlovac s ponosom podržava svoje sportaše i sportsku baštinu, prepoznajući da je uspjeh naših klubova i pojedinaca odraz vitalnosti cijeloga grada.

Neka ova knjiga bude trajni podsjetnik na to zašto toliko volimo rukomet i neka nas potiče da gradimo još snažniju i uspješniju sportsku budućnost našeg grada.

S poštovanjem,

Damir Mandić
Gradonačelnik grada Karlovca

Na igralištu na Švarči 1960. - utakmica Turbine i Korane (preteča Dubovca) u malom rukometu

I

POVIJEST KARLOVAČKOG RUKOMETA

Rukometni korijeni: Od 1896. do 1950-ih

Karlovac se može smatrati pretečom rukometa u Hrvatskoj. U izvješću Kraljevske velike realne gimnazije na Rakovcu iz 1896. godine pronađen je popis sprava na kojem se spominju "lopte za rukomet". Ti su sportski rekviziti nabavljeni o trošku države u razdoblju od 1895. do 1896. godine, što Karlovac svrstava među pionire rukometa u našoj zemlji.

Vinko Kampić - reprezentativac u velikom i malom rukometu

Između dva svjetska rata u Karlovcu je bila popularna hazena, igra slična malom rukometu, koju su intenzivno igrale djevojke iz klubova Olimpija i Građanski između 1923. i 1926. godine.

Stvarni razvoj rukometnog sporta počinje pedesetih godina prošlog stoljeća, najprije kroz takozvani veliki rukomet. Karlovčanin Vinko Kampić bio je jedan od pionira, nastupajući za reprezentaciju Jugoslavije u velikom i malom rukometu.

U isto vrijeme, karlovački srednjoškolci počinju igrati veliki rukomet na nogometnim igralištima. Prvi školski klubovi bili su Šumar i Mladost, a potonji je kasnije preimenovan u Turbinu. Turbina je priredila veliko iznenađenje 1951. godine osvojivši prvo mjesto na Juniorskom prvenstvu Hrvatske u Karlovcu. Nakon toga, u gradu djeluje i RK Željezničar, koji je nekoliko sezona nastupao u hrvatskoj ligi.

Razvoj malog rukometa

Dinamičniji mali rukomet ubrzo je zamijenio veliki. Godine 1954. u Sportskom društvu Radnik osnovana je prva sekcija malog rukometa. Iste godine, Društvo za tjelesni odgoj Partizan okuplja rukometaše, a pod vodstvom Vinka Kampića počinje se razvijati novi val igrača.

Važan korak za organizaciju rukometa bilo je osnivanje Rukometnog

Dubovac - kolijevka malog rukometa u Karlovcu - Bastijančićevo polje

podsaveza Kotara Karlovac 26. siječnja 1958. godine. Među osnivačima bili su Viktor Magdić i Branimir Majder. Od tog trenutka osnivaju se i drugi registrirani klubovi pod različitim imenima, poput: Student, Vihor, Turbina, Korana, Karlovac, Gaza, Banija i drugi.

Karlovac je često bio domaćin velikih rukometnih događaja, poput utakmica bjelovarskog Partizana u Kupu europskih prvaka i kvalifikacijskih utakmica ženske reprezentacije Jugoslavije.

Značajni pojedinci i uspjesi (prije 1991.)

Karlovac je prije osamostaljenja Hrvatske iznjedrio brojne talentirane rukometaše i rukometašice koji su ostvarili zapažene uspjehe u domaćim i međunarodnim natjecanjima.

Legende, olimpijci i pioniri

- Vinko Kampić bio je jedan od najuspješnijih reprezentativaca bivše države u velikom i malom rukometu.
- Mihajlo Prezelj – Mitila, osnivač Rukometnog kluba Dubovac, najuspješniji je rukometni trener u Karlovcu između 60-ih i 80-ih godina. Sportska dvorana OŠ Dubovac, gdje je radio kao nastavnik tjelovježbe, danas nosi njegovo ime.
- Branko Štrbac je 1984. godine osvojio zlatnu medalju s reprezentacijom Jugoslavije na Olimpijskim igrama u Los Angelesu .
- Želimir Feitl proglašen je najboljim igračem i strijelcem turnira u Njemačkoj 1969. godine, kada su juniori Dubovca (kao reprezentacija Hrvatske, pod vodstvom Mihajla Prezelja) osvojili drugo mjesto.
- U 70-ima su za prvoligaša riječki Kvarner nastupali Jurica Lakić i Damir Čavlović i Ratko Knežević, koje je trenirao proslavljeni Vlado Stenzel .

Mihajlo Prezelj- Mitila - legenda malog rukometa u Karlovcu

- Ratko Knežević (počeo kao veslač, završio kao trener) igrao je za Koranu, Dubovac, Turbinu, Tekstil, Kvarner i Zagreb.
- Miroslav Šipek igrao je za Baniju, Tekstil, Karlovac i Zagreb.
- Legendarni dubovački rukometaši bili su braća Matija i Vlado Justament.
- Milan Brkić bio je najuspješniji pivot RK Dubovca, kasnije i rukometni trener.
- Slavko Kurja bio je uspješan rukometaš (Banija, Tekstil) te atletičar i atletski trener.
- Šahist s titulom FIDE majstora i odličan rukometaš, Branko Mrkšić, igrao je za Gazu, Turbinu, Tekstil i Dubovac.

Suci i trenerska struktura

- Zlatko Šimecki i Branko Matejić (koji je bio i veslač, odbojkaš, rukometaš Korane i Turbine) činili su prvi savezni sudački par iz Karlovca.
- Milan Stić, rukometaš Turbine, bio je prvi karlovački rukometni sudac i nadzornik u sudačkim udrugama Hrvatske.
- Treneri seniorskih ekipa klubova Dubovac, Turbina (Jugoturbina), Gaza, Tekstil i Karlovac do 90-ih godina bili su: Vinko Kampić, Mihajlo Prezelj, Božidar Prahić, Miroslav Kovačević, Milan Milošević, Ratko Knežević, Želimir Feitl, Nikola Lulić, Branko Lakić, Matija Justament, Slavoljub Morić, Živko Barić i drugi.

Ženski rukomet

- Najbolja igračica Dubovca, Marijana Žaja, igrala je za koprivničku Podravku.
- Tatjana Rašić igrala je za Dubovac, Tvin iz Virovitice, M-Degro Piran i zagrebačku Trešnjevku.
- Helena Lulić, bivša igračica Dubovca i zagrebačke Lokomotive, bivša je hrvatska rukometna reprezentativkom – na EP u Danskoj 1996. godine bila je najbolji strijelac naše reprezentacije. S hrvatskom seniorskom reprezentacijom osvojila je srebro na Mediteranskim igrama 1997. godine u Bariju. Živi u Lyonu u Francuskoj gdje radi kao trenerica tamošnjeg rukometnog kluba.

Najtrofejniji karlovački rukometaš svih vremena

Među najtrofejnijim pojedincima posebno mjesto zauzima Dejan Šagovac, bivši rukometaš i dugogodišnji golman Hrvatske rukometne reprezentacije gluhih. Sa svojih 17 odličja, 8 olimpijskih, dvije zlatne sa svjetskih i 7 medalja s europskih prvenstava, najtrofejniji je karlovački sportaš svih vremena .

RK Jugoturbina 1988. kvalifikacije za Hrvatsku ligu, stoje s lijeva: Nikola Lulić (trener), Ivan Pavlaković, Ratko Božić, Ivica Dimnjaković, Damir Pavlačić, Dražen Matovina, Milan Ratković, Aleksandar Slavnić i Vlado Mađarac (službeni predstavnik). Čuče s lijeva: Nikola Gerovac (tehniko), Boris Zdjelar, Dražen Leskovac, Nenad Gojsović, Darko Gojak i Velibor Vujaklija.

II

OSNIVANJE RK KARLOVAČKA PIVOVARA

Grad košarke postaje grad rukometa

Nekada poznati “grad košarke” postaje za Domovinskog rata gradom rukometa, nakon što je početkom 1992. godine stvoren novi rukometni klub RK Karlovačke pivovare. Prvi kontakt za dobivanje sponzorstva od Karlovačke pivovare ostvario je Miloš Đanković, a podršku toj ideji dali su Nikola Lulić, Nikola Gerovac, Vlado Mađarac i Ferdinand Kovačić.

Sponzorstvo s Karlovačkom pivovarom inicirali su sportski djelatnici RK Jugoturbina. U to vrijeme, od 1992. do 1996. godine, Karlovačka pivovara je pronašla interes i financijski je pratila klub. Naravno, ne može se zaboraviti ni činjenica da je ideja podržana od strane gradske vlasti i politike. Važno je naglasiti da je rukomet te 1992. godine po prvi put u povijesti dobio sponzora koji je u Karlovcu omogućio stvaranje jakog kluba, dobrih uvjeta za kvalitetnije natjecanje i bolju organizaciju.

Odlučujuću sponzorsku ulogu odigrao je tadašnji direktor Ljudevit Mejaški. Prvi predsjednik novoosnovanog kluba bio je Josip Šafar, tajnik Ferdinand Kovačić, a trener Nikola Gerovac s pomoćnikom Milošem Đankovićem.

Od tada do danas prošlo je više od tri desetljeća od formiranja ekipe koja se najčešće natjecala u 1. HRL, odnosno Paket24 Premijer ligi.

Osnivanje kluba i službena dokumentacija

Preimenovanje kluba, događalo se u otežanim okolnostima početkom Domovinskog rata i u očekivanju priznanja Republike Hrvatske. Službeno, novi klub je registriran kod nadležnih tijela sredinom ožujka 1992. godine, kada je i odigrana utakmica 1. kola Prve hrvatske lige s Metkovićem. Karlovački športski savez (KŠZ) pokušao je u travnju 1992. objediniti dva najbolja karlovačka rukometna kluba u jedan, no ta je inicijativa došla prekasno jer je već bio registriran RK Karlovačka pivovara.

Osnivanje Rukometnog kluba Karlovačka pivovara službeno se veže uz 1992. godinu. Klub je nastao kao nasljednik Rukometnog kluba Jugoturbina koji je prethodnih godina (1988. i 1989.) preuzeo vodeću ulogu u tadašnjoj Hrvatskoj, odnosno u gradu Karlovcu, od ORK Dubovac.

Osnivačka skupština Rukometnog kluba Karlovačka pivovara održana je 8. veljače 1992. godine u prostorijama Mjesne zajednice Švarča. Prema

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINA KARLOVAC
SEKRETARIJAT OPĆE UPRAVE
I INSPEKCIJSKIH POSLOVA

Klasa: UP/I-007-02/92-01/06
Ur.br.: 2133-04-02-92-2
Karlovac, 1.4.1992. god.

Sekretarijat opće uprave i inspeksijskih poslova Karlovac, po zahtjevu Rukometnog kluba "Jugoturbina" u Karlovcu za upis izmjene u registar društvenih organizacija, temeljem članka 27. alineja 1. Zakona o društvenim organizacijama i udruženjima građana (NN RH br.10/90) donosi sljedeće

RJEŠENJE

I O d o b r a v a s e upis promjene naziva u registru društvenih organizacija Rukometnog kluba "Jugoturbina" u Rukometni klub "Karlovačka pivovara".

Upis se vrši dana 8.2.1992. god., pod rednim brojem 129 knjiga III.

II Rukometni klub "Karlovačka pivovara" zastupaju predsjednik kluba - Josip Šafar i tajnik - Ferdinand Kovačić.

O b r a z l o ž e n j e

Rukometni klub "Jugoturbina" podnio je ovom Sekretarijatu zahtjev za upis izmjene naziva u Rukometni klub "Karlovačka pivovara".

Uz zahtjev je priložena potrebna dokumentacija.

U postupku koji je proveo ovaj organ utvrđeno je da je osnivačka skupština održana 8.2.1992. god., te je na njoj donesena odluka o promjeni naziva Rukometnog kluba "Jugoturbina" u Rukometni klub "Karlovačka pivovara" Uz zapisnik sa osnivačke skupštine, dostavljeni su zahtjev za upis izmjene i dopune u registar saveza i drugih oblika udruživanja društvenih organizacija, popis članova organa upravljanja, Odluka o načinu izbora, opoziva ili razrješenja predsjednika i članova Izvrnog odbora kluba, Poslovnik o radu skupštine, Odluka o zastupanju kluba, te Statut kluba.

Na osnovu iznesenog, a u skladu sa člankom 34. Zakona o društvenim organizacijama i udruženjima građana (NN RH 10/90) riješeno je kao u dispozitivu.

UPUTA O PRAVNOM SREDSTVU: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Ministarstvu uprave i pravosudja u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja.

Žalba se predaje neposredno ili šalje poštom ovom Sekretarijatu pismeno ili usmeno na zapisnik s adm.taksom od 250 dinara.

Taksa po Tbr.1 i 2 Uredbe o adm.taksama (NN 68/91) u iznosu od 250 dinara naplaćena je.

ŠAFAR :
Šefik Šafar, dipl.prav.

Rješenje o upisu u registar društvenih organizacija RK Jugoturbina u RK Karlovačka pivovara

Rukometni klub "Karlovačka pivovara"

KARLOVAC

Z A P I S N I K

sa Osnivačke skupštine Rukometnog kluba "Karlovačka pivovara", održane 8. veljače 1992. godine s početkom u 10,00 sati u prostorijama MZ švarča.

Sjednicu je otvorio i pozdravio sve prisutne Lukić Nikica.

Prije početka rada sjednice minutom šutnje odata je počast svim dosada preminulim u ratu za oslobođenje Republike Hrvatske.

Za sjednicu je predložen i usvojen slijedeći

D n e v n i r e d

1. Otvaranje sjednice Skupštine i izbor Verifikacione komisije
2. Usvajanje Poslovnika o radu Skupštine Kluba
3. Informacija o radu na poslovima osnivanja (promjena imena) Rukometnog kluba R.K. "Karlovačka pivovara"
4. a) izvještaj Verifikacione komisije
b) odluka o verifikaciji mandata predstavnika u Skupštinu R.K. "Karlovačka pivovara"
5. Odluka o prestanku radu R.K. "Jugoturbina"
6. Usvajanje Statuta R.K. "Karlovačka pivovara"
7. Odluka o osnivanju R.K. "Karlovačka pivovara"
8. Izbor predsjednika R.K. "Karlovačka pivovara"
9. Odluka o izboru članova Izvršnog odbora R.K. "Karlovačka pivovara"
10. Razno

ad 1.

Lukić Nikica, po usvajanju dnevnog reda predložio je članove Verifikacione komisije: Lulić Nikola, Korač Rade i Cvitak Dubravko.

Prijedlog je prihvaćen jednoglasno.

Ad 2.

Bez primjedbi je usvojen Poslovnik o radu Skupštine R.K. "Karlovačka pivovara", u prilogu zapisnika.

Ad 3.

Informaciju o radu na poslovima i razlozima promjeni imena R.K. "Jugoturbina" i osnivanju praktično novog kluba R.K. "Karlovačka pivovara" dao je tajnik Kluba Kovačić Ferdinand.

U skladu sa odlukom Izvršnog odbora R.K. "Jugoturbina" prišlo se traženju trajnijeg rješenja o organizaciji i financiranju kluba pošto se vidjelo da Klub neće moći ostvariti dovoljno sredstava za svoje djelovanje iz općinskog proračuna.

Nakon nekoliko sastanaka i dogovora Radna organizacija "Karlovačka pivovara" donjela je odluku o sponzoriranju, odnosno osiguravanju dijela sredstava, našeg kluba.

Sva prava i obaveze biti će sastavni dio sponzorskog ugovora.

Ad 4.

a)

Izvještaj u ime Verifikacione komisije podnio je Lulić Nikola.

Temeljem odluke Izvršnog odbora o prijedlogu predstavnika u Skupštinu R.K. "Karlovačka pivovara", sjednici prisustvuje 13 predstavnika.

Osim predstavnika u Skupštini Kluba, sjednici prisustvuju predstavnici sredstava javnog informiranja i ostali gosti.

Na kraju je konstatirano da sjednici prisustvuje dovoljan broj predstavnika, te da se mogu donositi pravovaljane odluke.

Izvještaj Verifikacione komisije usvojen je bez primjedbi.

b)

Prihvaćanjem izvještaja Verifikacione komisije, donosi se Odluka o verifikaciji mandata predstavnika u Skupštini R.K. "Karlovačka pivovara" za razdoblje 1992.-1995. godine.

Ad 5.

Jednoglasno je prihvaćena Odluka o prestanku rada Rukometnog kluba "Jugoturbina".

Ad 6.

Uvodno obrazloženje za razmatranje Statuta Kluba, dao je tajnik Kovačić Ferdinand.

Kod otvaranja procedure za izmjenu Statuta pošlo se od Statuta Karlovačkog sportskog saveza i Zakona o športu, temeljem čega je stvorena mogućnost i obaveza organizacije kluba na novim osnovama.

Na prijedlog Statuta nije bilo primjedbi te je jednoglasno usvojen.

Ad 7.

Jednoglasno je usvojena Odluka o osnivanju Rukometnog kluba "Karlovačka pivovara"

Ad 8.

Na temelju članka 25. Statuta Kluba i Odluke o načinu izbora, opoziva ili razriješenja predsjednika i članova Izvršnog odbora Kluba inicijativu za izbor predsjednika Kluba daju predstavnici Skupštine.

Pošto su izvršene prethodno potrebne konzultacije, za predsjednika je predložen gospodin šafar Josip.

Nakon javnog glasovanja o prijedlogu za predsjednika u razdoblju 1992.-1995. godina izabran je gospodin Šafar Josip.

Gospodin Šafar zahvalio se na izboru.

Ad 9.

Na temelju prihvaćenog prijedloga gospodina Lukića, pristupilo se izboru članova Izvršnog Odbora Kluba.

Prijedlog za članove: Šafar Josip, Gerovac Nikola, Kasunić Branko, Banković Miloš i Kovačić Ferdinand.

Izneseni prijedlozi jednoglasno su prihvaćeni.

Sjednica je završila u 11,30 sati

Zapisničari:

Kovačić Ferdinand, v.r.

Predsjednik:

Lukić Lukića, v.r.

članku 3. zapisnika s te skupštine, promjena imena i osnivanje novog kluba bilo je nužno kako bi se pronašlo trajno rješenje za financiranje kluba, s obzirom na to da nije mogao ostvariti dovoljno sredstava iz općinskog proračuna. Nakon nekoliko sastanaka s Karlovačkom pivovarem, tvrtka je donijela odluku o sponzoriranju i osiguravanju dijela sredstava.

Na skupštini su donesene sljedeće odluke:

- Odluka o prestanku rada Rukometnog kluba Jugoturbina donesena je jednoglasno.
- Odluka o osnivanju Rukometnog kluba Karlovačka pivovara jednoglasno je usvojena.

P O P I S
ČLANOVA ORGANA UPRAVLJANJA

Red. br.	PREZIME I IME	Dan, mjesec i godina rođenja	Mjesto rođenja, općina i republika	— Ime oca — Ime i djevojačko prezime majke	Prebivalište* (mjesto, ulica i broj)	Vlastoručni potpis članova organa upravljanja
1	2	3	4	5	6	7
NAZIV ORGANA UPRAVLJANJA: ŠEMPŠTINA						
1	ŠAFAR JOSIP	25.09. 1958.	REČICA, KARLOVAC HRVATSKA	JOSIP BARICA TRUPKOVIC	REČICA REČICA 38	
2	RUŽIĆ IVO	16.08. 1948.	KAKANO BIH	JOSIP KATA ZADIĆ	KARLOVAC I. MEŠTROVIĆA 12	
3	LUKIĆ MIKICA	10.08. 1955.	STRUPINA, HAGLAD BIH	JOZO IVKA BOROVAC	KARLOVAC KRLJEŽINA 4a	
4	KOVACIĆ FERDINAND	9.03. 1953.	KARLOVAC HRVATSKA	KAZIMIR LJIGJA PÄRKAS	KARLOVAC I. MEŠTROVIĆA 12	
5	GEROVAC NIKOLAA	20.11. 1953.	KARLOVAC HRVATSKA	STOJPAŠIĆ VERA-KROVINJONIC	KARLOVAC MAXSIMILIJAN VEHOVCA 1	

Obrazac broj 1/d — Popis članova organa upravljanja

Popis osnivača RK Karlovačka pivovara

Nakon tih odluka, upis promjene naziva u registar društvenih organizacija izvršen je 8. veljače 1992. godine.

Na skupštini je izabrano i prvo rukovodstvo kluba: za predsjednika je izabran Josip Šafar, a za tajnika Ferdinand Kovačić. Članovi Izvršnog odbora, također izabrani jednoglasno, bili su: Josip Šafar, Nikola Gerovac, Branko Kasunić, Miloš Đanković i Ferdinand Kovačić.

-2-

1	2	3	4	5	6	7
6	LULIĆ NIKOLA	9.12. 1942.	KARLOVAC HRVATSKA	JOSIP HARIJA LOCK	KARLOVAC MILAŠINČIĆEVA 17	
7	KOBAČ RADE	11.01. 1930.	PREKOS, KARLOVAC HRVATSKA	MILADIN HARIJA BUCAN	KARLOVAC MREŽNIČKA 4	
8	MAJŠTARAC VLADO	4.12. 1953.	KARLOVAC HRVATSKA	SLAVKO VIKTORIJA PERIČAKI	KARLOVAC BRIČINSKA CESTA 37	
9	ĐANKOVIĆ MILOŠ	12.09. 1953.	GOŠPIĆ HRVATSKA	RADE MIRJANA KOPOUJENIĆ	KARLOVAC LJUBLJANSKA 27	
10	MIKŠIĆ JOSIP	14.02. 1940.	KARLOVAC HRVATSKA	IVAN DANIKA NOVASEL	KARLOVAC SPASITINA LASKARINA 1	
11	KASUNIĆ BRANKO	24.02. 1960.	ZUGA ZESA HRVATSKA	JOSIP KATICA ĐANKOVIĆ	ZUGA ZESA KLARIČEVA 23	
12	PAVLAKOVIĆ IVAN	23.12. 1959.	KARLOVAC HRVATSKA	IVAN KRIKA PRISLIN	KARLOVAC MAJHUNTOVA BLEDAR 7	

Prijem kod generalnog sponzora

Rukometaši su posjetili Karlovačku pivovaru, gdje su ih srdačno dočekali i radnici koji su im željeli osobno stisnuti ruku i upoznati ih.

Tom prigodom, čestitke im je uputio direktor Ljudevit Mejaški, naglasivši snažnu vezu kluba i sponzora: "Drago mi je što ćemo se još bolje upoznati i češće susresti. Ponosite se ovim imenom koje nosite, jer je ono poznato u svakom dijelu Hrvatske i izvan njega, gdje god stižu naši proizvodi. Karlovačka pivovara će vjerojatno, zahvaljujući vama, postati poznata i po rukometu."

Na riječima podrške zahvalio se predsjednik kluba Josip Šafar, izražavajući ambiciju momčadi: „Želja je da ne ostane samo na ovome, već da uz vašu pomoć postignemo i puno više.“ Prigodno je govorio i predsjednik Karlovačkog sportskog saveza (KŠZ), Josip Perković.

Spajanje dvaju klubova i stvaranje nove rukometne priče

U vrijeme stvaranja nove države, rukometna scena u Karlovcu doživjela je značajne promjene. Želja Ljudevita Mejaškog, tadašnjeg direktora Karlovačke pivovare, bila je da se na temeljima postojeće rukometne tradicije stvori snažan klub.

Na sastanku u tvornici "Josip Kraš", kojem su prisustvovali predstavnici ORK Dubovac (Aleksandar Markulin i Branislav Antić), RK Karlovačka pivovara (Ferdinand Kovačić i Nikola Gerovac) te predsjednik KŠS-a Josip Perković, dogovoreno je pripojenje.

Iako je RK Jugoturbina u sezoni 1990./1991. igrala u 2. Saveznoj ligi Zapad (što je bio veliki uspjeh), s početkom Domovinskog rata, natjecanje je prekinuto. Unatoč tim okolnostima, Jugoturbina je u tom razdoblju [ili do 1991.] imala snažnu seniorsku ekipu. Kostur upravo te momčadi preuzet je za osnivanje novog kluba – RK Karlovačka pivovara.

S druge strane, ORK Dubovac je u tom razdoblju bio u silaznoj putanji te je ispao iz Hrvatske lige, što je smanjio njegov igrački potencijal za formiranje novog, ambicioznog karlovačkog prvoligaša.

Gotovo čitava momčad ORK Dubovac pristupila je Domovinskom ratu, zbog čega je klub bio privremeno primoran prekinuti sve aktivnosti. Ovaj

RK Jugoturbina (sezona 1990./91.): Prvi red, stoje: Nikola Gerovac (trener), Miloš Đanković (pomoćni trener), Miodrag Ceranić, Velibor Vujaklija, Milan Ratković, Danijel Juraić, Dražen Matovina, Damir Pavlačić, Ferdinand Kovačić (tajnik) i Nikica Lukić (predsjednik). Druge red, čuče: Tihomir Magdić, Dražen Leskovic, Damir Maležić, Predrag Višnić, Dražen Keča i Nenad Gojsović.

snažan čin posvećenosti domovini jasno govori o duhu generacije. Čim je rat završio, ORK Dubovac je 1996. godine ponovno pokrenuo rad, formaliziravši povratak na skupštini kluba održanoj u OŠ Dubovac .

Ipak, dogovor je bio jasan: RK Karlovačka pivovara nastavit će tradiciju ORK Dubovca, dok će igrački kostur biti iz RK Jugoturbine. Uvjeti spajanja su zabilježeni, a novi klub je djelovao u Školskoj sportskoj dvorani, prema dogovoru sa sastanka u tvornici KIO. Kasnije su svi trofeji i dokumentacija preneseni u Školsku sportsku dvoranu, simbolizirajući novo poglavlje u karlovačkom rukometu.

Pripajanje je donijelo najbolje iz oba kluba. U temeljima nove momčadi stajali su igrači RK Jugoturbine, među kojima su bili Dubravko Strnić i Dražen Matovina, Nenad Gojsović te Dalibor Vujaklija. Iz RK Dubovca pridružio im se Denis Vukić. Pritom je važno istaknuti da su neki ključni igrači, poput Ivana Pavlakovića i Milana Ratkovića, pristupili Jugoturbini

još 1987. godine, a Zdravko Štedul 1989., odigraivši nekoliko utakmica prije pripajanja. Kasnije su se momčadi priključili Tihomir Magdić, Dražen Keča te braća Alen i Damir Samaržija i Tomislav Čavlović .

Ova udružena snaga omogućila je stvaranje kluba koji je postao temelj za buduće uspjehe i razvoj mladih talenata poput Gorana Vinovrškog, čija je karijera upravo vezana uz ovu novu priču.

Rukometni klub Dubovac je nastavio djelovati, ali kao ženska ekipa, RK Dubovac-KIO, pod pokroviteljstvom karlovačke tvornice cipela.

Mlađe selekcije Jugoturbine

Spomenimo još i da je prije nego što je osnovan RK Karlovačka pivovara, mlađe selekcije rukometaša u RK Jugoturbina osam godina trenirao Nikola Gerovac. Pod njegovim su vodstvom prvu rukometnu abecedu učili brojni igrači koji su kasnije ostvarili zapažene karijere: Dražen Matovina, Danijel Juračić, Ivica Dimnjaković, Nenad Gojsović, Velibor Vujaklija, Robert Magdić, Mladen Laskač, Tomislav Stojković, Goran Vinovrški i Tihomir Katić.

Otežane okolnosti – Početak natjecanja

Zbog ratnih uvjeta, aktivnosti su se dogovarale privatno kod inicijatora kluba. Bilo je podosta problema oko organizacije utakmica, odlazaka na gostovanja i odigravanja utakmica u Karlovcu. Većinu treninga i utakmica igrali su u Jastrebarskom jer je Karlovac bio pod stalnom uzbunom zbog granatiranja.

Vremena za organizaciju kluba i ulazak u natjecanje bilo je izuzetno malo, jer je prvenstvo bilo na pragu. Klub je morao brzo djelovati, a prvi korak bio je službeno imenovan – RK Karlovačka pivovara. Tek nakon toga mogla se izvršiti prijava Hrvatskom rukometnom savezu, krenuti u nabavu sportske opreme i rekvizita, početi slagati ekipu za natjecanje kako bi se osigurala dvorana za treninge i odigravanje utakmica. Opremu je financirala Karlovačka pivovara, nabavljena je u Grazu u Austriji, a po nju su išli Kasunić, Kovačić i Đanković .

Nakon što je dogovoreno ime kluba RK Karlovačka pivovara, jer ga je bilo potrebno prijaviti za natjecanje (8. veljače 1992.) i za kup natjecanje (10. ožujka 1992.), odigrati kvalifikacije za kadete koje je tada treni-

Mlada selekcija rukometaša Karlovačke pivovare: Gornji red, s lijeva: Ferdinand Kovačić (tajnik), Ivan Pavlaković (pomoćni trener), Vlado Ostarčević, Krešimir Dubravčić, Tomislav Huljina, Mladen Laskač, Mario Hrastov, Tihomir Kušan, Robert Magdić, Danijel Milošević i Miloš Đanković (trener). Donji red, s lijeva: Bojan Penava, Marko Vukelja, Ivan Lukežić, Matija Pavlaković, Tomislav Stojković i Hrvoje Herljević.

rao Miloš Đanković (15. i 16. veljače 1992.), trebalo je osigurati dodatna sredstva od sponzora za natjecanje. (17. ožujka 1992.), te prihvatiti odgovu utakmice s RK Splitom.

Zbog ratnih uvjeta, igrači su svakodnevno putovali i trenirali u Jastrebarskom. Cijela sezona 1991./1992. odigrana je u proljeće 1992. jer se prvo dio natjecanja nije mogao odigrati zbog početka rata u Hrvatskoj.

Za karlovačku momčad u to vrijeme igrali su: Ivan Pavlaković, Dubravko Strnić, Dražen Matovina, Ivica Dimljaković, Nenad Gojsović, Denis Vukić, Dalibor Mrzljak, Velibor Vujaklija, Dražen Keča, Dalibor Rebrović, Tihomir Magdić, Tomislav Čavlović, Ratko Božić, Tihomir Kasunić i drugi. Trener Nikola Gerovac, pomoćni trener Miloš Đanković, tajnik Ferdinand Kovačić.

Pod granatama do protivnika: Od Maslenice do “Dream Teama”

Početakom 1992. godine s državnog vrha stigla je preporuka o normalizaciji civilnog života usprkos rata, što je podrazumijevalo i hitnu aktivaciju sporta. Sukladno tome, pristupilo se formiranju Prve hrvatske rukometne lige (1. HRL). Za sudjelovanje je ključno bilo brzo oslobađanje trenera, igrača i upravljačke strukture iz vojnih obveza. Iz vojske su oslobođeni trener Nikola Gerovac, tajnik Ferdinand Kovačić te igrači koji su činili okosnicu RK Jugoturbine. Pritom je bio i trenutak gorkog humora: golmana Dražena Keču, koji je bio na položaju, pokupili su ga u Draganiću za utakmicu, a po povratku su ga odmah vratili da nastavi s vojnim obvezama.

Putovanja na utakmice bila su puna problema, ali i duhovitih događaja. Igrači se prisjećaju kako bi nakon povratka s gostovanja stali na naplatnim kućicama kako bi provjerili stanje u Karlovcu – jesu li na snazi zračne ili opće uzbune. Ako je situacija bila mirna, trener i vodstvo momčadi odlazili bi kući, dok bi igrači kriomice nastavili prema Belavićima u noćni klub “Intim” u dugoreškom kraju, koji je radio izvan domašaja neprijateljskih granata. Tu su grupu s humorom zvali “Dream Team go Intim”.

Na putu je vladala opća konfuzija. Prilikom odlaska na utakmicu s Osijekom, koja se zbog opće opasnosti nije odigrala u najvećem gradu Slavonije već u Đakovu, na ulasku ih je zaustavila hrvatska kontrola: „Purgeri, kamo ste vi krenuli, ovdje je rat?!“ Kada je čovjek vidio napis na autobusu Autotransport Karlovac, uslijedilo je prepoznavanje: „A vi ste Karlovčani, onda možete, znate što je rat!“. Trema i strah otklanjali su se, naravno, zajedno na šanku prije samog početka utakmice.

Odlazak na utakmicu na jug zahtijevao je vrhunsku logistiku i hrabrost. Kada su putovali za Split ili Zadar, Maslenicu su prelazili preko pontonskog mosta dok je trajalo granatiranje. Putovalo se putanjom preko Paga, a za Osijek preko brojnih *check pointova*. Putovanje je, bez obzira na vremenske uvjete, trajalo i do osam sati.

Svaka odigrana utakmica u tim okolnostima bila je više od sporta – bila je čin prkosa i normalizacije života, što neprijatelju nikako nije odgovaralo.

RK Karlovačka pivovara u Sportskim novostima

Nakon plasmana u Prvu rukometnu ligu te igranja u završnici Kupa i prvenstva, rukometaši Karlovačke pivovare bili su gosti u redakciji Sportskih novosti (SN) gdje su najavili još veće ambicije za iduću sezonu.

Novinar SN-a, Dražen Pinević, tom je prigodom odao priznanje klubu i gradu: „Karlovac će se uskoro vratiti u sport, a rukomet je preuzeo čelno mjesto na tom putu. Posla do jeseni, kada počinje prva prvoligaška sezona, previše je namjerava li se RK Karlovačka pivovara predstaviti rukometnom svijetu kao ozbiljno društvo.“

Pinević je emotivno zaključio, naglašavajući ratne poteškoće: „Želimo im da sve urađeno prezentiraju u svojoj dvorani u kojoj zbog divljanja luđaka s one strane ove sezone nisu mogli ući.“

Treneri i predsjednici

Treneri koji su vodili klub su Nikola Gerovac, Miloš Đanković, Damir Čavlović, Damir Poljak, Zdravko Štedul, Branko Hrvoj, Boris Dvoršek, Stjepan Obran, Silvijo Ivandija, Dragutin Miklečić, Dražen Požar, Dragomir Požega, Tatjana Rašić, Dinko Đanković i drugi.

Jedno godinu i pol dana, do 1999., sportski direktor kluba bio je Dario Smojver.

*Josip Šafar – prvi predsjednik RK
Karlovačka pivovara*

Predsjednici kluba bili su Josip Šafar (1992.-1994.), Josip Goršić (1994.-1995.), Josip Jakovčić (1995.-1997.), Ivan Novosel (1997.-1998.), Mile Naletilić (1998.-2001.), Zlatko Grčić (2002.-2004.) Mladen Strukan (2005.-2006.), Sandi Šola (2007.-2008.), Siniša Žanetić (2008.-2009.), Zoran Sabljarić (2009.-2010.), Marinko Matešić (2010.-2013.), Mario Busak (2016.-2020.), Stipe Smojver (2023.-)

Pripreme usred rata: Put u nepoznato

Zbog nemogućnosti treniranja u ratnom Karlovcu, a ususret početku prvenstva, vodstvo kluba moralo je organizirati kratke pripreme u Delnicama. Taj je put sam po sebi bio pothvat koji je zahtijevao iznimnu logistiku i hrabrost.

Miloš Đanković prisjeća se dramatičnih okolnosti:

“Kako nismo mogli trenirati u Karlovcu, a trebalo je započeti prvenstvo, organizirali smo kratke pripreme u Delnicama. Trebalo je sedam igrača i stožer privremeno osloboditi iz Hrvatske vojske, što je i učinjeno. Zbog policijskog sata morali smo proći granice grada i otići gotovo ilegalno u Delnice. Prijevoz je organiziran putem Auto-transporta s Dubovca, a put se odvijao preko Netretića. Ne, ni Delnice nas nisu dočekale s olakšanjem: tamo nas je dočekala poplava i nismo imali vode dva dana.”

U RK Karlovačka pivovara intenzivnije se organizirao i rad s mlađim dobnim skupinama – pionirima, mlađim kadetima i kadetima. S njima su tada radili treneri Nikola Lulić, Vlado Mađarac i Zdravko Štedul.

Rad se preoblikovao 1999. godine, kada je osnovana Rukometne škole Karlovac (RŠK). Prema potpisanom ugovoru, HRK Karlovac tada prestaje s upisom pionira, a nastavlja raditi s mlađim kadetima, kadetima i junior-skom, odnosno drugom momčadi kluba.

Dokaz uspješnosti tog modela je i prva generacija dječaka rođenih 1992. godine koju je Zdravko Štedul 2004. preuzeo od RŠK-a. Kasnije su perjanice te generacije postale igrači poput Sandra Obranovića, Dominika Smojvera, Ivana Bačića, Luke Prezelja i Matije Perajice.

HRK Karlovac iz Rukometne škole uvijek preuzima mlađe kadete, djecu u dobi od 12 godina, a njegovi treneri nastavljaju s njihovim daljnjim razvojem i rukometnim školovanjem.

U momčadi RK Karlovačka pivovara igralo je i nekoliko mlađih, iskusnijih igrača poput Gorana Vinovršskog i Tihomira Katića. Uz igrače koji su klubu pristupili izvan Karlovca, oni su nosili momčad svih tih godi-

na. Jedan dio mlađih igrača igrao je za drugu momčad kluba. Uz igrače seniorske momčadi, tih je godina stasalo puno nadarenih kadeta i juniora.

Iz podmlatka kluba izašli su igrači Tomislav Huljina, Vladimir Ostarčević, Dinko Đanković, Davor Rizzi, Mladen Laskač, Tomislav Stojković, Boris Batinić, Miodrag Višnić, Matija Pavlaković, Kristijan Ljubanović, Dino Rački i braća Štrucelj – Marko i Dino. Mnogi od njih bili su članovi mlađih selekcija rukometne reprezentacije.

Podmladak RK Karlovačka banka, stoje s lijeva: Zdravko Štedul (trener), Ivan Pavlaković (pomoćni trener), Luka Prezelj, Ivan Bačić, Matija Gojak, Ivan Karlić, Luka Gojković, Dominik Smojver, Tomislav Rožić, Vedran Cvitak, Matko Horvat i Zdenko Marić. Čuče s lijeva: Mateo Matasić, Adrian Cvitković, Matija Perajica, Tin Petrović, Matej Božić, Sandro Obranović, Dino Grijak i Domagoj Marić.

Kao trener mlađih kategorija u HRK Karlovac, Štedul je preuzeo prvu generaciju rukometaša iz Rukometne škole Karlovac (1992. godišta). Prema Štedulovu mišljenju, tada su to bili početnici čiji je ozbiljan rukometni razvoj započeo tek po dolasku u HRK Karlovac. „Svi igrači rođeni nakon tog godišta mogu se ubrajati u proizvode Rukometne škole“, tvrdi Štedul.

Oni koji su rođeni prije toga smatraju se proizvodom rada trenera u HRK Karlovac poput Nikole Lulića, Miloša Đankovića, Vlade Mađarca i Zdravka Štedula.

U jesen 1992. započelo je natjecanje u 1.A HRL (Hrvatskoj rukometnoj ligi), gdje je među 12 ekipa igrao i RK Karlovačka pivovara. Pod tim imenom klub je sredinom ožujka 1992. odigrao svoju prvu službenu prvenstvenu utakmicu u natjecanju 1.B Hrvatske rukometne lige, i to u gostima s RK Metković-Mehanika u Metkoviću.

Sezona Prve hrvatske rukometne lige 1992. imala je specifičan format zbog ratnih okolnosti. Liga se igrala u svega dva mjeseca, tijekom proljeća 1992. godine, a iz organizacijskih je razloga podijeljena u dvije skupine, A i B. Nastupilo je po šest klubova, a naslov je osvojio RK Zagreb-Loto. RK Karlovačka pivovara natjecala se u 1. B ligi od ožujka do svibnja. Poredak klubova na prvenstvenoj ljestvici 1.B lige bio je sljedeći: Split 16, Karlovačka pivovara 15, Sisak 13, Đakovo 8, Elektra (Osijek) 6, Borac (Zagreb) 0 bodova.

Na kraju natjecanja igra se završni turnir na kojem su sudjelovale dvije najbolje momčadi svake skupine. Taj se turnir, ujedno, računao i kao finale Kupa. U tom prestižnom društvu našao se i RK Karlovačka pivovara, koji je bio jedna od četiri ekipe koje su igrale na turniru.

RK Karlovačka pivovara, stoje s lijeva: Nikola Gerovac (trener), Velibor Vujaklija, Sanimir Radek, Darko Franović (iza maskote), Jasenko Hegić, Vladimir Šujster, Ivan Pavlaković, Miloš Đanković (pomoćni trener). Čuče s lijeva: Dalibor Rebrović, Dalibor Mrzljak, Denis Vukić, Dražen Matovina, Dubravko Strnić i Nenad Gojsović.

U rujnu 1992. počelo je drugo prvenstvo Hrvatske A-1 lige rukometaša gdje je među 12 momčadi startala i ekipa Karlovačke pivovare kojoj su tada pridruženi Darko Franović, Vladimir Šujster, Goran Vinovrški, vratar Sanimir Radek, Jasenko Hegić, Tihomir Katić te Alen i Damir Samaržija. RK Karlovačka pivovara je te godine nastupao i u Kupu Alpe-Adria u kojem su sudjelovali još i klubovi iz Austrije, Italije, Slovenije i Hrvatske.

Ljestvica prvenstva 1. A Hrvatske lige rukometaša na kraju sezone 1992./1993. bila je: Badel 1986 Zagreb 44, Coning Medveščak 35, Istraturist 32, Sisak 31, Zamet i Karlovačka pivovara 27 (u doigravanju Karlovčani su bili bolji od Riječana i zauzeli peto mjesto, koje ih je odvelo u europski City Cup), Đakovo 19, Sirela 17, Moslavina 13, Chipoteka – Borac i Elektra 8, Split 3 boda.

Na kraju prvenstvene sezone 1. A lige u sezoni 1993./1994. Karlovačka pivovara dijelila je peto mjesto sa Siskom, a u doigravanju su Siščani bili uspješniji zauzevši peto, a Karlovčani šesto mjesto.

RK Karlovačka pivovara, gornji red stoje s lijeva: Mario Dubovečak, Valdis Labanovskis, Andrej Sekulić, Valner Franković, Kristijan Ljubanović, Almantas Savonis, Goran Vinovrški i Igor Pejić. Drugi red s lijeva: Nikola Gerovac, Ivan Pavlaković, Damir Samaržija, Nikola Blažičko, Dubravko Strnić, Ferdinand Kovačić i Ivan Pavlov. Čuče s lijeva: Dinko Danković, Tihomir Katić, Rudolf Tonković, Nenad Gojsović i Dalibor Jagačić.

10. listopad 1964. godine; Turbina - Kvarner (Rijeka), rezultat 9:10

III

SJEĆANJA NA OSNIVANJE KLUBA

Više pogleda, ista vizija

Nakon što smo pročitali o službenim osnivačkim skupštinama, promjenama imena i ključnim odlukama, vrijeme je da pročitamo kako je to sve izgledalo iz prve ruke. Ovo poglavlje posvećeno je sjećanjima onih koji su bili dio tih turbulentnih, ali i uzbudljivih vremena. Kroz njihove priče o prijateljstvu, odricanju i nepokolebljivoj vjeri u novu rukometnu priču Karlovca, dobivamo uvid u pravu pozadinu osnivanja kluba. Ovdje se nalaze anegdote, emocije i osobna svjedočanstva koja dokumentima daju život, pokazujući da je Rukometni klub Karlovačka pivovara rođena iz strasti, a ne samo iz protokola.

Službena dokumentacija iz tog prijelaznog, ratnog razdoblja žalost nije u cijelosti sačuvana, a sjećanja sudionika često se razlikuju. Ipak, ona predstavljaju neprocjenjive niti koje, kad se isprepletu, stvaraju cjelovitu sliku o rađanju kluba. Dok se svi ključni akteri slažu oko presudne uloge Karlovačke pivovare i njezina direktora Ljudevita Mejaškog, svjedočanstva Nikole Gerovca, Miloša Đankovića, Zdravka Štedula, Milana Ratkovića, Ferdinanda Kovačića i Ivana Pavlakovića osvjetljavaju događaje iz više različitih perspektiva.

Miloš Đanković prisjeća se procesa u kojem je RK Jugoturbina iskoristio priliku za natjecanje u ligi te kroz pregovore s Karlovačkom pivovarom dobio sponzorstvo i novo ime. U njegovoj verziji, pripajanje igrača Rukometnog kluba Dubovac bio je naknadni potez, predložen od strane direktora Mejaškog, kako bi se objedinile snage karlovačkog rukometa.

S druge strane, Zdravko Štedul ističe da je u početku postojao plan da se u sponzorstvu zaobiđe ORK Dubovac, što je izazvalo veliko nezadovoljstvo među igračima i navijačima. Njegova priča naglašava ulogu direktora Mejaškog u smirivanju tenzija i donošenju odluke da se dva kluba, Karlovačka pivovara i Dubovac, ipak pripoje, čime je osigurano da se naslijeđe i talent iz Dubovca ne izgube.

Svoje viđenje nude i Milan Ratković, Ferdinand Kovačić i Ivan Pavlaković, čija sjećanja potvrđuju da je jezgra tima postojala prije spajanja, čime je osiguran sportski kontinuitet kluba.

Bez obzira na razlike u sjećanjima o točnom redosljedju događaja i ulozima svakog kluba, sva svjedočanstva govore o istom. Svi su sudionici, u teškim ratnim uvjetima, dijelili zajedničku strast i cilj: stvoriti jak rukometni klub koji će predstavljati Karlovac. Njihova osobna iskustva podsjetnik su na predanost i žrtvu koja je bila potrebna da se stvori temelj za buduće uspjehe, a konačni je rezultat bio snažan klub koji je postao ponos grada.

Viđenje Nikole Gerovca: Priča o pravnom slijedu

Kroz sve ove godine u javnom se prostoru provlači teza da je Rukometni klub Karlovačka pivovara nastala fuzijom RK Jugoturbine i ORK Dubovca, no sjećanja Nikole Gerovca govore drukčije. Iako službeni dokumenti navode da je RK Jugoturbina ugašena i osnovan novi klub, Gerovac smatra da se u praksi radilo o direktnoj preregistraciji i preimenovanju. U njegovom viđenju, RK Karlovačka pivovara je postao pravni sljednik Jugoturbine. Gerovac objašnjava da to dokazuje i dokument iz Županijskog ureda za opću upravu koji govori da se RK Jugoturbina direktno registrirao i preimenovala u RK Karlovačka pivovara početkom 1992. godine. Nakon registracije, novi je klub zadržao kompletan upravljački, igrački i trenerski kadar Jugoturbine.

Do promjene je došlo tek na izričitu zamolbu direktora Karlovačke pivovare, Ljudevita Mejaškog, da se ORK Dubovcu pomogne u izuzetno teškoj situaciji kako se ne bi ugasio. Stoga je 9. travnja 1992. godine organiziran sastanak u tvornici "Josip Kraš", na kojem je donesena odluka o pripajanju ORK Dubovca RK Karlovačkoj pivovari. Pripajanje je obuhvaćalo samo dio imovine: prostorije, vanjsko igralište i igrača Denisa Vukića, koji je nastavio igrati za momčad.

Nikola Gerovac

Nikola Gerovac posebno naglašava da nakon tog pripajanja nije bilo bitnih promjena u upravi, igračkom niti trenerskom kadru kluba. Prema njegovoj verziji, tvrdnje da se klub pripajanjem značajno pojačao igračima poput Ivana Pavlakovića i Milana Ratkovića ne stoje jer su oni RK Jugoturbini pristupili još 1987. godine.

Stoga, Gerovac zaključuje kako je RK Karlovačka pivovara status igranja u Prvoj ligi stekao isključivo na temelju ranga natjecanja svog prethodnika, igrajući u Drugoj jugoslavenskoj ligi u sezoni 1990./91., a ne fuzijom. U tom presudnom trenutku, naglašava, jedini i isključivi kreatori klupske politike bili su Josip Šafar, Ferdinand Kovačić, Nikola Gerovac i Miloš Đanković, koji su vodili klub u teškim ratnim godinama.

Viđenje Miloša Đankovića: Čovjek koji je spojio klub i pivovaru

Miloš Đanković, u početku član Upravnog odbora kluba i pomoćni trener, prisjeća se da je RK Jugoturbina dobio poziv od Hrvatskog rukometnog saveza (HRS) da se prijavi na natjecanje u Hrvatskoj rukometnoj ligi. Vlado Mađarac, Nikola Gerovac, Ferdinand Kovačić i Miloš Đanković sastali su se kod Nikole Lulića u stanu i odlučili prijaviti.

Đanković, koji je tada imao poslovne odnose s Karlovačkom pivovaram i njezinim direktorom Ljudevitom Mejaškim, predložio je da tvrtka postane sponzor kluba. Prisjeća se da je prvi razgovor obavio u kući kod Ljudevita Mejaškog, gdje je načelno dogovoreno sponzorstvo. Sljedećeg dana Mejaški je predložio da se klub preimenuje u RK Karlovačka pivovara te da zahtjev treba odobriti Radnički savjet. Nakon odobrenja, RK Jugoturbina službeno je postala RK Karlovačka pivovara.

Ova odluka naišla je na dobar prijem u tvornici, a u Upravni odbor kluba kooptiran je i financijski direktor Karlovačke pivovare Branko Kasunić.

Đanković smatra da bez podrške direktora Mejaškog kluba ne bi ni bilo. Mejaški se založio za rukomet i uspješno progurao sponzorstvo kroz poslovna tijela, čime je Karlovačka pivovara započela jedno od najplodnosnijih sponzorstava u povijesti karlovačkog sporta.

Đanković također pojašnjava da nikada nije došlo do fuzije između Jugoturbine i Dubovca, već do pripajanja RK Dubovac klubu RK Karlovačka pivovara dva do tri mjeseca kasnije.

Prisjećajući se ratnog stanja, Đanković naglašava teške uvjete u kojima su trenirali. Mnogi igrači bili su na vojnoj dužnosti, a putovalo se pod granatama i zračnim uzbunama. U Školskoj sportskoj dvorani (ŠSD) bile su smještene izbjeglice, pa se treniralo u školskoj dvorani na Dubovcu. Igrali su i u Jastrebarskom, a međunarodne utakmice u Sloveniji. Ipak, susret protiv Tussem Essena odigran je u prepunoj dvorani kraj Korane u Karlovcu, usprkos općoj opasnosti.

Đanković se prisjeća i anegdote oko dolaska Vladimira Šujstera iz RK Medveščaka. Sportski direktor Medveščaka, proslavljeni golman Mirko Bašić, došao je na sastanak u Karlovac. Sastanak se održao u prostorijama Financijske policije, na osmom katu nebodera,

Miloš Đanković

čiji je predsjednik Upravnog odbora bio Josip Šafar. Zbog zračne opasnosti, svi su se sklonili u restoran Tempo. Nakon prestanka opasnosti, doznali su da je granata pogodila prostoriju u kojoj su bili na sastanku, a krhotine su uništile automobil Mirka Bašića.

Na kraju, Đanković zaključuje da je financijsko stanje HRK Karlovac danas puno nepovoljnije nego u vrijeme sponzorstva Karlovačke pivovare i Karlovačke banke. Bez jakog sponzora, klub ne može napredovati.

Viđenje Zdravka Štedula: Priča o ravnopravnom pripajanju

Zdravko Štedul smatra da je istina sljedeća: Miloš Đanković je u ratnim uvjetima, zahvaljujući svojem radnom mjestu, često bio u kontaktu s rukovodstvom Karlovačke pivovare. To je iskoristio kako bi ih potaknuo da postanu sponzori, znajući da je direktor Pivovare Ljudevit Mejaški svojem velikom prijatelju Ivanu Maradinu obećao da će voditi brigu o RK Dubovcu. Kada je Mejaški pristao, krenule su radnje oko realizacije dogovora.

Ekipa iz RK Jugoturbine - Đanković, Gerovac, Kovačić i Mađarac tada je pokušala provesti dogovor kao sponzorstvo Pivovare nad RK Jugoturbinom, u potpunosti zaobilazeći ORK Dubovac.

„Na svu sreću i na vrijeme na Dubovcu saznajemo za njihov naum i tada se javlja ogromno nezadovoljstvo među Dubovčakima. Razgovaramo s Mejaškim, kada nas on umiruje i kaže da će sve biti riješeno na način

Zdravko Štedul

fuzije dvaju potpuno ravnopravnih klubova. Tada su ljudi iz Pivovare, kojima je direktor to dao u zadatak, organizirali sastanak u Pivovari na kojem su ispred Jugoturbine bili prisutni Josip Šafar i Nikola Gerovac, a ispred ORK Dubovac Aleksandar Markulin i ja“, prisjeća se Štedul.

Na tom sastanku, koji je vodio Dujo Nekić, predstavnik Gospodarske komore, dobivaju se jasne upute što treba učiniti. Nikola Gerovac je tražio riječ kako bi objasnio da u Dubovcu više nema dovoljno kvalitetnih igrača i da fuzija nije potrebna. Na te njegove riječi Dujo Nekić mu je odgovorio: „Kada bi trenutno ORK Dubovac bio u višoj ligi od RK Jugoturbine, što nažalost nije slučaj, tada Karlovačka pivovara s njima ne bi nikada ni razgovarala“.

Štedul tvrdi da je sve to provjerio s tadašnjim predsjednikom kluba Josipom Šafarom, a on dodatno s Brankom Kasunićem, tadašnjim financijskim direktorom Pivovare. Nakon tog sastanka održan je novi u prostorijama tvornice KIO, gdje je Gerovac trebao biti prvi trener, a Štedul njegov pomoćnik, što je on odbio.

Sjećanja prvog sportskog direktora: Milan Ratković

U intervju u objavljenom na sportskom portalu KAŠ 15. listopada 2024., Milan Ratković (rođen 1959.), prvi sportski direktor RK Karlovačka pivovara, prisjeća se svojih sportskih dana i prijelaznog razdoblja. Ratković, koji je svoju igračku karijeru završio 1989. godine, objasnio je kako je prešao iz RK Dubovac u Jugoturbinu s ciljem stvaranja stabilne momčadi koja bi se natjecala u višem rangu.

Istaknuo je da je tadašnja Jugoturbina ponudila sponzorstvo, što je stvorilo temelj za kasniji prelazak u Karlovačku pivovaru. Najvažnija informacija za povijest kluba je da 1992. godine, u vrijeme osnivanja RK Karlovačka pivovara, nije igrao, već je preuzeo ključnu ulogu sportskog direktora, čime je bio izravno uključen u prve dane i formiranje novog kluba.

Ratković također smatra da se moderni rukomet temelji na brzini i fizičkoj snazi, dok je stari rukomet, pogotovo onaj koji je igrao RK Dubovac, bio prepoznatljiv po svojoj ljepoti i taktičkoj igri.

Kao najbolje karlovačke igrače i trenere naveo je Branka Mrkšića i golmana Ivicu Pavlakovića-Musu iz svoje generacije, te trenere Mihajla Prezelja-Mitilu i Branka Lakića - Đuku. Danas prati karlovački sport samo posredstvom medija.

Milan Ratković

Sjećanja prvog tajnika: Ferdinand Kovačić

U intervjuu za KAŠ, objavljenom 15. listopada 2024., povodom 30. obljetnice kluba, Ferdinand Kovačić (prvi tajnik RK Karlovačka pivovara) prisjeća se ključnih trenutaka osnivanja i ranog razdoblja kluba.

Iako nikada nije bio aktivni igrač, Kovačić se u rukometu zadržao 25 godina kao sportski djelatnik, od čega je osam godina bio i prvi profesionalni tajnik kluba. S ponosom ističe kako je s veseljem organizirao stotine utakmica i gostovanja, a najveća mu je nagrada bila posvećenost poslu.

Kovačić potvrđuje da je klub osnovan u ratnoj 1992. godini. Ime RK Karlovačka pivovara prvi put je spomenuto sredinom ožujka 1992. godine, kada je klub odigrao i prvu službenu utakmicu u Metkoviću. Prisjeća se teških ratnih uvjeta, pa su se treninzi i utakmice često održavali u Jastrebarskom.

Ferdinand Kovačić

Potvrđuje da je ideja o osnivanju kluba potekla od Miloša Đankovića, a da su se u njezinu realizaciju uključili i drugi sportski djelatnici: Nikola Lulić, Nikola Gerovac, Vlado Madžarac i on. Kovačić naglašava da su se zbog rata sastanci održavali privatno, po stanovima, te da je ključnu financijsku podršku i prepoznavanje inicijative pružio direktor Karlovačke pivovare Ljudevit Mejaški.

U vezi s ORK Dubovac, Kovačić objašnjava da se radilo o “igračkom osnaženju” novog kluba, pri čemu su igrači Dubovca pristupili momčadi RK Karlovačka pivovara, što je potvrđeno i zapisnički.

Kao najuspješniju sezonu kluba ističe 1995./96., kada su osvojili drugo mjesto u 1A ligi i igrali u finalu Kupa i Kupu pobjednika kupova. Najkontroverznija sezona bila je 1996., kada im je, kako tvrdi, RK Zagreb “ukrao” naslov prvaka.

Sjećanja legendarnog golmana: Ivan Pavlaković

U intervjuu objavljenom na portalu KAŠ 25. veljače 2023., legendarni golman Ivan Pavlaković-Musa (dobitnik nagrade za životno djelo) osvrnuo se na svoju više od 50 godina dugu karijeru i razloge svoje predanosti karlovačkom rukometu. Unatoč brojnim ponudama iz Hrvatske i inozemstva, ostao je vjeran svom gradu, a primljena nagrada posebno mu znači jer potvrđuje da se njegov rad cijenio.

Pavlaković objašnjava svoj prelazak iz matičnog RK Dubovac u RK Jugoturbina 1987. godine. Glavni razlog bila je želja za promjenom te ambicija Jugoturbine da postane vodeći klub u Karlovcu, što su i postigli ulaskom u viši rang natjecanja.

Uspoređujući nekadašnji i današnji rukomet, Pavlaković naglašava da su klubovi poput RK Karlovačka pivovara i RK Karlovačka banka bili praktički profesionalni, s velikim postotkom igrača izvan Karlovca, za razliku od današnjeg kluba. Smatra da je snažna financijska podrška, kakvu su oni tada imali, ključna za održivost i uspjeh kluba. Također ističe da je u to vrijeme RK Dubovac bio “nešto posebno”, s punim tribinama i snažnom podrškom lokalne zajednice.

Ivan Pavlaković

Za kraj, Pavlaković tvrdi da će nastaviti raditi kao trener golmana, jer ga taj posao ispunjava, sve dok ga zdravlje bude služilo i dok god bude potreban klubu. Izražava uvjerenje da će se klub vratiti u Premijer ligu, ali naglašava da je za stabilnost kluba ključno pronaći generalnog sponzora.

RK Karlovačka pivovara 1992. u Jastrebarskom (prva utakmica za vrijeme ratnih zbivanja). Gornji red slijeva: Ivan Pavlaković, Tomislav Čavlović, Dubravko Strnić, Velibor Vujaklija, Ivica Dimnjaković i Nenad Gojsović. Donji red slijeva: Nikola Gerovac (trener), Dalibor Mrzljak, Denis Vukić, Dražen Keča, Tihomir Magdić, Ratko Božić, Dražen Matovina i Miloš Đanković (pomoćni trener).

RUKOMET
PRVA A
HRVATSKA RUKOMETNA LIGA
Prvenstveni susret 12. kola:
**RK »Karlovačka pivovara«
KARLOVAC**
**RK »Zagreb-Loto«
ZAGREB**
17. prosinac 1992. godine, 18,00 sati
Školska sportska dvorana Karlovac
Ulag. 300 HRD
TR UNISOBEN
KARLOVAC
PRVENSTVENI SUSRETI IZ OBLASTI
BASKETBALA I RUKOMETNE LIGE

RUKOMET
PRVA A
HRVATSKA RUKOMETNA LIGA
PRVENSTVENI SUSRET 18. KOLA
RK karlovačka pivovara
RK »CONING MEDVEŠČAK« ZAGREB
07. VELJAČE 1993. g. u 16.30 sati
Školska sportska dvorana Karlovac
ulaz. 500 HRD
sponzor
MRAMOTERM®
ANTON ŽIG
Grupa tramovne ploče
FUNAT, A. Čelarska 36, tel. 0532/227.332
KARLOVAC, tel. 37.888

IV

SJEĆANJE NA SLAVNE GENERACIJE

Od temelja do herojskih dana: Pobjede koje su Karlovac stavile na kartu

Prošli smo kroz temelje i saznali kako je klub nastao, vrijeme je da se prisjetimo onih trenutaka koji su u srcima Karlovčana zauvijek upisani zlatnim slovima. Ovo poglavlje posvećeno je slavi, pobjedama i herojskim danima koji su HRK Karlovac stavili na rukometnu kartu Hrvatske i Europe.

RK Karlovačka pivovara, stoje s lijeva: Sanimir Radek, Tihomir Katić, Vladimir Šujster, Nenad Gojsović, Dubravko Strnić, Dalibor Mrzljak, Damir Samaržija, Goran Vinovrški, Velibor Vujaklija, Jasenko Hegić i Alen Samaržija. Sjede s lijeva: Dražen Keča, Siniša Gorup, Dalibor Rebrović, Denis Vukić, Darko Franović, Dražen Matovina, Siniša Božić i Ivan Pavlaković

Prisjetit ćemo se punih tribina, uzbuđenja koje je punilo dvoranu i nevjerojatnih utakmica koje su se prepričavale godinama. Ove priče nisu samo puko nabranje rezultata; one su sjećanje na emociju, na zajedništvo i na generacije igrača i trenera koji su ostavili neizbrisiv trag. Njihova postignuća nisu samo dio povijesti, već i vječna inspiracija za sve buduće generacije koje će se s ponosom nositi dres kluba.

U još ratnoj 1995. godini za RK Karlovačku pivovaru potpisala su dva strana igrača, Valdis Labanovskis, reprezentativac Latvije, i vratar Almantas Savonis, Litve, koji su ostavili dubok trag u karlovačkom rukometu. Crikveničanin Darko Franović bio je poseban igrač i kapetan ekipe. S obzirom na to da se najduže zadržao u Karlovcu (od 1992. do 1998.), postao je gotovo Karlovčanin. Godine 1994. nastupio je za reprezentaciju Hrvatske na Europskom prvenstvu u Portugalu gdje se okitio brončanom medaljom. Valner Franković i Vladimir Šujster, kao članovi rukometne reprezentacije, pozlatili su se na Olimpijskim igrama u Atlanti 1996. godine.

Među značajnim igračima svakako treba spomenuti i Rudolfa Tonkovića, Marija Dubovečaka, Darka Šipoša, Sanimira Radeka, Jasenka Hegića, Dalibora Jagačića, te igrače poput Andreja Sekulića, Igora Pejića, Nikolu Prce, Denisa Špoljarića, Ivana Martinovića, Enesa Halkića, Petra Meničanina i Ivicu Maraša.

U sezoni 1994./1995. trener je bio Damir Čavlović-Đovi, pomoćni trener Milan Brkić a trener vratar Ivan Pavlaković. RK Karlovačka pivovara je na kraju prvenstva zauzela četvrto mjesto. U idućoj sezoni (1995./1996.) momčad preuzima trener Damir Poljak i vodi je šest kola, a nakon utakmice Karlovačka pivovara – Bjelovar (19:19), smijenjen je i ponovno momčad preuzima Nikola Gerovac.

Te sezone Karlovačka pivovara je viceprvak i osigurava ulazak u EHF kup, bez da je izgubljena 21. utakmica u nizu.. Prema SN-ovoj analizi najveći konkurent prvaku Zagrebu je Karlovačka pivovara (1996.), Karlovačka banka (1997.) ...

U toj je sezoni Hrvatski rukometni savez poništio šest utakmica, čime je onemogućeno da karlovački klub postane prvak države. U veljači 1995. umalo su iznenadili državnog prvaka u Zagrebu, no nakon vodstva Karlovčana (20:17), Badel 1862 Zagreb ipak je izvukao minimalnu pobjedu (26:25).

Pred početak prvenstva, Karlovčanima su pristupili vratar Mario Dubeček iz Ivanca, a 1994. Rudolf Tonković iz Siska i Darko Šipuš iz zagrebačke Chipoteke. U novoj sezoni 1996./1997. klub je bio treći u konkurenciji 12 momčadi Prve hrvatske lige.

Nakon ostavke trenera Zdravka Štedula, kada je klub ispao iz Prve Hrvatske rukometne lige (zbog proširenja lige na 16 klubova klub je ostao prvoligaš), trener prve momčadi HRK Karlovca još je četiri sezone bio Nikola Gerovac. Stvarajući novu momčad, koja je kroz kvalifikacije uspjela zadržati prvoligaški status, zauzeli su mjesto u sredini ljestvice. Tada je stvorena igračka osnova s lijevim krilom Mitrovićem, lijevim vanjskim Sašom Barišićem - Jamanom, srednjim vanjskim Stjepanom Obranom, desnim vanjskim Nikšom Brčićem, desnim krilom Krešimirom Remetom, pivotom Miodragom Višnićem i golmanom Igorom Totićem.

Nakon te sezone, iz zdravstvenih razloga, Gerovac više nije trener. Svoju je karijeru započeo kao trener nižih uzrasnih kategorija (između 1981. i 1988.) u RK Jugoturbini, kada preuzima seniorsku momčad istog kluba.

RK Karlovačka banka s trenerom Borisom Dvoršekom (stoji prvi s lijeva) te Ivan Palajsa (fizioterapeut), Petar Meničanin, Miodrag Višnić, Kristijan Ljubanović, Halkić, Predrag Višnić, Dragomir Požega, Matovina, Pavlaković i Štedul (treneri), čuče s lijeva: Damir Samaržija, Igor Rožman, Karlo Juroš, Dubravko Strnić, Tomislav Šnajder, Davor Rizzi, Dinko Đanković, Nikica Lovrić, Goran Stoisavljević i Boris Batinić

V

NAJUSPJEŠNIJE SEZONE

Zlatne godine kluba: Vrhunac 1995./96. i borba za trofeje

Svaka klupska povijest ima svoje zlatne godine, razdoblja kada se sav rad, talent i strast stope u savršen sklad pobjeda. Ovo poglavlje posvećeno je upravo tim trenucima – sezonama koje su ostavile neizbrisiv trag u povijesti kluba i u sjećanju navijača.

Kroz kronološki pregled, prisjetit ćemo se momčadi koje su igrale u vrhunskoj formi, taktičkih genijalnosti trenera i nevjerojatne atmosfere koja je nosila klub do velikih postignuća. Ove sezone nisu samo brojke i rezultati; one su priča o dominaciji, o borbi za svaki bod i o generacijama koje su s ponosom ponijele dres HRK Karlovca do samog vrha.

Najuspješnija godina karlovačkog rukometa bila je 1995./96. kada su bili najbliže RK Zagrebu, tadašnjoj RK Croatia banci. RK Karlovačka pivovara bila je druga na ljestvici 1.A Hrvatske lige i igrala je finale Kupa u Karlovcu s istim klubom.

Europski spektakl: Oproštaj Ivana Pavlakovića-Muse

U toj su sezoni Karlovčani igrali i Kup pobjednika kupova protiv francuskog Olympique de Marseillea iz Vitrollesa (20:25). Bio je to pravi europski spektakl, jer je glavna zvijezda francuske momčadi bio proslavljeni Jackson Richardson, a uz njega je igralo čak osam francuskih reprezentativaca. Francuski klub vodio je trener Sead Hasanefendić, karlovačkoj javnosti poznat jer je ranije sa švicarskom reprezentacijom igrao u Karlovcu protiv RK Dubovca. Nakon susreta Francuzi su posjetili Dane piva, a Frederic Volle i Jackson Richardson su sudjelovali u programu, praćeni burnim pljeskom prisutnih građana.

Nakon utakmice s Metaloplastikom u Šapcu - stoje s lijeva: Zoran Gledić, Miodrag Višnić, Dragomir Požega, Tomislav Huljina, Luka Prezelj, Borna Hadrović, Andrej Obranović, Vuko Borozan, Dominik Smojver, Antonio Glumac i Boris Batinić. Čuče s lijeva Ivan Šnajder, Marino Felić, Matija Perajica, Denis Karić, Matej Ribar, Mateo Crnković, Ivan Bačić i Domagoj Smojver.

Ipak, osim snage protivnika, ta je utakmica ostala zapamćena i po emotivnom trenutku za klub: na njoj se od aktivnog igranja oprostio legendarni vratar Ivan Pavlaković-Musa. Utakmicu su sudili rumunjski suci Valter Dancescu i Ion Mateescu, uz delegata EHF-a Gustawa Burziwala iz Austrije.

U europskim kup utakmicama igrali su još i gruzijski Khalketi, skopski Metalurg i njemački Tusem Essen, a u Kupu EHF sa Slask Wroclawom i Pratom iz Italije. U veljači 1994. odigran je susret osmine finala Challenge Cupa između Karlovca i šabačke Metaloplastike.

U najvišem rangu hrvatskog rukometa, Karlovčani su u sezoni 1992./93. osvojili peto mjesto, 1993./94. šesto, 1994./95. četvrto, 1995./96. drugo, 1996./97. treće, a 1997./98. deveto mjesto. Nakon što je ostao bez jakih sponzora, HRK Karlovac je postupno zabilježio sve slabije rezultate. U sezoni 1998./99. zauzeli su osmo mjesto, a 1999./2000. nakon doigravanja za ostanak u ligi bili su deveti. U prvenstvenoj sezoni 2000./01. oprostili su se od natjecanja u 1.A Hrvatskoj rukometnoj ligi na posljednjem 12. mjestu.

SEZONA
97/98

**rukometni klub
karlovačka banka**

Generalni sponsor

karlovačka banka d.d.

Trener: Nikola Gerovac	Poni trener: Ivan Pavlaković	Vratar: Almantas Savonis	Vratar: Nikola Blažičko	Vratar: Mario Dubovečak	Ujavo krilo: Tihomir Katšič	Srednji vanjski: Rudolf Tonković	Desno krilo: Damir Samaržija	Desni vanjski: Andrej Sekulje
Ujavo vanjski: Mer Tonković	Ujavo krilo: Dubravko Strnić	Srednji vanjski: Igor Pejić	Srednji vanjski: Nonad Gojsović	Kružni napadač: Kristijan Ljubanović	Desno krilo: Dalibor Jagatić	Ujavo krilo: Dinko Danković	Desni vanjski: Goran Vinovski	Kružni napadač: Vladis Labanovskis

**IZGRADNJA
MARINKOVIĆ**

Karlovačka pivovara

tisak

ABB

**KARLOVAC-PETROL
KP**

Tempo

**OGULIN
IZGRADNJA d.o.o.**

**Restaurant
Mali Odmor**

**Luka
RESTAURANT**

TORNADO

Sovito

GUM-PADEN

TURBOTEH

asics

TIGER

UNIJA

RK Karlovačka pivovara – trener Nikola Gerovac sa svojim stožerom. S lijeva: Ivan Pavlov (fizioterapeut), Željko Obajdin (tehniko), Ivan Pavlaković (pomoćni trener) i Nikola Gerovac

Od rukometaša i rukometašica iz Karlovca za najbolje reprezentacije Hrvatske igrali su Valner Franković, Darko Franović, Vladimir Šujster, Goran Vinovrški i Karlovčanka Helena Lulić, a trener Damir Čavlović bio je izbornik juniorske i kraće vrijeme muške seniorske reprezentacije Hrvatske.

Na prvenstvenoj utakmici Karlovačka pivovara – Badel 1862 Zagreb u Karlovcu 13. prosinca 1992. okupilo se oko 2500 gledatelja, a sav prihod od 150.000 HRD uplaćen je u Fond za pomoć djeci u ratu poginulih hrvatskih branitelja-sportaša.

Prvi put tijekom Domovinskog rata, 7. veljače 1993., iz Karlovca je bio TV prienos prvenstvene utakmice Karlovačka pivovara – Coning Medveščak (22:22), a reporter je bio Božo Sušec.

Istog mjeseca Karlovčani su gostovali u Slovačkoj gdje su uz jedan poraz zabilježili dvije pobjede.

Početakom 1992. klub je bio RK Karlovačka pivovara, od 1996. je RK Karlovačka banka, a od 1998. godine do danas je HRK Karlovac. Karlovačka pivovara bila je glavni sponzor četiri godine, a Karlovačka banka u dva navrata kad je klub stabilno funkcionirao. Nakon što Banka više nije bila sponzor kluba, nastala je financijska agonija koja s vremenom postaje sve jača. Danas klub nema stalnog sponzora, već uglavnom egzistira sredstvima Gradskog proračuna.

Igrači Olympique na Danima piva. Na slici slijeva: Aldo Navialić, Nenad Gojsović, Jackson Richardson, Frederic Volle, Sandra Carević, Tina Čavlović, Boris Čubirić, Boris Jarmek i Miloš Đanković. Čuče Dinko Đanković i Miodrag Višnić.

VI

USPJESI U DOMAĆIM I EUROPSKIM NATJECANJIMA

Kontroverzni vrhunac sezone 1995./1996.

Najuspješnija godina karlovačkog rukometa bila je sezona 1995./1996., kada je RK Karlovačka pivovara zauzela drugo mjesto na ljestvici 1. A Hrvatske lige i bila najbliže osvajanju prvenstva. To bi se vjerojatno i dogodilo da nije donesena kontroverzna odluka: klubu je poništenjem šest utakmica onemogućeno da po prvi put postane prvak Hrvatske.

Naime, Hrvatski rukometni savez (HRS) donio je 28. prosinca 1995. odluku o poništenju rezultata šest utakmica jesenskog dijela sezone 1995./96. HRS je to obrazložio "osnovanom sumnjom da postignuti rezultati nisu rezultat u pravom smislu sportskog nadmetanja momčadi na terenu, kao i zbog pogrešnih sudačkih odluka." U sklopu te odluke, karlovačkoj je ekipi poništena pobjeda Metković – Karlovačka pivovara (21:24). Svi klubovi su morali ponoviti utakmice s istim igračkim kadrom.

U toj je sezoni ostvarena i povijesna pobjeda ekipe trenera Nikole Gerovca nad moćnim RK Croatia Banka Zagreb (24:23), ostvarena 2. ožujka 1996. godine pred prepunom Školskom sportskom dvoranom. U idućoj sezoni, 1996./1997., klub je nastavio s uspjesima, osvojivši treće mjesto u 1. HRL.

Sastavi momčadi iz povijesne sezone 1995./96.

RK Karlovačka pivovara:

- Vratari: Almantas Savonis i Mario Dubovečak.
- Igrači: Tihomir Katić, Rudolf Tonković, Darko Franović, Denis Vukić, Valner Franković, Vladimir Šujster, Damir Samaržija, Nenad Gojsović, Jasenko Hegić, Goran Vinovrški, Damibor Mrzljak, Kristijan Ljubanović i Valdis Labanovskis.
- Vodstvo: Trener Nikola Gerovac, pomoćni trener Ivan Pavlaković, predstavnik momčadi Ferdinand Kovačić, fizioterapeut Ivan Pavlov.

Rukometni klub karlovačka pivovara Karlovac

47000 KARLOVAC, RAKOVAC 1
TEL/FAX: ++ 385 47 611-509
ŽIRO RAČUN: 32100-678-7412 ZAP KARLOVAC

UTEMELJEN 1961. GODINE

HRVATSKI RUKOMETNI SAVEZ
Voditelju 1. A lige

10020 ZAGREB
M.Kovačevića 10

Fredmet: Obavijest o odigravanju poništene utakmice
RK "Metković" – RK "Karlovačka pivovara"

Na prijavu Voditelja 1. A lige, te po odluci Natjecateljske komisije HRS od 29.12.1995. godine nisu priznati rezultati šest utakmica jesenskog dijela sezone 1995/96. među kojima i naša utakmica sa RK "Metković" u Metkoviću.

Uložili smo žalbu Upravnom odboru Hrvatskog rukometnog saveza, koja je odbijena Odlukom od 22.01.1996. godine.

Razlog nepriznavanja rezultata navedeno je (citati iz odluka):

- loše i tendenciozno suđenje sudačkog para i
- osnovana sumnja da postignuti rezultat utakmice nije rezultat u pravom smislu sportskog nadmetanja momčadi na terenu.

Upravni odbor Rukometnog kluba "Karlovačka pivovara" nikako nemože prihvatiti odluke Voditelja lige, Natjecateljske komisije i Upravnog odbora HRS, pošto je spornu utakmicu dobila, u tom trenutku, bolja i spremnija ekipa (a do danas neporažena u 17 utakmica) i nije bilo nikakvih razloga da se proglasi neregularnom.

Zbog gore navedenog i nedokazane krivnje, već samo na osnovu sumnje, Upravni odbor Rukometnog kluba "Karlovačka pivovara" na svojoj sjednici održanoj 24.01.1996. godine donio je odluku o NE igranju nove utakmice u Metkoviću.

Pošto prema Odluci Upravnog odbora HRS nemamo pravo izjaviti žalbu institucijama u sklopu HRS nastojat ćemo svoje pravo ostvariti upoznavanjem sa spornom odlukom Hrvatski olimpijski odbor, te pravnim putem koje omogućava država.

Također molimo ovim putem da nam se o našem trošku dostavi video kazeta sporne utakmice radi daljnjeg postupka.

Športski pozdrav,

Tajnik
Rukometnog kluba "Karlovačka pivovara"

Erinand Kovačić

Karlovac, 31.01.1996.

Kovačić

Prigovor RK Karlovačka pivovara na poništenje utakmice Metković – Karlovačka pivovara

1.	CROATIA BANKA ZAGREB	22	18	3	1	(668 : 499)	39	(+169)
2.	KARLOVAČKA PIVO. (-1)	22	15	1	6	(571 : 493)	30	(+78)
3.	ZADAR GORTAN	22	12	3	7	(557 : 525)	27	(+32)
3.	MOSLAVINA	22	13	1	8	(527 : 496)	27	(+31)
5.	METKOVIĆ	22	10	2	10	(513 : 501)	24	(+12)
6.	OSIJEK 93	22	9	1	12	(493 : 525)	21	(- 32)
7.	SPLIT BRODOMERKUR	22	8	4	10	(522 : 512)	20	(+10)
8.	METEOR ĐAKOVO	22	8	3	11	(499 : 530)	19	(- 31)
9.	ZRINSKI IPC	22	8	2	12	(535 : 604)	18	(- 69)
10	BJELOVAR	22	6	4	12	(534 : 594)	18	(- 60)
11	SISAK	22	6	0	16	(545 : 581)	12	(- 36)
12	VARTEKS TIVAR (-1)	22	4	0	18	(459 : 560)	7	(-101)

Tablica prvenstva nakon šest poništenih kola

RK Croatia banka Zagreb:

- Vratari: Venio Losert i Valter Matošević.
- Igrači: Boris Jarak, Slavko Goluža (kasnije izbornik reprezentacije), Tomislav Farkaš, Ivica Obrvan (kasnije izbornik reprezentacije), Zvonimir Bilić, Darko Galić, Božidar Jović, Mirza Šarić, Patrik Čavar, Ive Glavinić, Irfan Smajlagić, Goran Russo, Goran Grba, Trpimir Petrač i Igor Radić.
- Vodstvo: Trener Abas Arslanagić, pomoćni trener Josip Glavaš, trener vratara Jurica Rašić, predstavnik momčadi Vladimir Nekić, fizioterapeut Damir Suman.

RK Karlovačka banka (sezona 1996./97.), stoje s lijeva na desno: Nikola Gerovac, Almantas Savonis, Valdis Labanovskis, Goran Vinovrški, Valner Franković, Jasenko Hegić, Kristijan Ljubanović, Rudolf Tonković, Damir Samaržija, Mario Duboveček i Ivan Pavlaković. Čuče s lijeva: Ivan Pavlov, Denis Vukić, Dalibor Mrzljak, Dalibor Jagačić, Tihomir Katić, Dubravko Strnić, Nenad Gojsović i Darko Franović.

Drama finala Kupa i nagrade KŠZ-a

U toj su sezoni igrali i finale Kupa protiv istog kluba (RK Croatia Banka Zagreb: Alajbegović, Losert, Matošević, Jarak, Goluža, Farkaš, Obrvan, Bilić, Galić, Jović, Sarić, Čavar, Glavinić, Smajlagić). Na turniru su nastupili još i zagrebački Medveščak i domaćin kutinska Moslavina.

Za RK Karlovačka Pivovara igrali su: Duboveček, Katić, Tonković, Franović, Vukić, Franković, Šujster, Samaržija, Gojsović, Hegić, Vinovrški, Mrzljak, Ljubanović, Labanovskis, Savonis. Gerovac (trener), Pavlaković (tehniko), Pavlov (fizioterapeut), Kovačić i Obajdin (službeni predstavnici).

O završnici Kupa u Kutini, trener Nikola Gerovac se sjeća neriješenog rezultata sve do samog kraja. Sedam sekundi prije kraja, Rudolf Tonković

je uputio udarac na gol Zagreba, no lopta je, na žalost Karlovčana, pogodila stativu i odbila se točno golmanu u ruke. Zagreb je u kontri preko Jarka zabio gol i pobijedio.

Na te uspjehe i poraze osvrnuo se Zoran Gobac, pohvalivši Karlovčane, ali je naglasio da ih neće stići zbog tri do četiri puta većeg proračuna Zagreba," sjeća se Miloš Đanković.

Na osnovu izvanrednih rezultata postignutih u 1995. godini, Karlovačka športska zajednica (KŠZ) dodijelila je niz priznanja: RK Karlovačka pivovara proglašen je za momčad godine po četvrti put uzastopno, a priznanja su pripala i igračima Darku Franoviću i Ivanu Pavlakoviću te predsjedniku kluba Josipu Šafaru (sportski djelatnik godine).

Pivovara slomila Medveščak u svadbenom zanosu

Rijetko kada je gostujuća pobjeda Karlovačke pivovare imala tako dirljivu i bizarnu pozadinu kao prvenstvena utakmica protiv Medveščaka u Podsusedu. Susret je ušao u anale prvenstva ne samo zbog zaslužene karlovačke lekcije domaćinima, već i zbog nesvakidašnjih okolnosti: glavna zvijezda i tragičar Medveščaka bio je izvanredni vratar, Vlado Šola, koji je s parketa žurio na vlastitu svadbu.

"Karlovčani su kao gosti u svemu nadvisili Medveščak. Došli su na brzinu, odigrali utakmicu ekspresno, održali lekciju Medveščaku i odnijeli bodove. Medveščak je dobio još jednu lekciju (tko zna koju) da ništa ne dolazi samo od sebe. Potreban je barem minimum zalaganja. A toga kod 'medvjeda' nema. Vlado Šola je žurio na svadbu i branio izvanredno (obranio je 15 lopti od toga 3 sedmerca). Da nije bilo raspoloženog mladoženje na голу Medveščak bi bio još teže poražen. U prvom poluvremenu, nakon što je dobio od suigrača na poklon Zepter posuđe, pozvao je kompletnu momčad na svadbu. Ljutio se Šola na suigrače, pokušao ih motivirati, raspoložiti. Ali nije išlo, 'medvjedi' su već bili u svadbenom raspoloženju, pjevali su preuranjeno na parketu i na kraju pokvarili svom vrsnom vrataru svadbenu svečanost. Slično su napravili i prije pet godina 'neki' stariji 'medvjedi', kada su ispadaњem iz polufinala kupa u Zagrebu od Crvenke, sredili svadbu Irfanu Smajlagiću, tako su o toj utakmici pisale Sportske novosti."

Trener Čavlović je ubrzao ritam igre i Medveščak je ostao bez daha. Siniša Markota je u finišu utakmice promašio dvije stopostotne kontre, a kada je 50 sekundi prije kraja, kod 22:21 za goste, potpuno proslavio vratara Ivana Pavlakovića, pucajući sedmerac u njega, pobjeda je definitivno pripala daleko boljem takmacu Karlovačkoj pivovari, čiji je glavni igrač Darko Franović sasvim izludio „medvjede“.

Za momčad Medveščaka igrali su reprezentativci: Šola, Markota, Bilić, Glavinić i Kelentrić.

MEDVEŠČAK 20 (10)
KARLOVAČKA PIV. 22 (12)

ZAGREB — Sportska dvorana »Sutinska vrela« u Podsusedu, Gledatelja oko 150, SUCI: Jeftić (Varaždin) 4 i Peković (Varaždin) 4

MEDVEŠČAK: Šola 5, Sekulić —, Dobronić 2, Baković 2, Markota 2,5, Vučina —, Farkaš 2,5, Kuže 2, Popović 2, Bilić 3, Glavinić 3, Kelentrić —

KARLOVAČKA PIVOVARA: Radek 3, Vinovrški —, Katić —, Franović 5, Vukić 2, Strmić 2,5, Šujster 3,5, Gojsović 4, Hegić 4, Mrzljak 2, Vujaklija 2, Pavlaković 5

STRIJELCI: Dobronić 1, Baković 1, Markota 7, Farkaš 4 (2), Bilić 3, Glavinić 4 za Medveščak, a Franović 7 (1), Strmić 1, Šujster 3, Gojsović 5, Hegić 5 (4), Mrzljak 1 za Karlovačku pivovaru

SEDMERCI: Medveščak 4 (2), Karlovačka pivovara 8 (5)

ISKLUČENJA: Medveščak 8 minuta (Baković 2+2, Farkaš 2, Popović 2)

Još jedna slaba i bezvoljna igra »medvjeda« i još jedan poraz. Peti u jesenskom prvenstvu i najbolniji. U zadnjoj 11. rundi, u subotnjoj matineji u »Sutinskim vrelima«, igralo se u 12.30 sati, Karlovčani su kao gosti u svemu nadvisili Medveščak. Došli su na brzinu, odigrali utakmicu ekspresno, održali lekciju Medveščaku i odnijeli bodove. Sve je bilo u znaku brzih, spretnih, okretnih, tempom i željom nabijenih Karlovčana. Tako se igra za bodove, a Medveščak je dobio još jednu lekciju (tko zna koju) da ništa ne dolazi samo od sebe. Potreban je barem minimum zalaganja. A toga kod »medvjeda« nema.

Vlado Šola je žurio na svadbu i branio izvanredno. Da nije bilo raspoloženog mladoženje na голу (obranio je 15 lopti od toga tri sedmerca!), Medveščak bi bio još teže poražen. U prvom poluvremenu, nakon što je dobio od suigrača na poklon krasno »Zeppter« posuđe, i pozvao kompletnu momčad na svadbu, ljutio se Šola na suigračce, pokušao ih motivirati, raspoložiti. Ali, nije išlo. »Medvjedi« su već bili u svadbenom raspoloženju, pjevali su preuranjeno na parketu i na kraju pokvarili svom vrsnom vrtaru svadbenu svečanost. Slično su napravili i prije pet godina »neki« stariji »medvjedi«, kada su ispadanjem iz polufinala kupa u Zagrebu od Crvenke sredili svadbu Irfanu Smajlagiću.

Još je do 15. minute bilo neodlučno (5:5), a onda je otišao karlovački vlak. Trener **Damir Čavlović** ubrzao je ritam igre i Medveščak je ostao bez daha. **Siniša Markota** je u finišu utakmice promašio dvije stopostotne kontre, a kada je 50 sekundi prije kraja, kod 21:20 za goste, potpuno proslavio vratara **Ivana Pavlakovića**, pucajući sedmerac u njega, pobjeda je definitivno pripala daleko boljem takmacu Karlovačkoj pivovari, čiji je glavni igrač **Darko Franović** sasvim izludio »medvjede«.

*Sportske novosti izvještavale o utakmici
Medveščak – Karlovačka pivovara*

Povijesni trijumf u Kupu: U Labinu pobijedene buduće rukometne legende

Što se tiče Kupa Hrvatske, momčad je igrala u finalima četiri puta : 1992. godine u Zagrebu, 1996. u Kutini te 1997. u Labinu kada je trener bio Nikola Gerovca, te u finalu Kupa 2008. sa Zagrebom kad je trener Karlovca bio Silvijo Ivandija .

Jedan od najuzbudljivijih trenutaka dogodio se upravo u finalu Kupa, odigranom 1997. godine u Labinu. Karlovačka banka suočila se sa Split Brodomerkurom, a utakmica je nakon dramatičnih produžetaka završila pobjedom Karlovčana 26:25 (u regularnom dijelu bilo je 21:21).

Ovu povijesnu pobjedu, pod vodstvom trenera Nikole Gerovca, još više naglašava činjenica da su za Splićane igrale buduće rukometne legende, Ivano Balić i Petar Metličić, a momčad je vodio trener Damir Čavlović .

Sastavi iz povijesnog finala 1997.:

RK Karlovačka banka: Dubovečak, Tihomir Katić, Rudolf Tonković (9), Darko Franović, Valner Franković (6), Dubravko Strnić (1), Goran Vinovrški (4), Nenad Gojsović (1), Vladimir Hegić (1), Dalibor Jagačić (3), Almantas Savonis, Valdis Labanovskis (1).

Split Brodomerkur: Tonči Peribonio, Ivano Balić, Petar Metličić, Bašić, Dobronić, Boban, Tomić, D. Jerković, G. Jerković, Anušić, Glavinić, Petrić.

Karlovačka momčad plasirala se na završni turnir Kupa 1992. godine osigurala pobjede protiv kutinske Moslavine (22:18) i umaškog Istraturista (21:18) na polufinalnom turniru u Ivancu. Iako su tada poraženi od Medveščaka (28:22), s njima su se plasirali među četiri najuspješnija sastava u Kupu.

Europska natjecanja

Od 1992. godine HRK Karlovac nastupio je u europskim natjecanjima, uključujući City Cup, Kup pobjednika kupova, Kup EHF i Challenge Cup.

Povodom sudjelovanja u europskom kupu, igrače i vodstvo RK Karlovačka pivovara primio je tadašnji karlovački gradonačelnik Ivan Benić sa svojim zamjenikom Zvonimirom Pozdercem. Čestitali su rukometašima na tom velikom uspjehu, poželjeli nastavak takvih rezultata i obećali daljnju pomoć. U ime kluba na prijemu se zahvalio član Uprave Branko Kasunić, dok se u ime igrača zahvalio Ivan Pavlaković.

Čestitke za europski plasman pripadaju, osim trenerima, igračima i agilnoj upravi na čelu s predsjednikom Josipom Šafarom, naravno i generalnom sponzorom, Karlovačkoj pivovari.

Prvi europski nastup RK Karlovačka pivovara ostvarila je u sezoni 1993./94. u City Cupu. Momčad je bila izuzetno jaka, zbog čega su mnogi smatrali da je, uz malo sreće pri ždrijebu, mogla doći i do samog vrha natjecanja. Zbog ratnih prilika u Hrvatskoj, karlovački rukometaši svoj povijesni europski debi nisu mogli odraditi u vlastitoj dvorani, pa čak ni u državi. Obje utakmice prvog kola, protiv gruzijskog Khalketija – nekadašnje ugledne momčadi bivšeg Sovjetskog Saveza – igrane su se u Radeču, u Sloveniji. Unatoč logističkim poteškoćama, Karlovačka pivovara slavila je s uvjerljivim rezultatima 42:7 i 33:13.

Razmjere te pobjede najbolje ilustriraju riječi menadžera Tbilišana, Georgija Beriašvilija, koji je izjavio: „Bili smo dva puta prvi, šest puta drugi i četiri puta treći u ligi svjetske rukometne velesile SSSR-a.“

U osmini finala suparnik je bio skopski Metalurg. EHF je dozvolio igranje u Hrvatskoj, pa je prvi susret odigran u Jastrebarskom. „Pivovara“ je pobijedila sa 21:13, a u uzvratu u Skoplju Karlovčani su uspjeli proći dalje za jedan gol, jer je za Metalurg bilo 25:18. U četvrtfinalu igrali su s njemačkim TUSEM Essenom. U Essenu su Karlovčani poraženi sa 17:5, a u prepunoj Školskoj sportskoj dvorani svladali su bundesligaše s 24:17.

U Kupu pobjednika kupova u sezoni 1995./1996., u Karlovac je došla jedna od najboljih svjetskih momčadi predvođena tada najboljim rukometašem svijeta Jacksonom Richardsonom (francuski Olympique de Marseille). U Karlovcu su Francuzi pobijedili sa 25:20, a u Francuskoj je bilo 33:22.

Pod imenom RK Karlovačka banka, u Kupu EHF 1996./1997., prošli su poljski Slask Wroclaw. U Karlovcu je bilo 31:21, a uzvrat su Poljaci pobijedili s 23:20. U osmini finala suparnik je bio talijanski Prato. Iako su karlovački rukometaši važili za ogromnog favorita, doživjeli su jedan od rijetkih europskih neuspjeha. U Italiji je bilo 18:15 za Prato, a u Karlovcu nedovoljna pobjeda domaćina (22:20) za prolazak u sljedeći krug.

U Kupu pobjednika kupova 1997./1998. češki Kovopetrol Plzen lako je prošao u drugi krug. Iako su Karlovčani u prvom susretu ugodno iznenadili i pred svojom publikom uspjeli doći do pobjede 26:24, u uzvratu šansi ipak nije bilo, a vrlo dobri Česi slavili su s visokih 35:24.

Nakon deset godina izbjivanja iz europskih natjecanja, Karlovčani su se vratili u Europu u sezoni 2007./2008. u Kupu pobjednika kupova. Suparnik u 1. kolu bio je bjeloruski SKA Minsk. U Karlovcu je ostvarena solidna pobjeda od 32:28, no u Minsku je domaćin s 26:18 izborio 2. kolo.

U Challenge Cupu 2008./2009., Karlovac je bio domaćin turnira prvog kruga. U prva dva kola relativno su lako svladali švedski Lindberg (30:24), a potom i engleski Manchester (34:17). Bilo je važno biti prvi ili drugi. Odlučujući ogled s Budućnosti iz Crne Gore, u prepunoj dvorani kraj Korane, bio je dramatičan od početka do kraja i nažalost završio je 28:28. Crnogorci su kao prvi imali otvoren ždrijeb i prošli su još tri kola, te gotovo uspjeli ući u polufinale. Karlovac je, pak, morao na rumunjsku Resitu, momčad koja je tri godine uzastopno osvojila ovaj kup. U Rumunjskoj su poraženi 32:26, a uzvratili su Rumunji daleko jači, pobijedivši sa 34:26. Na kraju su osvojili još jedan Challenge Cup.

Posljednji europski nastup Karlovca bio je u Challenge Cupu 2013./2014. s Metaloplastikom iz Šapca. Uzvratni susret odigran je u subotu 22. veljače u Školskoj sportskoj dvorani na Rakovcu, a završen je pobjedom karlovačkog prvoligaša (23:22), što nažalost nije bilo dovoljno za daljnji plasman, jer su u prvom susretu tjedan dana ranije u Šapcu rukometaši Metaloplastike svladali Karlovac 26:22.

Za Karlovac su tada nastupili: Vuko Borozan, Ivan Bačić, Matija Perajica, Boris Batinić, Dominik Smojver, Tomislav Huljina, Antonio Glumac, Borna Hadrović, Denis Karić, Sandro Obranović, Dragomir Požega, Luka Prezelj, Matej Ribar, Domagoj Smojver, Ivan Šnajder i Marko Štrucelj. Trener je bio Dinko Đanković, a pomoćni trener Miodrag Višnić.

Kronologija uspjeha

Ovaj pregled donosi kronologiju najznačajnijih sezona kluba, s fokusom na rang natjecanja i sastave postava koje su obilježile zlatno razdoblje rukometa u Karlovcu.

1988. Klub ulazi u kvalifikacije za Prvu hrvatsku ligu u Trogiru i osvaja 1. mjesto.

- Postava sezone: Dražen Matovina (lijevo krilo), Velibor Vujaklija (lijevi vanjski), Nenad Gojsović (srednji vanjski), Damir Pavlačić (desni vanjski), Milan Ratković (desno krilo), Ivan Pavlaković (golman), Dražen Leskovac (pivot).

1988. / 1989. Klub igra u Prvoj hrvatskoj ligi.

1989. / 1990. Klub se i dalje natječe u Prvoj hrvatskoj ligi.

- Postava sezone: Dražen Matovina (LK), Velibor Vujaklija (LV), Nenad Gojsović (SV), Damir Pavlačić (DV), Milan Ratković (DK), Ivan Pavlaković (golman), Miodrag Ceranić (pivot).

1990. / 1991. Sezona u II. Jugoslavenskoj ligi - zapad.

- Postava sezone: Dražen Matovina (LK), Velibor Vujaklija (LV), Nenad Gojsović (SV), Damir Pavlačić (DV), Milan Ratković (DK), Ivan Pavlaković (golman), Dalibor Mrzljak (pivot).

1991. / 1992. RK Karlovačka pivovara igra u Premijer ligi (igranoj u dvije grupe).

- Postava sezone: Dražen Matovina/Dubravko Strnić (LK), Velibor Vujaklija/Danijel Juraić (LV), Nenad Gojsović (SV), Tomislav Čavlović/Ivica Dimnjaković (DV), Rebrović (DK), Ivan Pavlaković (golman), Dalibor Mrzljak (pivot).

1992. / 1993. RK Karlovačka pivovara nastupa u Premijer ligi (12 klubova).

- Postava sezone: Matovina/Strnić (LK), Vujaklija/Jasenko Hegić (LV), Darko Franović (DV), Vladimir Šujster (DK), Pavlaković (golman), Mrzljak (pivot). Srednji vanjski: Gojsović/Dimnjaković/Juraić.

1993. / 1994. Sezona u Premijer ligi.

- Postava sezone: Tihomir Katić (LK), Hegić/Vujaklija (LV), Franović/Gojsović (SV), Goran Vinovrški (DV), Šujster (DK), Ivan Pavlaković/Sanimir Radek (golmani), Rudolf Tonković/Darko Šipoš (pivot).

1994. / 1995. Sezona u Premijer ligi.

- Postava sezone: Katić (LK), Hegić/Vujaklija (LV), Franović/Gojsović (SV), Vinovrški (DV), Šujster (DK), Pavlaković/Radek (golmani), Tonković/Šipoš (pivot).

1995. / 1996. – Najtrofejnija sezona RK Karlovačka pivovara osvaja 2. mjesto u Premijer ligi i postaje viceprvak Hrvatske. Ostvaren je plasman u IHF Kup. (Napomena: Klub nije postao prvak jer je poništeno 6 kola).

- Postava sezone: Tihomir Katić (LK), Valner Franković (LV), Rudolf Tonković (SV), Darko Franović (DV), Vladimir Šujster (DK), Almantas Savonis (golman), Valdis Labanovskis (pivot).

1996. / 1997. RK Karlovačka banka osvaja 3. mjesto u Premijer ligi i postaje finalist Kupa u Labinu.

- Postava sezone: Tihomir Katić (LK), Valner Franković (LV), Rudolf Tonković (SV), Darko Franović (DV), Dalibor Jagačić (DK), Almantas Savonis (golman), Valdis Labanovskis (pivot).

RK Karlovačka pivovara (sezona 1994/1995.), gornji red s lijeva: Željko Obajdin (tehniko), Rudolf Tonković, Vladimir Šuster, Dubravko Strnić, Nenad Gojsović i Ivan Pavlov (fizioterapeut. Srednji red s lijeva: Mario Dubovečak, Darko Šipuš, Goran Vinovrški, Jasenko Hegić, Velibor Vujaklija i Sanimir Radek. Sjede s lijeva: Milan Brkić (pomoćni trener), Dalibor Mrzljak, Darko Franović, Iva Pavlaković, Denis Vukić, Damir Samaržija i Damir Čavlović (trener).

VII

PREGLED ZNAČAJNIH IGRAČA

Mladi,iskusni, neustrašivi: Igrači koji su stvarali povijest

Klub čine ljudi, a najveće uspjehe donose oni koji su svojim talentom, radom i srcem na parketu ostavili neizbrisiv trag. Ovo poglavlje posvećeno je najistaknutijim rukometašima Hrvatskog rukometnog kluba Karlovac, čije su individualne priče utjecale na sudbinu cijelog kluba.

Kako bismo u potpunosti razumjeli njihov doprinos, pregled smo podijelili u dva ključna razdoblja. Prvi, kratak dio, posvećen je legendama koje su gradile reputaciju karlovačkog rukometa prije Domovinskog rata, postavljajući temelje za buduće generacije. Drugi dio donosi priče o igračima koji su se afirmirali nakon rata, u novoj, samostalnoj državi, i koji su klub vratili na staze stare slave.

Njihove su priče podsjetnik da talent i strast ne poznaju povijesne podjele, već vječno žive u srcu kluba.

S kraja 20. stoljeća zabilježen je niz uspješnih rezultata karlovačkih pojedinaca i klubova, posebno u rukometu. Jedan od najuspješnijih reprezentativaca bivše države u velikom i malom rukometu bio je Karlovčanin Vinko Kampić. Sedamdesetih godina prošlog stoljeća reprezentativci su bili i Jurica Lakić i Damir Čavlović, igrači tadašnjeg prvoligaša riječkog Kvarnera, koje je trenirao proslavljeni Vlado Stenzel.

Među istaknutim rukometašicama bila je Marijana Žaja, koja je više godina bila jedna od i najboljih karlovačkih igračica i nastupala je za kopriivničku Podravku i Željezničar iz Novog Sada.

Nakon osamostaljenja, dres reprezentacije Hrvatske nosili su brojni karlovački rukometaši i rukometašice. Darko Franović osvojio je broncu na Europskom prvenstvu u Portugalu 1994. godine.

Nakon osamostaljenja, dres reprezentacije Hrvatske nosili su brojni karlovački rukometaši i rukometašice. Darko Franović osvojio je broncu na Europskom prvenstvu u Portugalu 1994. godine. Valner Franković i

Vladimir Šujster olimpijci su iz Atlanti 1996., a Valner Franković ima još i zlatnu medalju s Mediteranskih igara u Bariju 1997. godine.

Na istim je Mediteranskim igrama rukometašica Helena Lulić osvojila srebrnu medalju, a igračku je karijeru završila u francuskom klubu ASU Lyon.

Trener Damir Čavlović kratko je vrijeme bio izbornik seniorske reprezentacije Hrvatske.

Među mlađim generacijama ističu se Luka Cindrić i Ivan Šnajder. Ogulinac Cindrić, nekadašnji igrač HRK Karlovca, čija je karijera globalno poznata, bio je dvaput najbolji strijelac Hrvatske lige. Ivan Šnajder, Karlovčanin i igrač ThSV-Eisenacha, člana 1. Bundeslige, bio je na popisu

HRK Karlovac (sezona 1999./20.), stoje s lijeva: Ivan Šnajder, Petar Meničanin, Dragomir Požega, Miodrag Višnić, Kristijan Ljubanović, Robert Havliček, Enes Halkić, Neven Rade, Davor Rizzi i Ivan Martinović. Čuče s lijeva: Damir Samaržija, Ivan Rožman, Karlo Juroš, Dubravko Strnić, Boris Batinić, Goran Stojisavljević, Dinko Đanković i Nikica Lovrić.

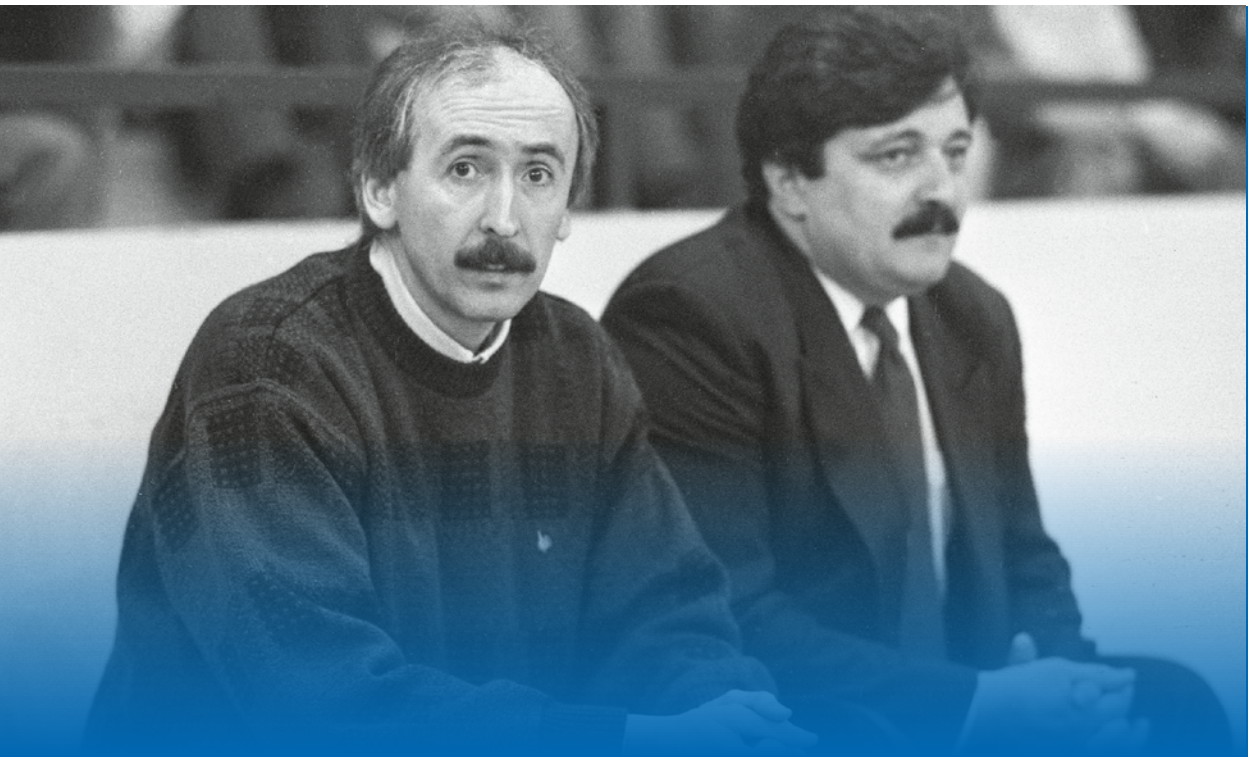
hrvatske seniorske reprezentacije za Euro 2024. u odabiru tadašnjeg izbornika Perkovca.

Za prvoligašku karlovačku momčad od 1992. godine do danas igrali su prvi karlovački stranci – Latvijac Valdis Labanovskis, današnji izbornik Latvije, i Litvanac Almantas Savonis, oboje reprezentativci svojih zemalja.

Među rukometnim velikanima ističu se olimpijci iz Atlante 1996., gdje je hrvatska rukometna reprezentacija osvojila zlatnu medalju – Valner Franković i Vladimir Šujster. Tu je i osvajač brončane medalje s Europskog prvenstva u Portugalu 1994. godine, Darko Franović. U dresu Karlovca igrali su i reprezentativci Denis Špoljarić i Nikola Prce te Luka Cindrić, Stipe Mandalinić i Sandro Obranović. U to društvo uvrstili bismo i svojevremenog kandidata za dres s hrvatskim grbom Kristijana Ljubanovića.

Polufinale kupa Zagreb Loto - Karlovačka pivovara, 1992.

VIII

**ARHITEKTI KARLOVAČKE RUKOMETNE
BAŠTINE: LEGENDE KLUBA**

Arhitekt, zlatne generacije i vječni izazov: Zadržavanje rasadnika talenata

S ponosom započinjemo priču o legendama s imenom koje je neraskidivo vezano uz najveće rezultate i preobrazbu kluba: Nikola Gerovac. On je bio arhitekt. Ipak, njegova vizija ne bi bila ostvarena bez igrača poput vratara Ivana Pavlakovića, olimpijace Valnera Frankovića, Vladimira Šujstera i Luku Cindrića, te Darka Franovića, Rudolfa Tonkovića i Sanimira Radeka. Nadalje, u to društvo uvrstili bi i Gorana Vinovrškog, svojevremenog kandidata za dres s hrvatskim grbom Kristijana Ljubanovića. Splitsanin Stipe Mandalinić i Karlovčanin Sandro Obranović koji su afirmaciju stekli u dresu karlovačkog prvligaša bili su ozbiljni kandidati izbornika Babića za odlazak u Rio 2016. i ostalih heroja koji su Karlovac učinili rukometnom velesilom. Podosta karlovačkih rukometaša – juniora i kadeta, igralo je za hrvatsku rukometnu vrstu svoje generacije. Oni su budućnost KA-rukometa. I zbog njih je KA-rukomet ima šansu. Problem kluba je kako ih zadržati da ne odu? Njihov je rad udario temelje modernog HRK Karlovca i postavio standarde koji se i danas poštuju.

Nikola Gerovac: Legenda karlovačke klupe

U razdoblju od 33 godine, od RK Karlovačka pivovara do HRK Karlovac, najuspješniji trener kluba neosporno je bio Nikola Gerovac. Svoj rukometni put započeo je u RK Banija, a igračku karijeru okončao je u RK Karlovac i RK Tekstil. Kao trener proveo je 25 godina, od čega je deset radio s mlađim selekcijama, a 15 godina sa seniorskim sastavima.

Gerovac je u svojoj desetogodišnjoj karijeri s mlađim dobnim skupinama stvorio brojne igrače koji su kasnije ostvarili zapažene karijere. Pod njegovim su vodstvom prvu rukometnu abecedu učili Dražen Matovina,

Ivica Dimnjaković, Nenad Gojsović, Danijel Juraić, Velibor Vujaklija, Goran Vinovrški, Tihomir Katić, Mladen Laskač, Tomislav Stojković, Robert Magdić i Siniša Gorup.

Kao trener seniorske momčadi, Gerovac je RK Jugoturbinu poveo od Hrvatske lige, preko Druge jugoslavenske savezne lige, sve do hrvatske Premijer lige. S RK Karlovačka pivovara postigao je najveći uspjeh u povijesti kluba. Pod njegovim su vodstvom postali viceprvaci Hrvatske, a osvajanjem trećeg mjesta osigurali su po prvi put ulazak jedne karlovačke rukometne momčadi u službeni europski kup. Klub je tri puta vodio do završnice Hrvatskog kupa (Zagreb, Kutina i Labin), a posebno se pamti pobjeda protiv tada “nepobjedivog” hrvatskog i europskog prvaka RK Zagreb (24:23).

Darko Franović: Karlovac kao drugi dom

Rukomet je počeo igrati s 14 godina u RK Crikvenici, koja je tada igrala Regionalnu ligu. Prije toga bavio se plivanjem i vaterpolom. Drugoligašu RK Zamet pristupio je 1984. godine. U sezoni 1985./1986. Zamet se plasirao u Prvu jugoslavensku ligu. Za riječkog prvoligaša igrao je do ljeta 1992. godine, kada je prešao u RK Karlovačka pivovara.

“Igrački sam bio najzreliji baš dok sam igrao u Karlovcu, tako da sam jedne sezone bio najbolji strijelac lige, a i ušao sam u reprezentaciju Hrvatske zahvaljujući igrama u karlovačkom dresu. Za vrijeme igranja u Karlovcu sam se i oženio te dobio sina kojemu u osobnoj iskaznici piše Karlovac kao mjesto rođenja. Najdraže sportsko sjećanje vezano za Karlovac je igranje u Euro ligi, što je bio veliki skok za karlovački rukomet u to doba i neka moja osobna satisfakcija u smislu da se dobro radi u klubu i da sam kao igrač doveden iz druge sredine tome doprinio. Za Karlovac me veže puno dobrih ljudi i događaja, kako

Reprezentativac Darko Franović

sportskih, tako i privatnih. U to vrijeme vladao je veliki entuzijazam, ljudi su bili jako povezani i osjećao sam jednu veliku i dobru energiju u klubu i gradu. Bio sam izvrsno prihvaćen. S mnogima u Karlovcu i dan-danas održavam vezu i prijateljstvo”, ispričao je Darko Franović.

Valner Franković: Šampion na svakom koraku

S rukometom je počeo u RK Rudar iz Labina, najprije kao golman, a nakon par godina kao igrač. Rudar je bio prvak Primorsko-goranske lige 1986., četvrte po rangu jugoslavenske lige. Nakon toga odlazi u riječki Zamet, za koji nastupa sve do 1992. godine, kada su bili finalisti prvog prvenstva Republike Hrvatske (sezona 1992./1993.). Potom jednu sezonu opet igra za labinski Rudar s kojim osvaja prvenstvo Druge lige i kvalificira se u Prvu ligu gdje nastupaju sljedeće dvije sezone (1993. - 1995.). Potom pristupa RK Zagreb Badel 1862, s kojim osvajaju dva prvenstva i dva kupa Hrvatske te igraju finale Lige prvaka. Iza toga, sljedeće nepune tri sezone nastupa za RK Karlovačka pivovara i RK Karlovačka banka, gdje su u jednoj sezoni viceprvaci te jednom igraju finale Kupa Hrvatske. Dvaput je proglašen najboljim sportašem Karlovca te jednom najboljim sportašem Karlovačke županije. Polu-sezonu (1990./1991. i 1999./2000.) igra za Gunzburg (Njemačka) te Modenu (Italija). Igračku karijeru završava 2001. godinu u svom matičnom klubu RK Rudar iz Labina s kojim se opet plasirao u Prvu hrvatsku rukometnu ligu.

Olimpijac Valner Franković

Igrao je za sve selekcije bivše države i sve selekcije u Hrvatskoj. Za bivšu državu osvaja zlatne medalje na Balkanskom prvenstvu u Rumunjskoj 1988. i u Bugarskoj 1989. te brončanu medalju na Svjetskom omladinskom prvenstvu u Španjolskoj 1989. Za reprezentaciju Hrvatske osvaja prvu zlatnu olimpijsku medalju na OI u Atlanti 1996. te zlatnu medalju na Mediteranskim igrama u Bariju 1997.

Vladimir Šujster: Put koji je iz Rudara donio slavu u Karlovac

Njegovi rukometni počeci vezani su uz OŠ Vladimira Nazora u Rudama pokraj Samobora. S rukometom je počeo kao osmogodišnji dječak 1980. godine. Nakon toga, prošao je sve selekcije u RK Rudar, od pionira do prve momčadi za koju je debitirao u sezoni 1987./1988., da bi u posljednjoj sezoni postao standardni igrač Rudara. Igrao je na poziciji desnog krila.

Početak devedesetih godina Šujster prelazi u Zagreb i postaje igrač Medveščaka. Najprije igra na dvojnu registraciju, što znači da je u isto vrijeme bio rukometaš svog matičnog Rudara i Medveščaka, u kojem je dvije sezone standardni igrač druge momčadi. Godine 1993. postaje igrač RK Karlovačka pivovara i od tada pa do 1996. godine počinje njegov strelovit rukometni put. U gradu na četiri rijeke doživio je dodatni zamah i napredovao sve više i više, što je na kraju rezultiralo pozivom u reprezentaciju i odlaskom na Olimpijske igre 1996. godine u Atlanti, gdje je osvojio zlatnu medalju.

“I danas se sjećam puno detalja s igara, ali najviše u sjećanju ostaje samo otvorenje, što je bio savršen događaj koji je otvorio tadašnji američki predsjednik Bill Clinton. Posebno pamtim veliko finale u kojem smo pobijedili Švedsku. Dobro se sjećam i prve utakmice protiv Švicaraca, u kojoj smo gubili šest razlika sve do zadnjih desetak minuta, a onda preokrenuli i dobili”, prisjeća se Vladimir Šujster.

Zauvijek će, kaže, pamtili hrvatsku himnu, pobjedničko postolje i zlatnu medalju oko vrata, a također i povratak u Hrvatsku i oduševljenje ljudi koji su rukometaše dočekali u zračnoj luci Pleso i cijelim putem do Trga bana Jelačića i maksimirskog stadiona. Nedugo potom Šujster je postao igrač našeg najtrofejnijeg kluba Zagreb Badel 1862, s kojim je osvajao naslove i kupove. Vra-

Olimpijac Vladimir Šujster

tio se u svoj matični Rudar, gdje je bio najbolji igrač i vođa momčadi, te je 2008. godine završio igračku karijeru. Ostao je u Rudaru kao trener mlađih uzrasta.

Ivan Pavlaković: Ikona karlovačkog rukometa

Rođen je u Karlovcu 23. prosinca 1959. godine. Prvi trener bio mu je Mihajlo Prezelj, koji mu je ujedno bio i nastavnik tjelesnog odgoja u školi. Rukometaš Matija Justament je zajedno s Prezeljem trenirao mlade s Dubovca i ta je generacija 1972. godine bila pionirski prvak Hrvatske. Godine 1973. predstavljali su Hrvatsku kao juniorsku reprezentaciju na

Ivan Pavlaković

prvenstvu Jugoslavije na Tjentištu, gdje su završili na četvrtom mjestu. Kao juniori RK Dubovac ostvarili su dosta uspjeha i pobjeđivali na raznim turnirima poput "Trofeja Mladosti". Nažalost, na državno prvenstvo nisu išli jer klub nije imao sredstava. Najveći uspjeh kao senior s RK Dubovcem postigao je 1981. godine, kada su igrali kvalifikacije za tadašnju Drugu jugoslavensku ligu.

Godine 1987. prelazi u RK Jugoturbinu s kojim je kroz kvalifikacije osigurao nastup u tadašnjoj Drugoj jugoslavenskoj ligi. Nakon osamostaljenja Republike Hrvatske, nastavlja igrati u Prvoj hrvatskoj rukometnoj ligi, kao igrač RK Karlovačka pivovara.

U tom je razdoblju, sve do sezone 1994./1995., u više navrata igrao u europskim kupovima, a 1995. godine igrao je i u finalu Kupa Republike Hrvatske, kada je proglašen najboljim igračem.

S aktivnim igranjem prestaje od sezone 1995./1996., kada je postavljen za pomoćnog trenera i trenera vratara u RK Karlovačka banka. Od 2009. do 2018. godine bio je trener vratara u kadetskoj i juniorskoj reprezentaciji Hrvatske. Godine 2009. mlada hrvatska reprezentacija zauzela je drugo mjesto na Sportskim igrama mladih (EOF). Tijekom tih godina

osvojili su zlatnu i srebrnu medalju na kadetskom Europskom prvenstvu (2010. i 2016.) te srebrnu medalju na Mediteranskim igrama i juniorsku medalju na Europskom prvenstvu 2012. godine. Također, ostvarili su četvrto i osmo mjesto na svjetskim prvenstvima (2017. i 2013.). Kao igrač RK Dubovac, RK Jugoturbina i RK Karlovačka pivovara, više je puta biran u izbor sportaša godine u gradu Karlovcu.

Dragomir Požega: Od klupskog strijelca do dugogodišnjeg kapetana i trenera

Dragomir Požega (rođen 1976.) svoju je rukometnu priču započeo s deset godina u RK Dubovac pod vodstvom trenera Mihajla Prezelja - Mitile.

Nakon Dubovca, kadetski staž uspješno je završio u RK Karlovačka pivovara. Zbog ratnih okolnosti, njegova generacija prelazi u RK Gaza, gdje provodi tri sezone. U posljednjoj sezoni u Gazi (1996./1997.) istovremeno trenira s Karlovačkom pivovarom, dok igra za Gazu i postaje najbolji strijelac kluba.

Kada se RK Dubovac 1996. vratio u natjecanje (3. liga), angažirao je Požegu, tada jednog od najefikasnijih strijelaca regije. Požega je u Dubovcu proveo dvije godine kao najbolji strijelac kluba, a jedne godine i najbolji strijelac lige (169 golova). S Dubovcem je igrao i kvalifikacije protiv tada jake Dubrave za koju su nastupali Tonči Valčić i Denis Špoljarić.

Nakon kratke pauze od rukometa, Požega započine svoj najduži igrački

Dragomir Požega – 14 godina nosio kapetansku traku

period u Karlovcu. Iako je imao ponudu za odlazak u Medveščak, trener Boris Dvoršek zaustavio je njegov transfer. Već nakon dvije sezone igranja za HRK Karlovac (od 1999.), postaje kapetan i tu ulogu drži 13 do 14 godina. Za vrijeme igračke karijere dva puta (2007. i 2011.) proglašen je za najboljeg rukometaša u gradu i županiji.

Igračku karijeru u Premijer ligi završio je kada je klub prvi put ispao iz najvišeg ranga. Drugi dio te sezone završio je u svom prvom klubu, Dubovcu.

Nakon kraće pauze, preuzeo je treniranje mladih igrača u Karlovcu da bi prije četiri godine preuzeo RK Dubovac Gaza i uveo ga u Prvu ligu.

Luka Cindrić: Talenat koji je procvjetao u Karlovcu

Luka Cindrić rođen je u Ogulinu 1993., gdje je i započeo svoju rukometnu priču. Visok je 182 centimetra i težak 90 kilograma, što ga čini idealnim za poziciju srednjeg vanjskog igrača. Desnom rukom izvodi svo-

Luka Cindrić u vrijeme dok je nastupao u dresu HRK Karlovca bio je najbolji strijelac prvenstva Hrvatske

je majstorije na terenu, iako je relativno nizak za današnje standarde rukometnih vanjskih igrača. Malo je poznato da se Cindrić u mladosti bavio i nogometom prije nego što se u potpunosti posvetio rukometu. Njegov nadimak među suigračima je “Cindra”, a posebno je cijenjen zbog svoje sposobnosti organizacije igre i brzog donošenja odluka na terenu.

Svoju rukometnu priču započeo je u mladim kategorijama RK Ogulin, nakon čega je prešao u RK Senj. Prvi profesionalni koraci vezani su uz HRK Karlovac (2012. - 2014.), gdje je pokazao svoj izniman talent.

Nakon Karlovca, Cindrićeva karijera dobiva međunarodni karakter:

- RK Metalurg Skoplje (2014. - 2015.)
- RK Vardar (2015. - 2018.)
- PGE Vive Kielce (2018. - 2019.)
- FC Barcelona (2019. - 2023.)
- Dinamo București (2023. - 2024.)
- MVM Veszprém KC (2024. - danas)
- U Veszprému je potpisao ugovor na 2+2 godine, što pokazuje dugoročno povjerenje kluba u njegove sposobnosti.

Svojim izvanrednim tehničkim vještinama i sposobnošću čitanja igre, postao je nezamjenjiv dio hrvatske rukometne reprezentacije i jedan od vodećih srednjih vanjskih igrača svijeta. Za hrvatsku reprezentaciju odigrao je više od 110 utakmica i postigao preko 230 golova. Najveći uspjeh s reprezentacijom ostvario je osvajanjem srebrne medalje na Europskom prvenstvu 2020. godine, gdje je bio jedan od ključnih igrača. Također je osvojio broncu na Europskom prvenstvu 2016. godine.

Njegovi najveći uspjesi su:

- EHF igrač godine 2017.
- All-Star srednji vanjski EHF Lige prvaka 2021.
- Višestruki osvajač nacionalnih prvenstava
- Pobjednik IHF Super Globe-a
- Osvajač EHF Lige prvaka

Stipe Mandalinić: Od Karlovca do europskih titula

Stipe Mandalinić, rođen u Splitu 1992. godine, svoje je ime zlatnim slovima upisao u povijest hrvatskog rukometa. Svojim igrama ostavio je dubok trag, od mlađih reprezentativnih kategorija pa sve do nastupa za seniorski nacionalni tim.

Njegova rukometna priča započela je u HRK Karlovac, za koji je nastupao u sezonama 2010./2012. Nakon Karlovca, prelazi u RK Zagreb, gdje je ostvario brojne uspjehe:

- Dukat Premijer liga (Hrvatska): pet uzastopnih naslova prvaka (2012./13., 2013./14., 2014./15., 2015./16., 2016./17.)
- Hrvatski kup: pet uzastopnih trofeja (2013., 2014., 2015., 2016., 2017.)
- SEHA liga: osvojena titula (2012./13.)

Slijedi bogata međunarodna karijera, tijekom koje je igrao za nekoliko europskih i azijskih klubova:

- RK Füchse Berlin (Njemačka): osvajač EHF Europa lige (2018.)
- RK Pelister (Sjeverna Makedonija): osvajač Super kupa, doprvak države

- RK Aek Athens (Grčka): osvajač kupa i prvak države
- RK Burgan (Kuvajt): doprvak lige

Ukupno, Stipe Mandalinić ima 16 službenih titula, od čega 14 nacionalnih i 2 međunarodne.

Njegov reprezentativni put započeo je 2010. godine, kada je s kadetskom reprezentacijom Hrvatske osvojio zlatnu medalju na Europskom prvenstvu do 18 godina. Dvije godine kasnije, 2012., s juniorskom reprezentacijom osvaja srebrnu medalju na Europskom prvenstvu do 20 godina. Tom prigodom izabran je za MVP-a prvenstva i uvršten u All-Star momčad kao najbolji lijevi vanjski.

Seniorski debi uslijedio je ubrzo. Najveći reprezentativni uspjeh ostvario je na Svjetskom prvenstvu u Španjolskoj 2013. godine, gdje je osvojio brončanu medalju. Za reprezentaciju je upisao više od 40 nastupa.

Stipe Mandalinić - brončani sa SP-a u Španjolskoj

*RK Karlovačka banka, stoje s lijeva: Martin Galović, Dražen Požar, Marija Bilušić, Dragomir Požega, Marko Štrucelj, Dino Rački, Miodrag Višnić, Boris Batinić i Tomislav Huljina.
Čuče s lijeva: Dario Benković, Denis Karić, Sandro Obranović, Domagoj Marić, Matija Perajica, Ivan Bačić, Dinko Đanković i Dino Štrucelj.*

Dragomir Požega, kapetan u akciji

IX

IGRAČI PONIKLI U KARLOVCU

Snaga škole: Dokaz kvalitete izvan karlovačkog parketa

Uspjeh kluba ne mjeri se samo trofejima i pobjedama na terenu, već i snagom talenata koje stvara. Ovo poglavlje posvećeno je igračima koji su svoj put započeli na karlovačkom parketu, a potom pronijeli ime svog kluba i grada diljem Hrvatske i Europe. Bez obzira na to gdje su ih karijere odvele, njihove priče ostaju vječni dokaz kvalitete karlovačke škole i podsjetnik da se pravi talent uvijek vraća svojim korijenima.

Među igračima poniklim u Karlovcu ističu se Luka Prezelj, unuk tvorca rukometa na Dubovcu i u Karlovcu, Mihajla Prezelja-Mitile, te sin bivšeg dubovačkog rukometaša i rukometnog trenera Dina Prezelja. Tu su i aktualni vratar HRK Karlovca Mateo Radočaj te Ivan Bačić i braća Dominik i Domagoj Smojver. Posebno mjesto zauzima i kružni napadač Adrian Miličević, bivši hrvatski juniorski reprezentativac koji je iz Karlovca prešao u PPD Zagreb, a karijeru nastavio u RK Poreč.

Nenad Gojsović: Karlovački trag u njemačkom rukometu

Karijera Nenada Gojsovića počela je u karlovačkom kvartovskom klubu RK Turbina 1978. godine (od 1980. RK Jugoturbina). Kao standardni seniorski igrač, nastupao je za Jugoturbinu, Karlovačku pivovaru i Karlovačku banku, igrajući u ligi Centar do Prve hrvatske lige sve do 1998. godine. Tijekom tih godina, 1986., zabilježio je i jedan nastup za juniorsku reprezentaciju Hrvatske u prijateljskoj utakmici protiv Italije u Umagu.

Svoju rukometnu priču nastavio je u Njemačkoj, gdje se preselio 1998. godine. Prvu godinu proveo je u dresu HC Hall/Saale u tamošnjoj trećoj ligi (Regionalliga), a potom je od 1999. do 2004. nastupio za Ahlener

SG, člana moćne druge Bundeslige. Njegovo igračko putovanje u Njemačkoj završilo je u dresu TSV Altensteiga (Regionalliga), gdje je igrao od 2004. do 2008. godine.

Nakon igračke karijere, Nenad Gojsović ostao je vjeran sport, posvetivši se trenerskom pozivu. Od 2008. godine do danas radi kao trener, devet godina vodeći TSV Altensteig, a pet godina HSG Albstadt.

Nenad Gojsović – prvi karlovački rukometaš gastarbajter

Goran Vinovrški: Povratak korijenima

Goran Vinovrški (rođen 1975.) nedvojbeno je karlovačka rukometna legenda. Njegov igrački put priča je o čvrstim korijenima u rodnom Karlovcu, obilježena reprezentativnom samom stazom, već i dubokom predanošću klubu i domovini. Kao jedan od nositelja igre u ključnim trenucima povijesti kluba (poput igranja u prvoj 1. HRL i osvajanja Kupa), Vinovrški utjelovljuje sportski duh i trajnu lojalnost karlovačkog rukometa.

Svoju igračku karijeru započeo je u RK Karlovačka pivovara i Karlovačka banka, gdje je igrao od 1988. do 1999. godine. Nakon uspješnog razdoblja u Karlovcu, odlučio se za nove izazove. Zajedno sa Vladimirom Šujsterom pristupa RK Zagreb Badel 1862 (1996.-1997.). Prelazi u RK Rudar Labin (1999. – 2001.), a potom se pridružuje zagrebačkom RK Medveščak (2001. – 2002.).

Goran Vinovrški upisao je tri nastupa za A selekciju Hrvatske

Na vrhuncu svoje karijere, Vinovrški se vraća kući. Od 2002. godine ponovno je član HRK Karlovac, kluba u kojem je, nažalost, zbog povrede prerano okončao svoju igračku karijeru.

Njegov talent prepoznat je i na reprezentativnoj razini. Goran Vinovrški bilježi nastupe za sve juniorske selekcije Hrvatske, od U15 do U21. Vrhunac reprezentativne karijere doživio je 1996. godine, kada je upisao tri nastupa za A selekciju Hrvatske, potvrđujući tako svoj status vrhunskog igrača.

Goran Vinovrški ostaje upamćen kao igrač koji je svojim primjerom pokazao kako se iz rodnog malog kluba može doći do samog vrha hrvatskog rukometa.

Boris Batinić: Osvajač dvostruke rukometne krune i uspješan mladi tenisač

Boris Batinić (rođen 1981.) je bivše karlovačko desno krilo, visok 189 cm. Zanimljivo je da se rukometu posvetio tek kao četrnaestogodišnjak, nakon što se do tada uspješno bavio tenisom i osvajao turnire. Rukomet je aktivno igrao sve do svoje 35. godine.

Tijekom igračke karijere istaknuo se kao vrlo uspješan strijelac za sve klubove za koje je nastupao. Najveći dio karijere, oko deset godina, posvetio je seniorskoj momčadi svog matičnog kluba Hrvatskog rukometnog kluba Karlovac (1998.–2000. i 2007.–2014.).

Boris Batinić - aktivno igrao rukomet do svoje 35. godine

Vrhunac karijere dosegao je u dresu RK Zagreba (2004.–2005.), s kojim je osvojio Prvenstvo Hrvatske i Hrvatski kup, te igrao u finalu EHF Kupa pobjednika kupova. Nastupao je i za RK Zamet Crotek (2000.–2004.) i RK Pipo IPC Čakovec (2005.–2007.).

Njegov talent bio je prepoznat i u to vrijeme kucao je i na vratima seniorske reprezentacije.

Marko Štucelj: Kapetan i klupska ikona

Marko Štucelj (rođen 1984.), s visinom od 190 cm igrao je na poziciji lijevog i srednjeg vanjskog. Njegov rukometni put obilježen je predanošću matičnom klubu.

Već u mlađim dobnim kategorijama pokazao je neupitan talent i liderске sposobnosti zbog čega je bio kapetan momčadi. S kadetskom momčadi osvojio je drugo i treće mjesto na Prvenstvu Hrvatske, pri čemu je u jednoj završnici proglašen najboljim strijelcem natjecanja. U mlađim dobnim kate-

gorijama postao je i kadetski i juniorski reprezentativac Hrvatske.

Gotovo cijelu seniorsku karijeru posvetio je HRK Karlovcu, za koji je igrao punih trinaest sezona, od 2001./2002. do 2013./2014. U tom je razdoblju bio ključni igrač u svim najvećim uspjesima kluba, uključujući finale Kupa Hrvatske te nastupa u europskim natjecanjima – EHF Challenge Cupu i Kupu pobjednika kupova. Nakon odlaska iz Karlovca, seniorsku karijeru nastavio je u susjednoj Sloveniji, gdje je od 2014./2015. do 2017./2018. sezone igrao za RK Črnomelj.

Marko i Dino Štucelj - braća koja su uspješnim igrama zadužila karlovački rukomet

Dino Štrucelj: Europsko iskustvo i lokalna posvećenost

Dino Štrucelj (rođen 1989.) igrač je visine 189 cm, koji primarno pokriva pozicije lijevog krila i srednjeg vanjskog. Svoju rukometnu priču započeo je i izgradio u mlađim dobnim kategorijama HRK Karlovca.

Tijekom mlađe karijere pokazao je izniman talent, što potvrđuje i njegovo sudjelovanje u reprezentativnom programu: bio je kadetski i juniorski reprezentativac Hrvatske. Ujedno, s kadetima HRK Karlovca ostvario je zapaženo 4. mjesto na Prvenstvu Hrvatske.

Seniorsku karijeru veže uz HRK Karlovac 11 sezona (od sezone 2004./2005. do 2014./2015.). Za klub je nastupao u značajnim europskim natjecanjima, uključujući EHF Challenge Cup i Kup pobjednika kupa, te je sudjelovao u finalu Kupa Hrvatske.

Iskustvo je stjecao i izvan domovine, igrajući za slovenski RK Črnomelj igrao je pet sezona (od sezone 2016./2017. do 2020./2021.). Svoju sportsku priču nastavio je u lokalnom okruženju, igrajući za RK Dubovac Gaza (od sezone 2022. do 2025.).

Denis Karić: Odan klub, uspješan u inozemstvu

Denis Karić (rođen 1991.) igračku je karijeru započeo u karlovačkoj Školi rukometa. Za seniorsku momčad HRK Karlovca igrao je punih 11 godina, od 2007. do 2018. godine.

Denis Karić – rukomet započeo u karlovačkoj Školi rukometa

Njegova daljnja karijera vodila ga je u inozemstvo:

- RK Poreč (Hrvatska), Premijer liga, 2018. – 2019.
- ThSV Eisenach (Njemačka), 2019. – 2021.
- Interaktiv Ratingen-Düsseldorf (Njemačka), 2021. – 2025.

Za juniorsku reprezentaciju Hrvatske nastupao je 2007., 2008. i 2009. godine.

Ivan Šnajder: Od Škole rukometa do Bundeslige

Ivan Šnajder (rođen 1997.) započeo je s rukometom 2003. godine, sa šest godina, kao polaznik Rukometne škole Karlovac.

Za seniorsku momčad HRK Karlovca igrao je 2013. godine i igrao sve do 2019. godine, kada prelazi u njemački ThSV Eisenach. Za ovaj bundesligaški klub igrao je do 2025. godine, kada prelazi u Tvb Stuttgart .

Tijekom karijere nastupao je i za mladu reprezentaciju Hrvatske, a bio je i na popisu za seniorsku reprezentaciju.

Ivan Šnajder

Sandro Obranović: Put kroz klubove europske elite

Sandro Obranović (rođen 1992.). Igra na poziciji srednjeg vanjskog i visok je 1,95 m.

Svoju rukometnu karijeru započeo je u mlađim kategorijama HRK Karlovca, gdje je igrao od 2008. do 2012. godine. Njegova seniorska karijera obuhvaća niz domaćih i inozemnih klubova:

- RK Nexe Našice (2012. – 2013.)
- RK Zagreb (2013. – 2017.)
Tijekom tog razdoblja, bio je na posudbi u SC Pick Szegedu (2016. – 2017.).
- Chambéry SMBH (2017. – 2018.)
- HC Meshkov Brest (2018. – 2021.)
- RK Zagreb (2021. – 2022.)
- Kadetten Schaffhausen (2022. – 2024.)
- HC Kriens-Luzern (od 2024.)

Sandro Obranović - njegova igračka karijera obuhvaća niz domaćih i inozemnih klubova

Godine 2015. bio je član i hrvatske rukometne reprezentacije za koju je upisao dva nastupa.

U organizaciji KŠZ i RK Dubovac Gaza u Karlovcu je održana online edukacija u sklopu međunarodnog projekta SPORTS kojega sufinancira Europska unija i Općina Tauragė, koji okuplja partnere iz Litve, Slovačke, Islanda i Ukrajine. U realizaciju dijela projekta uključio se i HRK Karlovac koji je dao dio svojih igrača U-15 generacije za odigravanje rukometnog turnira u Litvi.

Događanje je proteklo u pozitivnom ozračju te privuklo sudionike željne znanja. Poseban gost bio je upravo Obranović, koji je pola-

znicima prenio dojmove iz svoje profesionalne karijere. Govorio je o važnosti zdravog načina života, timskog duha i motivacije, naglasivši koliko sport može biti snažan alat u oblikovanju pozitivnih vrijednosti kod mladih. Uz priče s međunarodnih natjecanja i putovanja, mladima je uputio i praktične savjete – kako se nositi s izazovima te kako kroz sport razvijati upornost, samopouzdanje i osjećaj zajedništva.

Andrej Obranović - krenuo stopama starijeg brata

Projekt SPORTS traje četrnaest mjeseci i osmišljen je s ciljem povezivanja zajednica kroz rukomet te poticanja aktivnog uključivanja mladih iz različitih društvenih skupina. Dosad su održani međunarodni rukometni turniri u Litvi, lokalni treninzi, edukativne radionice za mlade te kampanje i događanja usmjerena na promociju sportskog duha, inkluzivnosti i jednakih prilika.

Andrej Obranović: Igrač s bogatom međunarodnom karijerom

Andrej Obranović (rođen 1996.) ponikao je u Školi rukometa Karlovac gdje je igrao do 2018. godine. Njegova seniorska karijera obuhvaća niz klubova, a razvijao se u:

- RK Poreč (sezona 2015./2016.)
- GRK Varaždin (sezona 2016./2017.)
- ThSV Eisenach (sezona 2018./2021.)
- HSG Krefeld Niederrhein (sezona 2021./2023.)

- HSC Coburg 2000 (sezona 2023./2024.)
- Khaitan (sezona 2024./2026.)

Tijekom četiri godine bio je stalni član kadetske i juniorske reprezentacije Hrvatske, u kojoj je nosio i kapetansku traku.

Dino Rački: Sa zlatnom medaljom oko vrata

Dino Rački (rođen 1988.) debitirao je za prvu ekipu HRK Karlovca 2005. godine, s navršениh 17 godina. Igrao je i za juniorsku reprezentaciju Hrvatske koja je 2006. godine osvojila zlatnu medalju na Europskom prvenstvu.

Njegova seniorska karijera obuhvaća nekoliko klubova:

- RK Varteks Di Caprio (2008. – 2013.)
- HRK Karlovac (tijekom sezone 2008. – 2013., u kojoj se vratio u klub s kojim je igrao i u Challenge Cupu)
- TSV Altensteig, Njemačka (2013. – 2019.)

Nakon završetka igračke karijere u Njemačkoj 2019. godine, dvije godine je bio trener druge momčadi kluba TSV Altensteig.

Kristijan Ljubanović: Rukometni put povratnika

Kristijan Ljubanović (rođen 1978.) igračku karijeru započeo je u HRK Karlovac, gdje je igrao u prvoj ligi od 1997. do 1999. godine. Nakon toga, karijera ga je vodila u Rijeku i Zagreb.

- RK Zamet (Rijeka), 2000.
- RK Medveščak (Zagreb), 2001.

Zatim je započela njegova uspješna inozemna karijera:

- Bregenz HV (Austrija), 2002. – 2005. (triput prvak i triput osvajač Kupa Austrije)
- Wilhelmshaven HV (Njemačka), 2005. – 2008.
- RK Koper (Slovenija), 2008. – 2009. (osvajač Kupa Slovenije)
- RK Frisch auf Göppingen (Njemačka), 2009. – 2010.
- RK Ribnica (Slovenija), 2010. – 2011.
- RK GC Zürich (Švicarska), 2011. – 2013.
- RK St Gallen (Švicarska), 2013. – 2016.

Po povratku u Karlovac, posvetio se trenerskom poslu. Od 2016. do 2018. godine bio je trener seniora i mlađih dobnih skupina RK Dubovca. Godine 2018. osniva RK Sedmerac Karlovac, gdje je trener svih mlađih dobnih skupina. U sezoni 2024./2025. njegov je U11 tim postao prvak Hrvatske, a on je proglašen najboljim trenerom u toj kategoriji.

Kristijan Ljubanović – nakon aktivnog igranja posvetio se trenerskom pozivu

Tomislav Špruk: Profesionalac s karlovačkim potpisom

Tomislav Špruk (rođen 1998.) je motivirani profesionalac s dugogodišnjim iskustvom u međunarodnim klubovima i natjecanjima. Njegove glavne pozicije su lijevo krilo te obrambene pozicije. Visok je 194 cm i težak 87 kg.

Karijeru je započeo u RŠK Karlovac gdje je igrao od 2005. do 2014. godine. Od 2014. do 2017. igrao je za HRK Karlovac.

- GRK Varaždin (Hrvatska), 2017. - 2020.
- Sporting (Portugal), 2020. - 2021.
- RD Koper (Slovenija), 2021. - 2022.
- Csurgoi KK (Mađarska), 2022. - 2024.
- GRK Varaždin (Hrvatska), 2024. - 2025.

Tomislav Špruk – motivirani profesionalac

Tomislav je nastupao za hrvatsku mladu reprezentaciju:

- EHF M18 EURO u Hrvatskoj, 2016. (2. mjesto)
- Svjetsko prvenstvo za mlade (Georgia), 2017.
- EHF M20 EURO u Sloveniji, 2018.
- Svjetsko juniorsko (U21) prvenstvo u Španjolskoj, 2019. (2. mjesto)

Dominik Smojver: Povratnik u matični klub, oslonac seniorske momčadi

Dominik Smojver rođen je 20. ožujka 1992. godine u Karlovcu. Visok je 194 cm i težak 100 kg, a tijekom karijere nosio je dres s brojem 44.

Svoju klupsku karijeru gradio je u klubovima kao što su HRK Karlovac, FKSE Oroshazi, RK Borac Banja Luka, MRD Dobova, RK Spačva Vinkovci i RK Bjelovar. Vratio se u svoj matični klub, HRK Karlovac, gdje je jedan od najiskusnijih igrača i oslonac seniorske momčadi.

Kao juniorski reprezentativac Hrvatske, Dominik Smojver ostvario je izuzetne rezultate na europskoj i mediteranskoj razini:

- 3. mjesto na Europskim olimpijskim igrama mladih (EOYG) 2009. godine.
- 2. mjesto na Mediteranskim igrama 2010. godine.
- 1. mjesto na Europskom prvenstvu 2010. godine.
- 2. mjesto na Europskom prvenstvu 2012. godine.

Braća Dominik i Domagoj Smojver – najiskusniji igrači sadašnje seniorske momčadi

Domagoj Smojver: Karijera srednjeg vanjskog i reprezentativni nastupi

Domagoj Smojver rođen je 13. rujna 1996. godine. Visok je 189 cm i težak 90 kg, igra na poziciji srednjeg vanjskog. Rukomet je počeo igrati vrlo rano, već 2004. godine, u dobi od sedam godina.

Seniorski put započeo je u HRK Karlovac, za koji je igrao od 2014. do 2018. godine. Nakon tog razdoblja odlazi u RK Spačvu Vinkovci, gdje provodi jednu sezonu, a zatim prelazi u RK Bjelovar. Njegova sezona u Bjelovaru prekinuta je zbog pandemije koronavirusa (COVID-19). Godine 2020. vratio se u svoj matični klub, HRK Karlovac, gdje nastavlja igrati i danas.

Kao talentirani igrač, Domagoj Smojver bio je član kadetske reprezentacije Hrvatske. S kadetskom selekcijom nastupio je na Europskom prvenstvu u Poljskoj te na Europskom olimpijskom festivalu mladih (EYOF) u Nizozemskoj.

Posljednju službenu utakmicu u dresu Karlovca Domagoj Smojver odigrao je u Karlovcu, u derbiju 9. kola 1. HRL, gdje je Karlovac pobijedio momčad Zadra 1954 (35:24). Svečani oproštaj od aktivnog igranja i dresa kluba upriličen je u posljednjoj domaćoj utakmici jesenskog dijela sezone, u Karlovcu 13. prosinca 2025., tijekom 11. kola protiv RK Senja.

Luka Prezelj: Vratar s četiri reprezentativne medalje

Luka Prezelj rođen je 1. listopada 1993. godine u Karlovcu. Visok je 196 cm, igra na poziciji vratara/golmana, nosi dres s brijem 1.

Svoju igračku karijeru započeo je u HRK Karlovac, nakon čega je nastupio u dresu RK Dubovac. Nakon kratkog inozemnog nastupa za slovensku MRD Dobovu, vratio se u karlovačke klubove, da bi potom prešao u križevački KTC. Danas je vratar prvoligaške momčadi RK Dubovac.

Luka Prezelj – dvaput odlazio i vraćao se u Karlovac i Dubovac

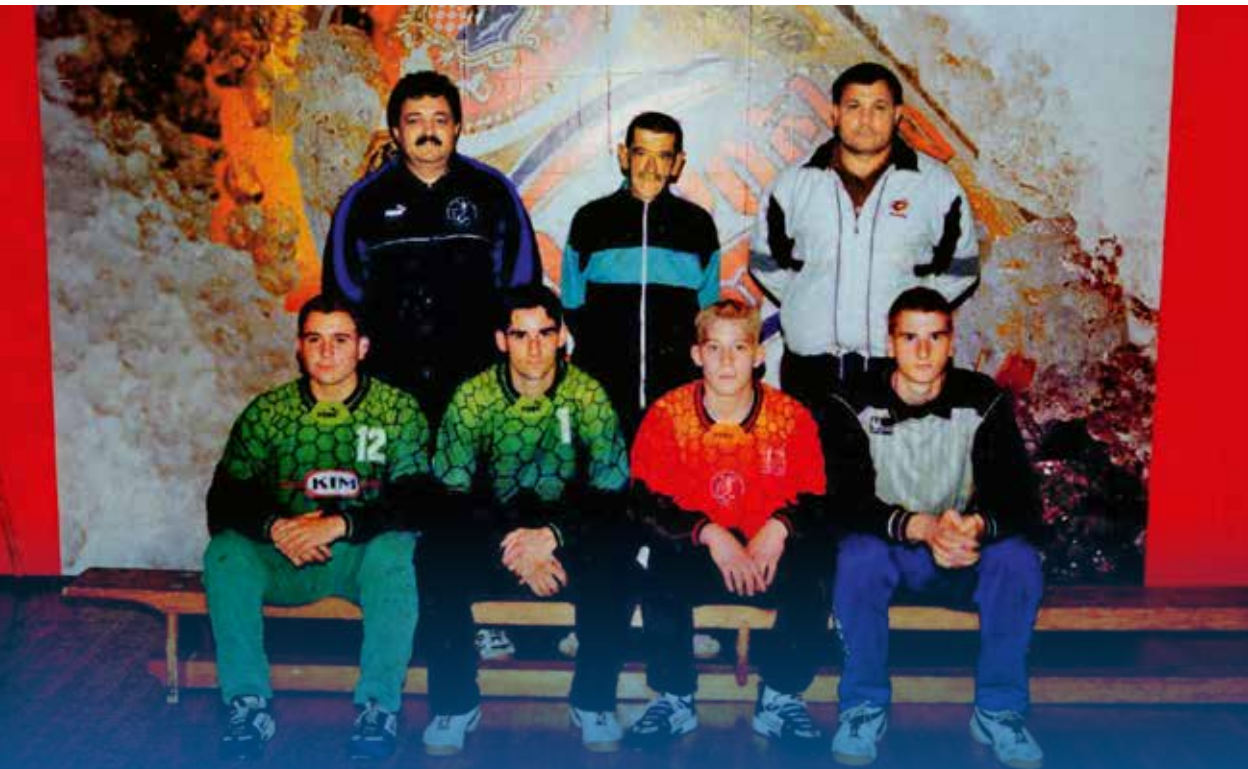

Bio je cijenjeni član kadetske i juniorske selekcije reprezentacije Hrvatske. S mladim reprezentativcima osvojio je ukupno četiri medalje s europskih i mediteranskih igara:

- Zlatna medalja (1)
- Srebrne medalje (2)
- Brončana medalja (1)

Domagoj Smojver u akciji

Na slici treneri M. Đanković i I. Pavlaković, oružar Božidar Babić i mladi golmani M. Pavlaković, D. Rizzi, Milošević i Hrastovčak

X

RASADNIK TALENATA

Temelj pobjede: Od dječjih snova do europskih parketa

Ako su srce kluba bili ljudi, onda je njegova omladinska škola bila temelj na kojem je izgrađena svaka pobjeda. HRK Karlovac uvijek se ponosio svojim “rasadnikom talenta” – mjestom gdje su generacije dječaka i djevojčica, s loptom u ruci, sanjale velike snove.

U sljedećim poglavljima upoznat ćemo vas s pričama onih koji su te snove i ostvarili. Od prvih rukometnih koraka na parketima Karlovca do najviših dometa u domaćem i međunarodnom rukometu, njihovi putevi svjedoče o snazi karlovačke rukometne škole. Kroz profile igrača koji su svojom predanošću i talentom pronijeli ime Karlovca diljem Europe, odajemo počast generacijama trenera i sportskih djelatnika koji su neumorno radili kako bi osigurali da se kotač uspjeha nikada ne zaustavi.

Priča o razvoju talenata

Rukometna škola Karlovac jedna je od vodećih škola rukometa u Hrvatskoj. U proteklih 25 godina kroz nju je prošlo oko 1500 polaznika, a škola danas ima deset ekipa koje se natječu u prvim hrvatskim ligama.

Njezin je rad iznimno značajan za karlovački rukomet jer čak 90 posto igrača seniorske ekipe HRK Karlovca i RK Dubovac Gaze te 100 posto igračica ženske seniorske ekipe RK Š.R. Karlovac potječe upravo iz ove škole.

Osim što razvija igrače, škola je stvorila i 41 trenera, od kojih su mnogi svoju trenersku abecedu naučili ovdje. Škola je također poznata u organizaciji Otvorenog prvenstva Karlovca u mini i super mini rukometu, koje svake godine okuplja više od 200 ekipa iz regija i Hrvatske, a u organizaciji sudjeluje 180 volontera.

Karlovac je oduvijek bio rasadnik rukometnih talenata. Podosta karlovačkih rukometaša, juniora i kadeta, igra za hrvatsku rukometnu vrstu svoje generacije. Mnoge generacije dale su reprezentativce koji su ostavili dubok trag u hrvatskom rukometu:

- Generacija 1980. : Kristijan Ljubanović, Dinko Đanković, Miodrag Višnić, Nikola Nikola Prce, Damir Rožman, Goran Stoislavljević, Dino Rački i Boris Batinić
- Generacija 1982. : Tomislav Huljina, Mladen Laskač, Matija Pavlaković, Marko Vukelja, Robert Magdić, Bojan Penava, Vladimir Ostarčević, Tihomir Kušan i Tomislav Stojković.
- Generacija 1990. : Denis Karić
- Generacija 1992. : Luka Prezelj, Ivan Bačić, Stipe Mandalinić, Dominik Smojver, Matija Perajica, Luka Cindrić i Sandro Obranović
- Generacija 1996. : Domagoj Smojver, Andrej Obranović, Mateo Crnković i Ivan Šnajder
- Generacija 1998. : Mateo Radočaj, Tomislav Špruk, Adrian Miličević, Renato Milovac, Patrik Mrljak i David Vojak

Ovi uspjesi potvrđuju dugu i bogatu tradiciju karlovačkog rukometa, a prisutnost pomoćnog trenera kadetske reprezentacije Miloša Đankovića i trenera vratara Ivana Pavlakovića te Ferdinanda Kovačića i Stipe Smojvera u stožeru još je jedan dokaz da Karlovac nastavlja stvarati vrhunске sportske kadrove, kako na terenu tako i izvan njega.

Kadeti osvojili Europu uz pomoć prijatelja iz Domovinskog rata

Zdravko Štedul vodio je kadetsku reprezentaciju, Ferdinand Kovačić bio tehniko, a Miroslav Mišić-Mingo osigurao obroke za put.

U ranim danima hrvatske neovisnosti, sportski uspjesi imali su poseban značaj. Karlovački rukometni stručnjak Zdravko Štedul bio je izbornik i trener kadetske reprezentacije Hrvatske, a s njim je na dva važna turnira bio i Ferdinand Kovačić kao tehniko. Zajedničkim snagama, pod mentorskim vodstvom Zdravka Malića (bivšeg trenera i izbornika jugoslavenske i talijanske rukometne reprezentacije), vodili su momčad do dvije uvjerljive pobjede: na Božićnom turniru u Lundu u Švedskoj te na turniru Sport und Kultur u Beču.

Zanimljivost koja najbolje opisuje to vrijeme jest da je reprezentacija na turnire išla pod imenom RK Karlovačka banka. Jedna posebna priča s tog puta u Švedskoj zauvijek je ostala u sjećanju:

“Naš pokojni prijatelj i dubovački rukometaš Miroslav Mingo Mišić, dragovoljac Domovinskog rata i visoko pozicioniran u HV-u, za put nam je osigurao putne obroke kojima je napunio prtljažnik autobusa. To je bila velika pomoć i gesta koja se ne zaboravlja”, prisjeća se Zdravko Štedul .

U tom su razdoblju i igrači iz Karlovca imali značajnu ulogu u reprezentaciji. Evo tko je predstavljao grad u prvoj kadetskoj reprezentaciji Hrvatske:

- Turnir u Lundu (Švedska), 26. - 30. 12. 1997.: Matija Pavlaković, Tomislav Huljina i Vlado Ostarčević.
- Turnir u Beču (Austrija), 21. - 24. 5. 1999.: Matija Pavlaković, Huljina, Ostarčević, Penava, Vukelja, Kušan i Laskač.

Ova priča svjedoči o zajedništvu, sportskom duhu i podršci koja je dolazila iz svih dijelova društva, a zahvaljujući kojoj je generacija mladih karlovačkih rukometaša ostvarila velike uspjehe na međunarodnoj sceni.

Kao tehniko reprezentacije, Ferdinand Kovačić godinama je bio ključni član stožera hrvatskih mlađih selekcija. Tijekom tih godina, uz njega su u nacionalnom dresu nastupali i brojni Karlovčani, što je svjedočanstvo uspješnog rada u matičnom klubu.

Na Juniorskom prvenstvu Europe u Luksemburgu 2001. godine, uz Ferdinanda Kovačića, u stožeru su bili i Miloš Đanković (pomoćni trener) te Luka Nikolić (fizioterapeut), dok su od igrača doprinos dali Vladimir Ostarčević, Tomislav Huljina i Mladen Laskač. U Poljskoj (Gdanjsk i Gdynia) na juniorskom EP-u 2002. godine, uz Kovačića i Nikolića, ponovno su nastupili Ostarčević i Huljina. Godine 2003. na juniorskom SP-u u Brazilu (Foz do Iguacu) Kovačiću su se pridružili igrači Ostarčević, Huljina i Josip Čale.

Kovačić je kao tehniko reprezentacije bio nazočan i na Juniorskom prvenstvu Europe u Austriji (Innsbruck) 2006. godine.

karlovačka banka
BANKA ZA RUKOMET

KRAS

ŠPORTSKI
TJEDNIK
KARLOVAČKE
ŽUPANIJE

12.

GODINA IZLAZANJA

HRANIK, 24. 2. 2019. broj 107

PREMIJER DUKAT 1. HRVATSKA
RUKOMETNA LIGA

Bez Račkog i Zupca pali u obrani

Osijek – Karlovačka banka 37:31 (20:15). Osječani su iskoristili prednost domaćeg terena i držali su sve konce u svojim rukama

KARLOVAC – Rukometna Karlovačka banka u osječkom gostovanju u Osijeku nije se od najboljih doista pokazala poražena s 37:31. Uoči polaska u Slavoniju, trener

Enzo Poljan se osjećao s najboljom ekipom Zupca koji se žalio na bolove u leđima, a već na samom početku utakmice, zbog odjedne je u igru upao i Dino Rački. "Ne mogu odjedne na samom početku razbiti koncepciju u obrani, ostali smo bez visokog bloka, pa je i to dobar dio utakmice prošao bez bitnih obrambenih nameta protivnika. Dobra igra osječkih igrača, zbog više nego osam minuta neprofitabilnog Zupca koji je branio dvadesetak lepih, rekao je trener Dinko Poljan.

Ospodni su tako iskoristili prednost domaćeg terena i držali su sve konce u svojim rukama. U drugom su dijelu imali i visokih deset golova razlike (35:25), što su kasnije 37 golova pomaže HNK Karlovačkom. Ipak, objašnjenje toga što su od dvajestica «Osječkih» primili čak 37 golova, uz naravno čitav dio dvije bitnih igrača, trener Poljan vidi u manjci.

«Četiri dana napeli igrački jer su u situaciji da im preleti igračevce. Sigurno je da je njihov tenor bio puno veći, što naravno ne znači da su igrali samo bez motivacije, ali «Osječki» su bili u situaciji «Bili». Nama ovaj poraz nije puno značio, izvršno držimo standard igre, rekao je Poljan, objasnivši ipak kako sada ne može biti nikakvog iznenađenja u sljedećoj utakmici protiv «Zameta», jer razlika u bodovima ipak nije toliko velika da bi se mogli raspustiti bokovi kod kuće. Poželjna je bila im i takva poraza. Zato su pozivaju Karlovačkom, pitajući i polovinu utakmice, da dođu i što većom brzo bodovi svoje igrače, da kasnije pogleda koja im je pogled poraza. No, tako naravno otići bit. «Mama» za publiku vjerojatno je i trener Riječanin. Karlovačkom Dinko Čuković «Divo», nekadašnji trener Karlovačke banke, koji sada uspješno vodi riječku prvotimsku momčad.

Za «Karlovačku banku» su u Osijeku nastupali: Glavan, Erić, Berković, I. Šojić, Šimić, Zuhar, Frančević, Z. Gavranović, M. Stručić, Rački, Viličić, Poljan, D. Stručić, Karić, Zuhar, Dimec i Mandić.

M. PROTUPALAC

«Dovi» i «Zamet» u subotu u SSD

U 19. kolu rukometne «Karlovačke banke» igra na domaćem terenu protiv momčadi najbogatijeg «Zameta». Susret se igra u subotu u SSD u početku u 19 sat.

POSLEDNJA VIJEST – RUKOMET

Hrvatskoj kadetskoj reprezentaciji srebrna medalja

Pored tri karlovačka rukometaša (Domagoj Smojver, Ivan Bačić i Sandro Obranović) u stručnom stožeru su bili Karlovačani – trener vratara Ivan Pavlasović i tehnički reprezentacije Stipe Smojver

KARLOVAC – Hrvatska kadetska reprezentacija (igrači rođeni 1992. i mlađi) osvojila je u finalu Međunarodnih igara mladih u crnogorskom Baru. Ređa u posljednjoj utakmici finala bili su protivnici iz Španjolske 30:23 (10:11, 35:9, 13:3).

Bilo je to drugi susret sa Španjolskom na ovom turniru. Očaj u startu nije tri dana završio je neodoljivo 20:20.

Interesantno: Sviđa ih trener HNK Karlovačka banka i profesorom su osvojili srebrnu medalju Egiptu 17:16 (4:3, 7:8, 6:5).

Ključ poraza hrvatske reprezentacije leži u odjednom sjajnom vrtaru Filipa Ivčić odmah na početku finala, u trećoj četvrtini. Uspjeh odjedne, još je proglašen najboljim vrtarom turnira. Ute je igra, Hrvatska ima i najboljeg igrača turnira, Porešanac Iva Čerčić.

Laboristi Silvio Ivančić, unatrag poraza u finalu, nije zadovoljan.

«Zadovoljan sam srebrnom, izvršna ekipa ipak se pokazala nerazlikovno» komentirao je na. Filip je pokazao da je vascipki talent, unatožem, proglašen je i najboljim vrtarom turnira. Čestitao bit svim svojim dečkima, dobro smo igrali cijeli turnir i stekli dodatno iskustvo za nastup na Europskom prvenstvu koje se u karlovačkom lokalitetu igra u Crnoj Gori.

Srebrna medalja odraz je uspjeh naše kadetske rukometne reprezentacije – hrvatska kadetska reprezentacija u predsjedniku HRS-a Sanjivan Šoljan

Na podršku medalja u Baru bio je i predsjednik Hrvatskog rukometnog saveza Siniša Šoljan koji se fotografirao s našim mladim rukometašima.

Na Međunarodnim prvenstvu u crnogorskom Baru nastupili su vrtari: Filip Ivčić (Osijek), Domagoj Smojver (Zamet), Iva Čerčić, Iva Bačić (Karlovačka banka), Petar Muić (Ivančić), dnevni Iva Čerčić (Croatia osiguranje), Ivan Šoljan (Mokrović), protiv: Dinko Smojver (Karlovačka banka), Tom Čuković.

Stručni stožer reprezentacije

(Foto: najbogatiji igrači: Marko Horvatić (Luzak), Stipe Mandić (EMC Spiti), Ante Kalčić (Duga Sela), Sandro Obranović (Karlovačka banka), Luka Križanović (Zamet), Marko Veglić (Rakovac), Siniša Šoljan (EMC Spiti), Ivan Horvat (Ivančić).

«Poraz u karlovačkoj rukometnoj (Domagoj Smojver, Iva Bačić i Sandro Obranović) u stručnom stožeru su bili Karlovačani – trener vratara Ivan Pavlasović i tehnički reprezentacije Stipe Smojver.

Reprezentacije se okupila u Dubrovniku 18. veljače gdje je imala sve do odlaska u Crnu Goru gdje su igrali u sklopu B u Španjolskoj, Egiptu, Gruziji, Kazanju, Egiptu i drugim ekipama Crne Gore.

Marko BAKO

Postignite i Vi najbolje rezultate!!!

☎ 047 842-669 ☎
marketing Radio Mrežnice

Zlatne godine mlađih selekcija: Završnice 2012. i 2013.

Mlađi kadeti HRK Karlovca (rođeni 1996. i mlađi) ostvarili su povijesni uspjeh na Završnici prvenstva Hrvatske u Rijeci 2012. godine, osvojivši 1. mjesto u konkurenciji 12 momčadi i postali prvaci Hrvatske. U velikom finalu uvjerljivo su pobijedili domaćina, riječki Zamet (20:15).

Za najboljeg obrambenog igrača proglašen je Andrej Obranović, a u najbolju sedmorku prvenstva izabrani su Matej Ribar (desni vanjski) i Mateo Crnković (kružni napadač).

Nastupili su: Denis Dervišević, Ivan Šnajder, Andrej Obranović, Filip Franković, Domagoj Smojver, Antonio Karanović, Matej Ribar, Marino Felčić, Renato Pauli, Karlo Capan, Vedran Gostevčić, Benjamin Bajrić, Mateo Crnković, Karlo Mejaški, Tomislav Kovačević i Roberto Krpačić. Stručni stožer: Trenerica Tatjana Rašić, tehniko Miloš Đanković i službeni predstavnik Martin Galović.

Kontinuitet kvalitete potvrđen je godinu dana kasnije, kada je ista generacija (rođena 1996. i mlađi), nastupajući kao Stariji kadeti na Završnici prvenstva Hrvatske 2013. godine u Umagu, zauzela 3. mjesto. U najbolju sedmorku prvenstva izabrani su Andrej Obranović (lijevi vanjski) i Matej Ribar (desni vanjski).

Dinko Đanković, pomoćnik srebrne juniorske reprezentacije

Hrvatska muška juniorska reprezentacija osvojila je srebrnu medalju na 22. Svjetskom prvenstvu u Španjolskoj. Hrvatska je u finalu poražena od Francuske 28:23. To je prva medalja hrvatskih juniora sa svjetskih prvenstava. Izbornik reprezentacije bio je Davor Dominiković, a pomoćnik Dinko Đanković.

Ovo je najuspješnija mlada generacija u povijesti hrvatskog rukometa. Četiri natjecanja, tri polufinala, dvije medalje, najlošije šesto mjesto. Ona Duvnjakova popela se na kadetski tron Europe pa bila viceprvak svijeta i nestala. Čupićeva je bila druga, treća, sedma i četvrta i iz te dvije generacije, koje su bile najbliže ovoj, izašlo je najviše onog što nas je nosilo i nosi posljednjih godina. I zato moramo biti optimisti jer ova je generacija pokazala koliko može. Dobra selekcija bila je ključ broj jedan, onda dobar rad ključ broj dva, a rezultat ključ broj tri.

Dinko Đanković – trener Karlovca i izbornik kadetske reprezentacije Hrvatske

Miloš Đanković: Osnivač i trener

Miloš Đanković (1953.), osnivač je Rukometne škole Karlovac i dobitnik nagrade ZŠKŽ i KŠZ-a za dugogodišnji rad u sportu (2017.).

Njegova bogata sportska biografija obuhvaća:

- Igračka karijera: Rukometom se počeo baviti u RK Dubovac, a branio je i za RK Zagreb, tada prvoligaša bivše države. Kao član rukometne reprezentacije Zagrebačkog sveučilišta, nastupio je na dvjema Studentskim olimpijadama, a ima i šest nastupa za B reprezentaciju Jugoslavije.
- Trenerska karijera: Posjeduje A licencu. Bio je trener seniorskih ekipa Dubovca, Karlovačke pivovare i Karlovačke banke. S kadetskom ekipom HRK Karlovac bio je dvostruki prvak Hrvatske, kao juniorskom ekipom prvak države. Sa seniorskom momčadi HRK Karlovac triput je bio viceprvak na domaćem prvenstvu. Također je bio trener kadetske reprezentacije Hrvatske na Europskim prvenstvima u Luksemburgu i Poljskoj.

Višestruki je dobitnik nagrade Karlovačke sportske zajednice – i to priznanja za trenera godine te za sportskog djelatnika godine .

Predsjednik Škole Miloš Đanković s trenerima Danijelom Grbačićem i Draženom Keča

Karlovačka rukometna snaga u reprezentacijama

Juniori iz generacije '92. bili su viceprvaci Europe 2012. godine. Igrali su Luka Prezelj, Ivan Bačić, Dominik Smojver, Stipe Mandalinić i Sandro Obranović.

Pobjednički duh iz 2016. i sjećanje na slavne generacije karlovačkih rukometaša – Hrvatski kadetski rukometni reprezentativci '98. godišta, u sjajnoj formi, pripremali su se 2016. godine za Europsko prvenstvo koje se održalo u Zagrebu i Koprivnici. Pobjede na pripremnom turniru u Danskoj nad domaćinima (28:23), Slovenijom (34:31) i posebno uvjerljiva nad Francuskom (42:35) bile su odlična uvertira za nadolazeće prvenstvo, a dio zasluga za taj uspjeh svakako ide i karlovačkim stručnjacima.

U stručnom stožeru reprezentacije bili su iskusni Ivan Pavlaković, koji je obnašao funkciju trenera vratara, te Stipe Smojver, koji je bio zadužen za tehničku podršku momčadi. Pavlaković je već imao iskustva s mlađim generacijama, radeći s reprezentativcima rođenim 1992. i 1998. godine. Vrijedi podsjetiti da su kadeti iz generacije '92. postali prvaci Europe 2010. godine (2009. drugi na EOF, 2010. drugi na Mediteranskim igrama, 2010. kadetski prvaci Europe. Godine 2009. mlada reprezentacija za koju su igrali i karlovački igrači zauzela je drugo mjesto na Europskom prvenstvu, a godinu kasnije (2010.) bili su drugi na Mediteranskim igrama.

Na spomenutom Europskom prvenstvu 2016. godine, dres Hrvatske nosili su Tomislav Špruk, Mateo Radočaj i Adrian Miličević.

Juniori viceprvaci Europe u čijem su sastavu igrali i karlovački igrači Dominik Smojver, Stipe Mandalinić, Luka Prezelj, Ivan Bačić i Sandro Obranović. U stožeru reprezentacije bili su Stipe Smojver (tehniko) i Ivan Pavlaković (trener golmana).

Reprezentacija u Karlovcu u samostalnoj Hrvatskoj

Za grad koji živi rukomet, nema veće časti nego ugostiti vlastitu nacionalnu momčad. Svako gostovanje hrvatske rukometne reprezentacije u Karlovcu bilo je više od obične utakmice – bio je to praznik sporta, potvrda dugogodišnje tradicije i susret s igračima koje su Karlovčani uvijek dočekivali s posebnim ponosom.

Rukometna reprezentacija u posljednje vrijeme čest je gost u Karlovcu. Na slici s karlovačkim gradonačelnikom za vrijeme priprema prije početka Svjetskog prvenstva

Ovo poglavlje posvećeno je trenucima kada su najveće zvijezde hrvatskog rukometa istrčale na parket karlovačke dvorane. Kroz sjećanja na kvalifikacijske utakmice, pripremne susrete i humanitarne događaje, prisjećamo se atmosfere koja je nosila i igrače i publiku. Ovi susreti nisu samo dio povijesti kluba, već i inspiracija za sve buduće generacije, podsjetnik da se svaki veliki sportaš rađa iz ljubavi prema igri.

Tijekom priprema za 29. Svjetsko rukometno prvenstvo (Hrvatska, Danska i Norveška) hrvatskoj rukometnoj vrsti trenera i izbornika Dagura Sigurdssona baza je bio Karlovac. U Hrvatskoj su se u tri grada (Poreč, Varaždin i Zagreb) održavala natjecanja u četirima skupinama i razigravanja do polufinala.

Samo dva sporta u Hrvatskoj mogu euforično ujediniti naciju i izmamiti ih na ulice, to su nogomet i rukomet! Rukomet je odavno drugi sport

u Hrvatskoj. Prema službenim podacima 1.300 tisuća televizijskih gledatelja prijenosa protiv Slovenaca, a 1.600 tisuća protiv Francuza. Ukupno je najmanje 120 tisuća gledatelja u osam utakmica pohodilo Arenu da bi podržali naše rukometaše. To je više od stanovništva Rijeke, zamalo Splita. To je ono što se može brojkama izraziti.

Doček rukometaša nakon Osla na Jelačić placu u Zagrebu bio je fascinantan. Osobito doimlje onih više od pet tisuća u Karlovcu odakle su uz bengalske baklje ispratili naše dečke na polufinale protiv Francuske. Bilo je to nešto što Karlovac nikad do tada nije doživio, nešto što će se pamtili još jako dugo. Slika koja je otišla u svijet, trenutak kada je izbornik pustio suzu na ispraćaju Karlovčana. Na dočeku rukometaša na Narodnom trgu u Zadru izbornik je pohvalio Karlovac rekavši: „Mi smo već tada vodili 5-0“, a Igor Karačić je još u autobusu suigračima rekao: „Mi ovu utakmicu ne možemo izgubiti“.

Ispraćaj iz Karlovca prenijeli su gotovo svi nacionalni mediji u Hrvatskoj, a Karlovac je spomenut i u emisiji Otvoreno na HRT1. Bivši vaterpolski reprezentativac Dubravko Šimenc rekao je: „Ne smije se zaboraviti odabir Karlovca i hotela za smještaj hrvatskih rukometaša. Karlovac je grad sporta. Zato tim ljudima u Karlovcu koji se bave sportom treba dati podršku“.

Županica Karlovačke županije Martina Furdek Hajdin, u društvu predsjednika Zajednice športova Karlovačke županije Želimira Feitla, obišla je reprezentativce dok su se pripremali u dvorani Ekonomske škole

Ubrzo, već u ožujku, rukometaši su se vratili u svoju bazu u Karlovcu. Dolaze jer im je tu bilo dobro, osjećaju se ugodno i toplo su primljeni. U sklopu kvalifikacija za EP pripremali su se za susret s Češkom u Pragu i u Zagrebu.

Nije to prvi puta da su najbolji hrvatski rukometaši u Karlovcu. U neovisnoj Hrvatskoj bilježimo dvoboj muških rukometnih reprezentacija Hrvatske i Makedonije u kvalifikacijama za EP 1997. te susret Hrvatske i Bjelorusije u kvalifikacijama za SP 1998. godine. Nakon velike pobjede nad Rumunjskom (34-22), 28. listopada 2010., na startu kvalifikacija za EP 2012. i pred prepunom dvoranom kraj Korane, naša „repka“ u svim je fazama priprema izabirala naš grad za svog domaćina. Krajem listopada 2020. potpisan je ugovor o sponzorstvu između jednog osiguravatelja i najtrofejnijeg hrvatskog sportskog saveza – HRS-a. Sponzorski ugovor je potpisan na konferenciji za novinare koja je održana u Karlovcu gdje se rukometna reprezentacija nalazila na pripremama uoči kvalifikacijske utakmice za EP 2012. godine.

Hrvatske rukometašice, brončane s Europskog prvenstva 2020., u lov za plasman na Euro 2024. krenule su iz Karlovca. Naš grad je 11. listopada 2023. bio domaćin prve kvalifikacijske utakmice u kojoj su naše djevojke ugostiti ekipu Grčke. U odličnoj atmosferi, pred jako dobro popunjenim tribinama karlovačkog „Madisona“, Hrvatice su bile puno bolje suparnice i zaslužno došle do uvjerljivog slavlja (32:22).

16. Svjetsko prvenstvo u rukometu za žene održano je u Hrvatskoj od 2. do 14. prosinca 2003. godine. Odigrano je u 6 gradova, prvi dio natjecanja se igralo u Splitu, Poreču, Karlovcu (grupa C) i Čakovcu, dok je drugi dio bio u Zagrebu i Rijeci. Natjecale su se ukupno 24 ekipe po grupama i kasnije u polufinalu i finalu. Svjetske prvakinje su postale Francuskinje koji su pobijedile ekipu Mađarske (32:29).

Iza svjetla reflektora: Sudački put do vrha

Priča o rukometu nije ispisana samo na terenu, već i uz njega – kroz rad trenera, dužnosnika i sudaca. Ovo poglavlje posvećeno je karlovačkom sudačkom paru, Draženu Matovini i Tihomiru Kasuniću, čija je karijera primjer predanosti i dokaz da se talent u Karlovcu razvija na svim razinama rukometnog sporta.

Od aktivnih igrača, njihov je put dalje vodio do najviših sudačkih razreda. Obojica su se popela na vrh hrvatskog i međunarodnog suđenja,

PRVI PUTA U POVIJESTI KARLOVAC DOBIO MEĐUNARODNE RUKOMETNE SUCE

Matovina i Kasunić suci EHF-a

Zanimljivo je da im je ovo ogromno priznanje stiglo na desetu godišnjicu zajedničkog suđenja koje je započelo 1994. godine.

KARLOVAC – Dražen Matovina i Tihomir Kasunić ući će u povijest karlovačkog rukometa kao prvi suci koji su položili ispit za međunarodne djelatitelje pravde, EHF kategorije. Nakon što su uspješno položili pismeni dio ispita na engleskom jeziku, testirani su na jednoj prvotligaškoj i jednoj drugotligaškoj prvenstvenoj utakmici u kojima su nastupili karlovački klubovi »Karlovac« i »Dubovac«. Odlučio je to delegat EHF, Per Jorgensen iz Danske koji je u tri dana boravka u Karlovcu pratio, razgovarao i dao konačnu potvrdu da Matovina i Kasunić mogu na EHF-ovu sudačku listu. Njihovi mentori bili su Karlovačanin Branko Matejić, potom i Zagrepčanin Ivica Imre. No to je samo nastavak rukometne priče ovog dvojca ponajboljih hrvatskih sudaca. Tihomir Kasunić, rođen 1966. godine u Karlovcu.

– Prve rukometne korake učio sam u »Gazi«, nastavio u »Dubovcu«, a zaključio u tadašnjoj »Karlovačkoj pivovari«. U sudačkim vodama sam od 1993. godine.

Dražen Matovina, rođen 1967. godine, nastavio je u biti rukometnu tradiciju brata Darka:

– Bilo je to u »Jugoturbini« tada još na vanjskom igralištu na Svačić, sa nekih 14-15 godina. Nastavak je bio logičan u »Karlovačkoj pivovari«, današnjem »Karlovcu«. Nakon igračke karijere, 1994. godine položio sam ispit za sucu.

Zanimljivo je da im je ovo ogromno priznanje stiglo na desetu godišnjicu zajedničkog suđenja, koje je započelo 1994. godine.

– Dobro, nama je bilo lakše jer smo bili dugogodišnji igrači, pa smo ipak kužili igru. No trebalo je proći punih pet godina, točnije do 1999. godine, kada

ŽELE NA VRH, DO SUCA SA IHF LICENCOM, KAKO BI MOGLI SUDITI NA OI I SP-U – Dražen Matovina i Tihomir Kasunić

smo počeli suditi Prvu hrvatsku ligu i do danas smo skupili više od 500 utakmica, govore.

● No nije lak doći u poziciju da se uspije polože ispit za međunarodnog sucu. Konkurencija je velika, a tu su i dobne granice. Do sada su u Hrvatskoj bili četiri para sa međunarodnom licencom, a došli smo i petog. Kako je to išlo?

– Napreduju se kao i u svakom sportu. Na osnovi ocjena i kvalitete suđenja. Mi smo u ovih pet godina na Prvoj ligi bili uvijek u vrhu. Nakon prijedloga Udruge hrvatskih rukometnih sudaca, dolazi se u poziciju za polaganje ovog testa, kaže Kasunić, a Matovina nastavlja i kaže:

– Mi smo u svaki kandidat već pune tri godine, a ovo nam je bila zidna šansa zbog godina, tj. mogućnosti napredovanja. U Hrvatskoj trenutno imamo 25 parova na prvoj ligi i naravno da mnogi žele naprijed.

● Kako je prošao testira-

nje u Karlovcu. Kako se postaje međunarodni sudac?

– Pišu se testovi, na engleskom jeziku, koji nisu komplikovani. Jorgensen nas je promatrao na dvije utakmice gdje je važno bilo dobro odsuditi i gdje je on gledao kako se ponašamo na utakmici. Slijedili su razgovori, naravno da se komunicira na engleskom, što se također gleda. Jednom riječju treba ostaviti dobar dojam. Na kraju je delegat bio više nego zadovoljan, kaže Matovina.

Ovaj dvojica najboljih kar-

lovačkih rukometnih sudaca počeli će tako odrađivati utakmice u Europi, tj. EHF kupovima. No ima još.

– Iako je ovo veliko priznanje, koje možemo zahvaliti UHRS, ZRSK, zatim starijim kolegama Milani Stiču i Branuku Matejiću, želimo pokušati i na sam vrh. A vrh je postati IHF sudac, što znači da bi tada mogli suditi olimpijske igre i svjetsko prvenstvo. Za to imamo dvije godine, a to bi bio san koji bi valjalo dostići...

K. PERUŠIĆ

TAEKWONDO TURNIR »BLJESAK«

Zlatni Valentino

KARLOVAC – Novska je bila domaćin 90-ak natjecatelja iz 13 klubova. Među »sretnom trimestrom« bili su i članovi TKD Karlovac koji su kući ponijeli četiri odličja. Valentino Golubić (-43 kg) osvojio je zlato, dok je njegova klupska kolegica Marija Vičić (-36 kg) bila druga. Dino Lorković (-47 kg) bio je također srebrni, a bronca je zapala Viktoriju Nikoljgabrić (-47 kg). Matej Sprajcar i Ivan Krčmar su izgubili u prvom kolu.

Z. N.

s ulogom koja je neizostavan dio svake utakmice. Njihova priča je podsjetnik da se svaki uspjeh gradi iz ljubavi prema sportu, bez obzira na poziciju.

Uoči početka novog prvenstva 1999. godine, na listu sudaca Prve A lige prvi put su završili karlovački rukometni suci Dražen Matovina i Tihomir Kasunić. Kasnije su postali i međunarodni suci. Obojica su ranije igrali za karlovačke klubove Dubovac, Jugoturbinu i Karlovačku pivovaru.

U isto vrijeme povjerenje su dobili i rukometni nadzornici, Karlovčani Milan Stić i Branko Matejić. Prvoligaški sudački par iz Karlovca bili su Tomica Belavić i Damir Pavlačić.

Rukometni sudački par Tatjana Rašić i Antonija Krivačić započele su svoju sudačku karijeru 2002. godine i brzo se probile na nacionalnu scenu. Već tri godine kasnije, 2005., položile su se za državnu A kategoriju, čime su stekle uvjete za suđenje u najvišem rangu. Od 2007. do 2010. godine sudile su utakmice Prve hrvatske lige (1. HRL).

Nakon prestanka aktivnog suđenja u najvišem rangu, obje su ostale snažno vezane uz karlovački rukomet u novim ulogama. Tatjana Rašić svoju je posvećenost nastavila kao rukometni trener u HRK Karlovac i RK Školi rukometa Karlovac, dok je Antonija Krivačić preuzela funkciju nadzornika suđenja.

XI
INTERVJUI

Živa povijest: Glasovi iz srca kluba

Nakon što smo proputovali povijest kluba kroz službene dokumente i kronološke zapise, vrijeme je da zaronimo dublje u njezinu dušu. Sljedeća poglavlja donose nam priče onih koji su je živjeli – igrača, trenera i sportskih djelatnika čija su srca kucala u ritmu Karlovca i rukometa. Njihova su sjećanja mozaik iskustava, borbi, pobjeda i razočaranja.

Kroz iskrene razgovore s bivšim i sadašnjim igračima i trenerima, dobivamo više od pukih činjenica. Saznajemo što znači biti “vojnici kluba”, kako se nose s izazovima financijske nestabilnosti i zašto, unatoč svim preprekama, ljubav prema rukometu u Karlovcu ne prestaje. Ovo je živa povijest, ispričana iz prve ruke, koja pokazuje da se duh kluba ne mjeri samo trofejima, već i strašću ljudi koji su ga oblikovali.

Sjećanja iz Belgije: Rudolf Tonković

U intervjuu objavljenom u listu KAŠ 25. veljače 2021., Rudolf Tonković govori o svojoj dugoj sportskoj karijeri, posebnim naglaskom na razdoblje provedeno u Karlovcu.

Iako rođen u Zagrebu, Tonković ističe da se u Karlovcu osjećao kao kod kuće i da je taj grad “mrvicu prevladavao” u njegovu srcu. U Karlovac je stigao 1994. godine i to razdoblje opisuje kao “idealno”, ističući odličnu ekipu, sjajnu kemiju i iznimnu podršku publike, s dvoranom punom s do 3500 gledatelja.

Također je naveo kako se danas bavi trenerskim poslom u Belgiji, gdje živi sa svojom obitelji i vodi obiteljsku tvrtku. Uspoređujući rukomet u Belgiji i Hrvatskoj, naglašava da je u Belgiji to više hobi, a da mu, kao i u Karlovcu, najveći problem predstavlja nedostatak financijske podrške. Ipak, pohvalio je rad u karlovačkom klubu i posvećenost tadašnje trenerice Tanje Rašić.

Rudolf Tonković – imao je sjajnu igračku karijeru

Dva pogleda na karlovački rukomet: Sanimir Radek i Tihomir Kasunić

U intervjuu objavljenom u KAŠ-u 15. rujna 2024., Sanimir Radek i Tihomir Kasunić iznijeli su svoje stavove o karlovačkom rukometu.

Sanimir Radek, bivši golman i stručnjak za vratare koji radi u inozemstvu, otvoreno je izjavio da današnji klub “više nije onaj klub iz našeg vremena”. Glavne probleme vidi u skromnom igračkom kadru i nedostatku novca, prisjećajući se vremena kada je klub “grcao u parama”. Upozorio je i na lošu formu vratara, ali i obrane.

Tihomir Kasunić, bivši igrač i dugogodišnji sportski djelatnik s licencom EHF delegata, bio je znatno suzdržaniji u svojim komentarima. Iako je izrazio uvjerenje da “karlovački rukomet zaslužuje više i bolje”, nije želio detaljno komentirati igru momčadi. Važno je napomenuti da je Kasunić bio aktivan i kao tajnik RK Dubovac, a vodio je i HRK Karlovac u razdoblju stečaja.

Tihomir Kasunić i Sanimir Radek – Rukometni sudac i trener vratara

Ova dva pogleda, jednog iskusnog golmana i drugog sportskog dužnosnika, pružaju uvid u probleme kluba videne iz različitih perspektiva.

Sljedeća dva intervjua nude perspektivu igrača koji su napustili klub i nastavili karijeru u inozemstvu. Jedan, Denis Karić, mladi veteran koji završava igrački put u Njemačkoj i osvrće se na stanje kluba iz daljine,

dok je drugi, Ivan Šnajder, u trenutku intervjua ambiciozan igrač na početku karijere, suočen s odlascima suigrača. Njihovi pogledi, iako različiti, spajaju se u isticanje sličnih problema i vizija za karlovački rukomet.

Završetak karijere u Njemačkoj: Denis Karić

U intervjuu objavljenom u listu KAŠ 8. svibnja 2025., Denis Karić, bivši golman i kapetan HRK Karlovca, najavljuje kraj svoje 18 godina duge igračke karijere zbog ozljede ramena. Iako završava kao igrač, ostaje u rukometu kao trener golmana svih selekcija u svom njemačkom klubu.

Denis Karić – trener golmana u njemačkom klubu

Karić je otvoreno govorio o problemima u HRK Karlovcu. Po njemu, najveća je pogreška što se ne osigurava novac za dovođenje iskusnih pojačanja, posebice kvalitetnog vanjskog igrača i golmana, koji su ključni za stabilnost momčadi. Kritizira situaciju u kojoj je rukomet, iako sport broj jedan u gradu, to je samo na papiru.

Podsjetio je na razdoblje kada je klub ispao iz Premijer lige, a on je kao kapetan predvodio povratak u elitni rang. Ovim osvrtom, Karić daje uvid u probleme kluba iz perspektive igrača koji je osjetio i uspone i padove.

Mladi strijelac na početku puta: Ivan Šnajder

U intervjuu objavljenom u Kaportalu 29. rujna 2018., mladi i talentirani Ivan Šnajder govori o svojim sportskim ambicijama. Otkriva da je rukomet zavolio nakon Svjetskog prvenstva za žene 2003., a prateći svoj talent i napornim radom postao je najefikasniji strijelac HRK Karlovca.

Šnajder se osvrće na tadašnje odlaske iz kluba, no izražava optimizam i vjeru u mladu momčad. Smatra da je klub s "malo više pameti i sportske sreće" mogao izbjeći ispadanje iz Premijer lige. Svoj osobni i momčadski cilj vidi u povratku u najviši rang, te se nada da će njegov doprinos u klupskom dresu dovesti do poziva u seniorsku reprezentaciju Hrvatske. Intervju predstavlja sliku talentiranog igrača na početku karijere, suočenog s problemima kluba, ali i punog vjere u vlastiti i momčadski uspjeh.

Ivan Šnajder – igrač koji uvijek zna što želi

Jučer, danas, sutra: Pogled u budućnost kluba očima dvoje trenera

Sezona 2024./2025. donijela je težak udarac karlovačkom rukometu: HRK Karlovac oprostio se od elitnog razreda hrvatskog rukometa. Momčad je Paket24 Premijer ligu završila na posljednjem mjestu te će od sezone 2025./2026. igrati u 1. Hrvatskoj rukometnoj ligi – južna skupina. Ta će liga postati dom za čak dva karlovačka predstavnika, HRK Karlovac i RK Dubovac Gazu .

Javnost se s pravom pita je li ovime stavljena točka na “i” nastupa karlovačkih rukometaša u elitnom razredu? Momčad je ostao na okupu, a Tatjanu Rašić na mjestu trenera zamijenio je povratnik iz Mađarske, Dinko Đanković. On najavljuje nastavak rada s domaćim igračkim kadrom te pokušaj brzog povratka u Premijer ligu. Hoće li uspjeti?

Iako su se na poziciji trenera kluba mijenjali, Tatjana Rašić i Dinko Đanković dijele sličnu viziju i razumijevanje problema s kojima se klub suočava. Oboje su duboko vezani uz karlovački rukomet – ona kao posvećeni “vojnici kluba”, a on kao trener koji se vratio nakon bogatog međunarodnog iskustva.

Njihova razmišljanja o stanju kluba gotovo su identična. I Rašić i Đanković ističu kako je najveća snaga kluba koja se oslanja na domaće mlade igrače. Ujedno, naglašavaju da je upravo to razlog za borbu za opstanak, jer klub nema dovoljno financijskih sredstava za dovođenje pojačanja. Oboje vjeruju u potencijal mladih igrača, svjesni da bez financijske podrške i boljih uvjeta klub teško može ostvariti veće ciljeve.

Najveća razlika u njihovim perspektivama je odnos prema konkurenciji. Dok se Rašić fokusirala na borbu za opstanak u Premijer ligi, Đanković se zbog ispadanja izravno osvrnuo na lošu situaciju u kojoj dva karlovačka kluba igraju u istoj ligi, naglašavajući da je to “apsolutna katastrofa” za gradski rukomet u cjelini.

Ova dva intervjua, iako razdvojena vremenom i trenerima, čine jasnu sliku o trajnim izazovima i stalnoj predanosti ljudi koji vole karlovački rukomet, bez obzira na sve prepreke.

Najdugovječnija trenerica: Tatjana Rašić

U intervjuu objavljenom na karlovačkom sportskom portalu KAŠ 15. lipnja 2024., trenerica Tatjana Rašić, bivša rukometašica Dubovca, osvrće se na nedavnu sezonu i status kluba. Opisuje se kao “vojnica kluba” te ističe da je to i dalje njezin status u HRK Karlovcu.

Tatjana Rašić - sezonu je ocijenila iznimno teškom

Rašić je sezonu ocijenila iznimno teškom, s brojnim problemima poput ozljeda ključnih igrača, što je dodatno otežavalo borbu za opstanak u Premijer ligi. Unatoč tome, izražava ponos što je klub uspio ostati u najvišem rangu natjecanja.

Kao glavnu snagu, ali i izazov kluba, ističe činjenicu da se HRK Karlovac oslanja na domaće igrače. Naglašava da čak 90 posto momčadi čine mladi igrači ponikli u karlovačkoj školi rukometa, što, prema njezinu mišljenju, nijedan drugi klub u Hrvatskoj ne može reći. Iako je to razlog za ponos, istovremeno je i razlog za borbu za opstanak, jer klub nema financijskih sredstava za kupovinu kvalitetnih pojačanja sa strane. Rašić objašnjava da bi voljela dovesti jedno ili dva pojačanja, poput vanjskog igrača i golmana, ali da sve ovisi o financijama.

Na pitanje o svom statusu, ponavlja da je “vojnica kluba” i da će tako ostati.

Intervju s aktualnim trenerom: Dinko Đanković

U intervjuu objavljenom u Kaportalu 24. kolovoza 2025., aktualni trener Dinko Đanković novinaru Darku Liscu govori o svojoj dugoj vezi s klubom i viziji za budućnost.

Đanković, koji je u klub stigao s obiteljskim obvezama i nakon trenerskog iskustva u mađarskom Veszprému, od malih je nogu vezan uz karlovački rukomet. Prisjeća se da je počeo trenirati upravo u razdoblju "pripajanja Dubovca Jugoturbini", kada je nastao RK Karlovačka pivovara.

Dinko Đanković - iskustvo stečeno u Mađarskoj prenosi karlovačkim rukometašima

Dinko Đanković je istaknuo nekoliko ključnih točaka:

- Povratak nakon Veszpréma: Iskustvo u Mađarskoj bilo je neprocjenjivo, ali je tamošnji sustav, u kojem Veszprém II nije mogao napredovati u viši rang, ocijenio demotivirajućim. Pohvalio je organizaciju kluba i rad s vrhunskim stručnjacima, naglašavajući da se mađarski rukomet sustavno diže, za razliku od hrvatskog.
- Stanje kluba: Smatra da je najveći problem kluba financijska nestabilnost, zbog čega se ne mogu dovesti kvalitetna pojačanja. Ipak, vidi veliki potencijal u momčadi te pohvaljuje mlade igrače.
- Ciljevi i ambicije: Iako ne želi obećavati titulu, ne bježi od cilja napada na vrh, s dugoročnom vizijom povratka kluba u Premijer ligu. Naglasio je da se klub mora sam izboriti za to.

- Konkurencija u gradu: Smatra da je situacija u kojoj dva karlovačka kluba igraju u istoj ligi “apsolutna katastrofa”. Đanković jasno ističe da za to nije kriv RK Dubovac Giza, koji je svojim radom zaslužio taj rang, već HRK Karlovac, koji je “zeznuo stvar” ispadanjem iz prve lige. Smatra da takva situacija dugoročno može samo štetiti objema momčadima i izražava nadu da će ona kratko trajati.
- Trenutni problemi: Đanković se suočava s izazovima prilagodbe na amaterski rang natjecanja, budući da su igrači zaposleni i moraju usklađivati treninge s poslom, što otežava profesionalni pristup.

Intervju pruža uvid u aktualno stanje kluba, iz perspektive trenera koji kombinira iskustvo s najviše razine s dubokim poznavanjem lokalnog rukometa.

Pogled u budućnost: Karlovačka stručnost na klupi Hrvatske

Nakon putovanja kroz trideset i tri godine povijesti, navršivši dob koja u simboličkom smislu označava puni ciklus, zrelost i obnovu, ova knjiga svoj kronološki dio privodi kraju. Rukometna priča HRK Karlovac, nakon faza osnivanja, borbi i slave, nastavlja se punom snagom.

Završetak rukopisa posvećen je današnjoj snazi kluba, čija se vizija rada i kvaliteta potvrđuje na najvišoj nacionalnoj razini.

Hrvatski rukometni savez (HRS) imenovao je Dinka Đankovića, trenera seniorske momčadi HRK Karlovca, izbornikom hrvatske muške kadetske reprezentacije. Karlovčanin Đanković donosi bogato iskustvo: vodio je RK Poreč pet sezona u Premijer ligi i bio je pomoćnik izborniku hrvatske U-21 reprezentacije Davoru Dominikoviću na Svjetskom prvenstvu 2019., kada je Hrvatska osvojila srebrnu medalju. Nakon rada u Poreču i potom u Mađarskoj (Veszprém), vratio se u Karlovac 2025. godine kako bi vodio seniorsku ekipu HRK Karlovac, s fokusom na razvoj mladih domaćih igrača i jačanje klupske strukture.

Njegovo imenovanje za izbornika kadeta direktna je potvrda kvalitete trenerskog rada u Karlovcu. Time je još jednom dokazano da naš grad i dalje stvara vrhunске rukometne stručnjake i talente koji osvajaju nacionalnu i međunarodnu pozornost.

HRK Karlovac sezona 2025./2026.

U prilogu se nalazi službeni popis igrača, stručnog stožera i Upravnog odbora kluba, fiksirajući stanje na kraju razdoblja koje knjiga pokriva.

Igrački kadar (po pozicijama)

- Vratari: Matija Loparac (1998.), Mateo Radočaj (1998.)
- Lijeva krila: Ivan Bačić (1992.), Grgur Marić (2006.), Nol Velimirović (2007.)
- Lijevi vanjski: Ivan Čulo (2004.), Mihael Janjanin (2000.), Predrag Stojanović (2003.), Filip Šalković (2004.)
- Srednji vanjski: Benedek Pinter (2003.), Ivan Rukavina (2000.), Domagoj Smojver (1996.)

Prvoligaška seniorska momčad HRK Karlovca, sezona 2025./26.

- Desni vanjski: Luka Fistonić (2002.)
- Desna krila: Patrik Mrljak (1999.), Jure Stipetić (2005.)
- Pivoti: Mateo Crnković (1996.), Borna Kovačić (2006.), Dominik Smojver (1992.)

Stručni stožer i klupsko osoblje

- Glavni trener: Dinko Đanković (1980.)
- Pomoćni trener: Miodrag Višnić (1980.)
- Trener golmana: Dražen Keča (1970.)
- Kondicijski trener: Zoran Gledić (1984.)
- Službeni predstavnik: Aldo Navialić (1976.)
- Fizioterapeutkinje: Dina Ajvazi (1990.), Anja Udiljak (2000.)

Derbi Jugoturbine i Dubovca na igralištu na Švarči. Kapetani Zlatko Kuzman (Jugotrubina) i Matija Justament (Dubovac). Suci su Nediljko Surić i Mihajlo Savić.

Između zviždaljke i međunarodnog poslovnog svijeta

Dražen Matovina – rukometaš, rukometni sudac, sudionik i svjedok stvaranja ove rukometne priče iz te davne 1992. godine, kao igrač prve sedmorke RK Karlovačka pivovara. Rame uz rame uz Pavlakovića, Gojsovića, Magdića, Čavlovića, Vukića, Strnića, Božića, Mrzljaka, Vujakliju, Keču, Dimnjakovića i naravno Gerovca i Đankovića ...

Njegov put u rukometu nije bio izvanserijski, ali je bio postojan, kao i kod mnogih samo nastavak generacijskog puta, nastavivši gdje je stao stariji brat Darko, doguravši do prvoligaškog igrača. Kao i kod mnogih, počelo je s igrom, s asfaltom na Švarči, s parketom na Rakovcu, s mirisom ljepila na lopti i zvukom parketa pod tenisicama. No vrlo brzo nakon prestanka rukometne karijere pokazalo se da njegov talent leži i u nečem drugom – u osjećaju za mjeru, u razumijevanju igre iz šire perspektive, u sposobnosti da u djeliću sekunde procijeni situaciju i ostane miran dok oko njega vrije.

Prelazak u sudačke vode nije bio bijeg od igre, nego njezin daljnji nastavak. Godinama je napredovao kroz rangove natjecanja, gradeći reputaciju EHF suca sa svojim kolegom Tihomirom Kasunićem, ne tražeći pozornost, ali i ne uzmičući pred odgovornošću.

Sudački poziv nije samo poznavanje pravila – to je psihologija, komunikacija, autoritet bez arogancije. Oni koji su s njim dijelili parket znaju da je donosio odluke mirno, bez teatralnosti, s iskustvom i stavom. Biti rukometni sudac znači prihvatiti da će svaka odluka imati protivnika. Znači naučiti živjeti s pogreškom i nositi se s pritiskom publike, klupa, pa i medija. To je škola karaktera. Rukometni sudac nikada ne postaje miljenik publike. Njegovo je poslanje drugačije – ne da ga vole, nego da mu vjeruju. A povjerenje se, u sportu, gradi godinama. Jer sudac je, na kraju, čuvar ravnoteže. A ravnoteža je ono bez čega nema igre.

Posebnu vrijednost njegovog rada čini doprinos lokalnoj rukometnoj sredini, ali ne samo toj, nego i ostalih sportskih sredina u Karlovačkoj županiji. Takva uloga često ostaje izvan pogleda, ali ostavlja najdublji trag. Matovina pripada onoj generaciji sportskih djelatnika koji nisu tražili naslovnice. Njegov rad mjerio se preciznošću odluka, korektnošću odnosa i dosljednošću kriterija. U sportu u kojem emocije često nadjačaju razum, takva stabilnost ima posebnu težinu.

I možda je upravo taj osjećaj za mjeru i ravnotežu razlog zbog kojeg je Dražen Matovina prepoznao vrijednost ove knjige. Ljudi koji su godinama bdjeli nad pravilima igre razumiju koliko je važno sačuvati i njezinu priču. Zato njegova odluka da pomogne njezino izdavanje nije tek gesta podrške, nego prirodan nastavak iste odgovornosti koju je nosio na parketu - sada u međunarodnom poslovnom svijetu – da ono što vrijedi ostane zapisano i dostupno drugima. Jedini komentar koji mi je dao pri prvom pregledu knjige bio je – „To je bilo vrijeme ...“

Ne tražeći reflektore, ali zaslužujući poštovanje, od parketa do podrške izdavanju knjige.

Međunarodni sudački par s EHF licencom - Dražen Matovina i Tihomir Kasunić

Zaključak

Obitelj, snaga, ponos – Rukometna priča se nastavlja

S posljednjim stranicama ove monografije zatvaramo poglavlje posvećeno trideset i tri godine trajanja karlovačkog rukometnog ponosa. Navršivši dob koji u simboličkom smislu predstavlja puni ciklus, zrelost i obnovu, HRK Karlovac ne staje; on se, na čvrstim temeljima svoje bogate baštine, priprema za nove izazove.

Ova knjiga je završena 2025. godine te je kronika entuzijazma, strasti i neizmjerne predanosti – od početnih vizija i formiranja RK Karlovačka pivovara, preko borbe za Premijer ligu, pa sve do danas, kada klub ponosno nosi ime Hrvatski rukometni klub Karlovac. Imena trenera, uprave i igrača – od legendi poput Gerovca, M. Đankovića, Ratkovića i Pavlakovića, pa sve do današnjih snaga poput Smojvera, Bačića i mladih nada – dokaz su da je karlovački rukomet uvijek bio, i ostao, rasadnik talenata.

Klub je to koji je svoju snagu crpio iz zajedništva. Uspjesi su građeni radom onih iza svjetla reflektora – uprave, sponzora, volontera i vjerne publike koja je disala uz momčad. Oni su stvarna Obitelj HRK Karlovca.

Povijest je ispisana, ali priča traje. Današnji klub stoji kao zrelo, ambiciozan kolektiv, spreman na novi ciklus rasta i novu misiju: stvaranje novih zvijezda sutrašnjeg hrvatskog rukometa.

Kao autor ove kronike, želio bih zahvaliti svima vama, čitateljima, što ste uložili vrijeme u spoznaju ove dragocjene sportske povijesti. Bilo je iznimno zadovoljstvo dokumentirati priču koja je dokaz da, bez obzira na promjene imena, rang natjecanja ili financijske izazove, strast prema rukometu u Karlovcu nikada nije umrla.

Ovim putem zatvaramo povijesni zapis. Vidimo se u dvorani, nastavljajući pisati sljedeće, pobjedničko poglavlje.

HRK Karlovac – Više od igre!

Marijan Bakić

Autor

Izvori i fotoarhiva

Popis izvora (Literatura, institucije i arhivi)

Literatura:

- Švegar, Zdravko: *Karlovac grad sporta 1800. – 1985., Dva stoljeća sporta u Karlovcu*
- Bakić, Marijan: *ORK Dubovac 1961. – 1986.*
- Bakić, Marijan: *Pogled iz drugog kuta I, Pogled iz drugog kuta II, Pogled iz trećeg kuta*

Institucionalni i medijski izvori:

- Hrvatski rukometni savez
- Gradska knjižnica „I. G. Kovačić“, Karlovac
- HRK Karlovac
- Radio Mrežnica
- Karlovački tjednik
- Večernji list
- Sportske novosti
- KAŠ, Karlovac
- Kaportal

Arhivska građa:

- Privatna arhiva Ivan Pavlaković
- Privatna arhiva Nikola Gerovac
- Gradska knjižnica „Ivan Goran Kovačić“, Karlovac

Fotografije

- Kaportal / Robert Fajt
- Hrvatski radio Karlovac / Branko Obradović
- Radio Mrežnica / Gordan Tomičić
- Robert Valai
- Željko Habulin
- Hrvatski rukometni savez
- Nacional
- Novi list
- Crikva.hr
- Arhiva kluba
- Privatna arhiva članova
- Autor: Marijan Bakić

O Autoru: Marijan Bakić

Autor ovih redaka, rođen i odrastao u Karlovcu, dugogodišnji je kroničar rukometne povijesti svojega grada. Kroz cijeli život neraskidivo je vezan uz rukomet, bio je igrač, dužnosnik ili strastveni navijač.

S dubokim poštovanjem prema svim generacijama koje su gradile karlovački rukomet, Marijan Bakić pokrenuo je ovaj projekt s jedinim ciljem: sačuvati od zaborava priče i sjećanja, uvezujući ih u trajnu uspomenu.

Kao sportski novinar, Marijan Bakić je od 1998. godine glavni urednik županijskog sportskog portala KAŠ. Od 2011. godine obnaša dužnost glavnog tajnika Hrvatskog zbora sportskih novinara (HZSN) te je urednik službene web stranice HZSN-a.

Za svoj je rad višestruko nagrađivan:

- Dobitnik Nagrade urednik godine od HZSN-a.
- Nagrade za dugogodišnji rad u sportu od Karlovačke sportske zajednice (KŠZ) i Zajednice športova Karlovačke županije (ZŠKŽ).
- Dobitnik je Nagrade Grada Karlovca (2025.).

SADRŽAJ

Predgovor.	5
Uvodna riječ predsjednika kluba.	7
Riječ predsjednika Hrvatskog rukometnog saveza	8
Riječ gradonačelnika grada Karlovca	9
I POVIJEST KARLOVAČKOG RUKOMETA.	10
Rukometni korijeni: Od 1896. do 1950-ih.	11
Razvoj malog rukometa.	12
Značajni pojedinci i uspjesi (prije 1991.)	13
Legende, olimpijci i pioniri.	13
Ženski rukomet	15
Najtrofejniji karlovački sportaš svih vremena	15
II OSNIVANJE RK KARLOVAČKA PIVOVARA	16
Grad košarke postaje grad rukometa	17
Osnivanje kluba i službena dokumentacija	17
Prijem kod generalnog sponzora.	24
Spajanje dvaju klubova i stvaranje nove rukometne priče	24
Mlađe selekcije Jugoturbine	26
Otežane okolnosti – Početak natjecanja	26
Pod granatama do protivnika: Od Maslenice do “Dream Teama”	28
RK Karlovačka pivovara u Sportskim novostima.	29
Treneri i predsjednici	29
Pripreme usred rata: Put u nepoznato	30
III SJEĆANJA NA OSNIVANJE KLUBA	34
Više pogleda, ista vizija.	35
Viđenje Nikole Gerovca: Priča o pravnom slijedu.	36
Viđenje Miloša Đankovića: Čovjek koji je spojio klub i pivovaru.	37
Viđenje Zdravka Štedula: Priča o ravnopravnom pripajanju	39
IV SJEĆANJE NA SLAVNE GENERACIJE	44
Od temelja do herojskih dana: Pobjede koje su Karlovac stavile na kartu.	45
V NAJUSPJEŠNIJE SEZONE	48
Zlatne godine kluba: Vrhunac 1995./96. i borba za trofeje 47	
Europski spektakl: Oproštaj Ivana Pavlakovića-Muse	49

VI USPJESI U DOMAĆIM I EUROPSKIM NATJECANJIMA	54
Kontroverzni vrhunac sezone 1995./1996.	55
Sastavi momčadi iz povijesne sezone 1995./96.	55
Drama finala Kupa i nagrade KŠZ-a	58
Pivovara slomila Medveščak u svadbenom zanosu	59
Povijesni trijumf u Kupu: U Labinu pobijeđene buduće rukometne legende.	61
Europska natjecanja	63
Kronologija uspjeha	65
VII PREGLED ZNAČAJNIH IGRAČA	68
Mladi,iskusni, neustrašivi: Igrači koji su stvarali povijest.	69
VIII ARHITEKTI KARLOVAČKE RUKOMETNE BAŠTINE: LEGENDE KLUBA	72
Arhitekt, zlatne generacije i vječni izazov: Zadržavanje rasadnika talenata.	73
Nikola Gerovac: Legenda karlovačke klupe	74
Darko Franović: Karlovac kao drugi dom	74
Valner Franković: Šampion na svakom koraku.	75
Put koji je iz Rudara donio slavu u Karlovac	76
Ivan Pavlaković: Ikona karlovačkog rukometa.	77
Dragomir Požega: Od klupskog strijelca do dugogodišnjeg kapetana i trenera	78
Luka Cindrić: Talenat koji je procvjetao u Karlovcu	79
Stipe Mandalinić: Od Karlovca do europskih titula	81
IX IGRAČI PONIKLI U KARLOVCU.	84
Snaga škole: Dokaz kvalitete izvan karlovačkog parketa	85
Nenad Gojsović: Karlovački trag u njemačkom rukometu.	85
Goran Vinovrški: Povratak korijenima	86
Boris Batinić: Osvajač dvostruke rukometne krune i uspješan mladi tenisač	88
Marko Štucelj: Kapetan i klupska ikona	89
Dino Štrucelj: Europsko iskustvo i lokalna posvećenost.	90
Denis Karić: Odan klub, uspješan u inozemstvu	90
Ivan Šnajder: Od škole rukometa do Bundeslige.	91
Sandro Obranović: Put kroz klubove europske elite	92
Andrej Obranović: Igrač s bogatom međunarodnom karijerom.	93

Dino Rački: Sa zlatnom medaljom oko vrata	94
Kristijan Ljubanović: Rukometni put povratnika	94
Tomislav Špruk: Profesionalac s karlovačkim potpisom.	96
Dominik Smojver: Povratnik u matični klub, oslonac seniorske momčadi	97
Domagoj Smojver: Karijera srednjeg vanjskog i reprezentativni nastupi	98
Luka Prezelj: Vratar s četiri reprezentativne medalje	98
X RASADNIK TALENATA	100
Temelj pobjede: Od dječjih snova do europskih parketa	101
Priča o razvoju talenata.	101
Kadeti osvojili Europu uz pomoć prijatelja iz Domovinskog rata	102
Zlatne godine mladih selekcija: Završnice 2012. i 2013..	105
Dinko Đanković, pomoćnik srebrne juniorske reprezentacije.	106
Miloš Đanković: Osnivač i trener	107
Karlovačka rukometna snaga u reprezentacijama	108
Reprezentacija u Karlovcu u samostalnoj Hrvatskoj	109
Iza svjetla reflektora: Sudački put do vrha	111
XI INTERVJUI.	114
Živa povijest: Glasovi iz srca kluba.	115
Sjećanja iz Belgije: Rudolf Tonković	115
Dva pogleda na karlovački rukomet: Sanimir Radek i Tihomir Kasunić.	116
Završetak karijere u Njemačkoj: Denis Karić	117
Mladi strijelac na početku puta: Ivan Šnajder.	118
Jučer, danas, sutra: Pogled u budućnost kluba očima dvoje trenera	119
Najdugovječnija trenerica: Tatjana Rašić	120
Intervju s aktualnim trenerom: Dinko Đanković.	121
Pogled u budućnost: Potvrda trenerske izvrsnosti i struktura kluba.	122
HRK Karlovac sezona 2025./2026..	123
Između zviždaljke i međunarodnog poslovnog svijeta.	125
Zaključak	127
Izvori i fotoarhiva.	128
O Autoru: Marijan Bakić	129

Karlovačka pivovara
RUKOMETNI KLUB

ISBN 978-953-95673-4-5

9 789539 567345